

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/244

z dnia 11 lutego 2019 r.

nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) W dniu 31 stycznia 2018 r. Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antysubsydjne dotyczące przywozu do Unii Europejskiej biodiesla pochodzącego z Argentyny („państwo, którego dotyczy postępowanie”) na podstawie art. 10 rozporządzenia (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 18 grudnia 2017 r. przez Europejską Radę Biodiesla („EBB” lub „skarżący”) w imieniu producentów. Skarżący reprezentuje około 70 % ogólnej produkcji unijnej biodiesla. W skardze przedstawiono dowody na subsydiowanie i wynikające z niego zagrożenie wystąpieniem szkody, które uznano za wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.
- (3) Przed wszczęciem dochodzenia antysubsydjnego Komisja powiadomiła rząd Argentyny („rząd Argentyny”) ⁽³⁾ o wpłynięciu odpowiednio udokumentowanej skargi oraz zaprosiła rząd Argentyny do udziału w konsultacjach zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Rząd Argentyny przyjął ofertę konsultacji, które zostały przeprowadzone w dniu 24 stycznia 2018 r. Podczas konsultacji, a także późniejszej wymiany korespondencji z rządem Argentyny uwzględniono uwagi przedłożone przez rząd Argentyny. Nie wypracowano jednak wspólnie uzgodnionego rozwiązania.
- (4) W następstwie zawiadomienia o wszczęciu Komisja otrzymała uwagi dotyczące wszczęcia postępowania od Argentyńskiej Izby Biopaliw (Cámara Argentina de Biocombustibles, „CARBIO”). W swoich uwagach CARBIO stwierdziła, że argentyński przemysł biodiesla nie jest subsydiowany i że przywóz argentyńskiego biodiesla nie stanowi zagrożenia wystąpieniem istotnej szkody dla przemysłu Unii.
- (5) W odniesieniu do dowodów subsydiowania na etapie wszczęcia postępowania Komisja udostępniła jawną wersję skargi i przedstawiła swoją analizę dowodów dostępnych na tym etapie w memorandum w sprawie wystarczających dowodów w sprawie wystarczającego charakteru dowodów, na podstawie którego wszczęto postępowanie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Dz.U. C 34 z 31.1.2018, s. 37.

⁽³⁾ W niniejszym rozporządzeniu termin „rząd Argentyny” jest używany w szerokim znaczeniu i obejmuje wszystkie ministerstwa, departamenty, agencje i administracje na szczeblu centralnym, regionalnym lub lokalnym.

- (6) W odniesieniu do dowodów dotyczących zagrożenia wystąpieniem szkody CARBIO twierdziła, że skarżący nie dostarczył wystarczających dowodów odnoszących się do kryteriów określonych w art. 8 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, w szczególności znacznego wzrostu przywozu, swobodnego dysponowania dostatecznymi rezerwami mocy produkcyjnych w Argentynie i efektu cenowego argentyńskiego przywozu. Argumentacja CARBIO opierała się jednak w dużej mierze na zbyt pesymistycznych oszacowaniach rozwoju argentyńskiego wywozu w 2018 r., który CARBIO oszacowała na 480 000 ton w całym 2018 r. do wszystkich państw świata, nie uzasadniając tej niskiej wartości, która była o 70 % niższa od odpowiednich wartości liczbowych za lata 2016 i 2017 ⁽⁴⁾. Przy tak niskim poziomie argentyński przywóz rzekomo nie stanowiłby zagrożenia wystąpieniem szkody dla przemysłu Unii. Komisja przeprowadziła ocenę dowodów przedstawionych w skardze (opartych na faktycznym przywozie do sierpnia 2017 r. i szacunkach na 2018 r. na podstawie danych liczbowych dotyczących produkcji zawartych w sprawozdaniu GAIN ⁽⁵⁾), które wskazywały na znacznie wyższy szacunkowy poziom przywozu. Jeśli chodzi o moce produkcyjne, CARBIO potwierdziła, że zdolność produkcyjna w Argentynie faktycznie znacząco przekracza konsumpcję krajową o ponad 3 mln ton.
- (7) W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

1.2. Rejestracja przywozu

- (8) Dnia 21 lutego 2018 r. skarżący złożył wniosek o rejestrację przywozu biodiesla pochodzącego z Argentyny na podstawie art. 24 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Dnia 24 maja 2018 r. Komisja opublikowała rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/756 („rozporządzenie w sprawie rejestracji”) ⁽⁶⁾ poddające rejestracji przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny od dnia 25 maja 2018 r.
- (9) W odpowiedzi na wniosek o rejestrację zainteresowane strony przedstawiły uwagi, do których Komisja ustosunkowała się w rozporządzeniu w sprawie rejestracji. Komisja posiadała wystarczające dowody uzasadniające potrzebę rejestracji przywozu.
- (10) Na podstawie art. 24 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przywóz produktu objętego postępowaniem zostaje poddany rejestracji, aby w przypadku dokonania ustaleń w ramach postępowania prowadzących do nałożenia ceł wyrównawczych zapewnić możliwość pobrania tych ceł od zarejestrowanego przywozu z mocą wsteczną, jeżeli spełnione są niezbędne warunki, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.
- (11) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie rejestracji Komisja otrzymała uwagi w tej sprawie od rządu Argentyny i CARBIO.
- (12) W swoich uwagach rząd Argentyny zarzucał Komisji, że nie przedstawiła wystarczających dowodów na subsydiowanie oraz nie wykazała, że szkodę dla przemysłu Unii spowodował masowy przywóz argentyńskiego biodiesla w stosunkowo krótkim okresie.
- (13) Jak wyjaśniono w motywach 5–7, Komisja uznała, że w momencie wszczęcia postępowania posiadała wystarczające dowody na subsydiowanie i zagrożenie wystąpieniem szkody. Ponadto w motywie 14 rozporządzenia w sprawie rejestracji Komisja przedstawiła dowody wskazujące na ogromny wzrost argentyńskiego przywozu biodiesla w ujęciu bezwzględnym i pod względem udziału w rynku w okresie od sierpnia 2017 r. do marca 2018 r., co może wskazywać na istnienie istotnej szkody pod koniec okresu objętego dochodzeniem. W związku z tym powyższe zarzuty zostały odrzucone.

1.3. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (14) Dochodzenie dotyczące subsydiowania i powstałej szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. („okres objęty dochodzeniem”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

1.4. Zainteresowane strony

- (15) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących oraz rząd Argentyny, znanych importerów, dostawców i użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.

⁽⁴⁾ 1 664 145 ton w 2016 r. i 1 650 312 ton w 2017 r.

⁽⁵⁾ Sprawozdanie Globalnej Sieci Informacji o Rolnictwie (GAIN) Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/756 z dnia 23 maja 2018 r. poddające rejestracji przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny (Dz.U. L 128 z 24.5.2018, s. 9).

- (16) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

1.5. Kontrola wyrywkowa

- (17) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

1.5.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (18) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Komisja wybrała próbę na podstawie największej reprezentatywnej produkcji, którą można było właściwie zbadać w dostępnym czasie.
- (19) Wstępnie dobrana próba obejmowała trzech producentów unijnych i była reprezentatywna pod względem szerokiego obszaru geograficznego. Objęci próbą producenci unijni reprezentowali 19 % całkowitej wielkości produkcji przemysłu Unii. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag w sprawie tej wstępnie dobranej próby.
- (20) Komisja otrzymała uzasadnione uwagi na temat wstępnego doboru próby od CARBIO, Greenergy Fuels Limited oraz od skarżącego. Motywy 310–313 zawierają bardziej szczegółową analizę tych uwag.
- (21) W rezultacie Komisja zastąpiła jednego z producentów unijnych objętych wstępnie dobraną próbą innym producentem unijnym. Ostateczna próba składała się z trzech producentów unijnych z trzech różnych państw członkowskich. Producenci ci reprezentowali ponad 23 % wielkości produkcji unijnej.

1.5.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (22) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (23) Dwóch importerów niepowiązanych dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Z uwagi na niewielką liczbę producentów niepowiązanych Komisja zdecydowała, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna.

1.5.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w Argentynie

- (24) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w Argentynie o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Poza tym Komisja zwróciła się do organów Argentyny o zidentyfikowanie innych producentów eksportujących, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (25) Dziewięciu producentów w państwie, którego dotyczy postępowanie, dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Komisja wykluczyła jedno przedsiębiorstwo z próby, ponieważ nie prowadziło ono wywozu biodiesla do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Wywóz prowadzony przez pozostałe osiem przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw stanowił 100 % wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b) rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby obejmującej następujące trzy grupy producentów eksportujących na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można było właściwie zbadać w dostępnym czasie:
- Grupa Renova (Molinos Agro SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFlyA, Vicentin SAIC), Argentyna,
 - Grupa T6 (Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA), Argentyna,
 - Louis Dreyfus Commodities („LDC”) Argentina SA, Argentyna.
- (26) Objęte próbą grupy producentów eksportujących odpowiadały za 84 % łącznego wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (27) Zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby Komisja zasięgnęła opinii wszystkich znanych producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, oraz rządu Argentyny. Komisja nie otrzymała żadnych uwag na temat zaproponowanej próby.

1.5.4. Indywidualne badanie

- (28) Żaden producent eksportujący nieobjęty próbą nie złożył wniosku o indywidualne badanie na podstawie art. 27 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

1.6. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (29) Komisja wysłała kwestionariusze rządowi Argentyny, trzem objętym próbą grupom producentów eksportującym, trzem objętym próbą producentom unijnym oraz dwóm importerom niepowiązanym, którzy się zgłosili.
- (30) Komisja otrzymała odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od rządu Argentyny, wszystkich objętych próbą grup producentów eksportujących, wszystkich producentów unijnych objętych próbą, ale tylko od jednego z dwóch współpracujących importerów niepowiązanych.
- (31) Komisja zebrała i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do stwierdzenia subsydiowania oraz określenia wynikającego z niego zagrożenia wystąpieniem szkody oraz interesu Unii. Przeprowadzono wizytę weryfikacyjną w argentyńskich ministerstwach przemysłu rolnego, spraw zagranicznych, produkcji i podatków, w której wzięli udział również urzędnicy z innych właściwych ministerstw. Wizyty weryfikacyjne przeprowadzono również w siedzibach Banco de Córdoba, Banco de la Provincia de Buenos Aires, Banco de la Ciudad de Buenos Aires, Banco Central de la República Argentina oraz Banco de la Nación Argentina.
- (32) Wizyty weryfikacyjne przeprowadzane na podstawie art. 26 rozporządzenia podstawowego odbyły się w Europejskiej Radzie Biodiesla i w następujących przedsiębiorstwach:

producenci unijni:

- Masol Iberia Biofuel, S.L.U., El Grao (Castellón) i Barcelona, Hiszpania,
- Saipol, Grand-Couronne, Francja,
- Verbio Vereinigte BioEnergie AG, Lipsk, Niemcy;

objęci próbą producenci eksportujący w Argentynie:

- Grupa Renova:
 - Molinos Agro SA, Buenos Aires,
 - Oleaginoso Moreno Hermanos SACIFlyA, Buenos Aires,
 - Vicentin SAIC, Buenos Aires;
- Grupa T6:
 - Aceitera General Deheza SA, Buenos Aires,
 - Bunge Argentina SA, Buenos Aires;
- LDC Argentina SA, Buenos Aires.

1.7. Niewprowadzanie środków tymczasowych i dalsze postępowanie

- (33) Biorąc pod uwagę, że Komisja uznała, iż konieczne jest zebranie dalszych informacji na temat rozwoju sytuacji po okresie objętym dochodzeniem, które mogłyby potwierdzić wstępne ustalenia Komisji oraz rzucić więcej światła na interes Unii, Komisja postanowiła, że w tym przypadku nie wprowadzi środków tymczasowych.
- (34) W dniu 21 września 2018 r., za pośrednictwem dokumentu informacyjnego opisującego wstępne ustalenia, Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony, że na przywóz do Unii biodiesla pochodzącego z Argentyny nie zostaną nałożone żadne tymczasowe cła wyrównawcze. W dniu 8 października 2018 r. sześć państw członkowskich (Francja, Hiszpania, Bułgaria, Polska, Portugalia i Rumunia) zwróciło się do Komisji z wnioskiem o nałożenie w tym przypadku tymczasowych środków wyrównawczych. Pismem z dnia 10 października 2018 r. Komisja potwierdziła, że trwa dochodzenie i że zostaną rozpatrzone dalsze fakty (w szczególności zmiany mające miejsce bezpośrednio po okresie objętym dochodzeniem).
- (35) Kilka zainteresowanych stron przekazało pisemne oświadczenia dotyczące dokumentu informacyjnego. Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej, w tym przed rzecznikiem praw stron.
- (36) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego otrzymano uwagi od rządu Argentyny, CARBIO, wszystkich objętych próbą grup producentów eksportujących oraz od Europejskiej Rady Biodiesla.

- (37) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Informacje te obejmowały w szczególności między innymi dodatkowe odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymane od Europejskiej Rady Biodiesla i objętych próbą producentów unijnych dotyczące zmian po okresie objętym dochodzeniem, dane dotyczące przywozu biodiesla do Unii po okresie objętym dochodzeniem oraz dane przekazane przez zainteresowane strony po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego.
- (38) W dniu 3 grudnia 2018 r. Komisja ujawniła wszystkim stronom istotne fakty i ustalenia, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło wyrównawcze na przywóz do Unii produktu objętego postępowaniem. Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń.
- (39) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń EBB, Copa (Komitet Rolniczych Organizacji Zawodowych), Cogeca (Generalna Konfederacja Spółdzielni Rolniczych przy Unii Europejskiej) oraz Europejskie zrzeszenie na rzecz nasion oleistych z zadowoleniem przyjęły zamiar wprowadzenia przez Komisję ostatecznego cła wyrównawczego na przywóz produktu objętego postępowaniem do Unii.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (40) Produktem objętym postępowaniem są monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych lub parafinowe oleje napędowe będące produktem syntezy lub hydrowy rafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywane „biodieslem”, w formie czystej lub zawarte w mieszance, pochodzące z Argentyny („produkt objęty postępowaniem”).
- (41) Dochodzenie wykazało, że biodiesel produkowany w Argentynie jest wyłącznie estrem metylowym oleju sojowego („SME”) uzyskiwanym z oleju sojowego, natomiast biodiesel produkowany w Unii jest głównie estrem metylowym oleju rzepakowego („RME”), lecz produkowanym także z innych surowców, w tym olejów odpadowych, jak również olejów z pierwszego tłoczenia.
- (42) Zarówno SME, jak i RME należą do kategorii estrów metylowych kwasów tłuszczowych (FAME). Pojęcie „ester” odnosi się do transestryfikacji olejów roślinnych, tj. do mieszania oleju z alkoholem, w wyniku której powstaje biodiesel i, jako produkt uboczny, gliceryna. Pojęcie „metylowy” odnosi się do metanolu, alkoholu najczęściej używanego w tym procesie.
- (43) Biodiesel SME można stosować w formie czystej, ale na ogół jest on mieszany przed jego wykorzystaniem w Unii. Powodem mieszania SME jest fakt, że SME w formie czystej nie spełnia normy europejskiej EN 14214, jeżeli chodzi o liczbę jodową i cetanową. Powodem mieszania SME z RME jest fakt, że SME ma wyższą temperaturę zablokowania zimnego filtra („CFPP”) niż RME, przez co nie nadaje się do stosowania w formie czystej podczas miesięcy zimowych w zimnych regionach Unii Europejskiej.
- (44) Mieszanki biodiesla i mineralnego oleju napędowego są ostatecznie wykorzystywane w sektorze transportu jako paliwo do silników diesla w takich pojazdach drogowych, jak: samochody osobowe, samochody ciężarowe i autobusy, a także w pociągach. Biodiesel w formie czystej lub zmieszany z mineralnymi olejami napędowymi może również być wykorzystywany jako paliwo opałowe w bojlerach domowych, komercyjnych lub przemysłowych oraz jako paliwo do generatorów wytwarzających energię elektryczną. Prowadzone są próby wprowadzenia biodiesla do użytku w transporcie lotniczym w celu zmniejszenia emisji CO₂ w przemyśle lotniczym.
- (45) Produkt objęty postępowaniem jest obecnie objęty kodami CN ex 1516 20 98 (kody TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 i 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (kody TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 i 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (kod TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (kody TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 i 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (kody TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 i 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (kody TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 i 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (kody TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 i 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (kody TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 i 3824 99 92 20), 3826 00 10 i ex 3826 00 90 (kody TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 i 3826 00 90 30).

2.2. Produkt podobny

- (46) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem,
 - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym Argentyny;
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.

- (47) Komisja uznała, że produkty te są zatem produktami podobnymi w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu definicji produktu

- (48) Komisja nie otrzymała żadnych argumentów dotyczących zakresu definicji produktu.

3. SUBSYDIOWANIE

3.1. Subsidia i programy subsydiów wchodzące w zakres prowadzonego dochodzenia

- (49) Na podstawie dostępnych informacji, w tym informacji zawartych w skardze, zawiadomieniu o wszczęciu i odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji, Komisja zbadała subsydiowanie, którego miał dopuścić się rząd Argentyny w postaci następujących programów subsydiów:

- 1) wsparcie rządu dla przemysłu biodiesła, w tym dzięki dostarczaniu nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia;
- 2) wprowadzony przez rząd obowiązek kupowania biodiesła po cenach wyższych niż odpowiednie wynagrodzenie („umowa w sprawie dostaw biodiesła”);
- 3) udzielanie pożyczek i finansowanie wywozu na warunkach preferencyjnych przez Narodowy Bank Argentyny (Banco de la Nación Argentina, „BNA”);
- 4) dochody rządowe utracone lub niepobrane, np. przyspieszona amortyzacja dla producentów biodiesła na mocy ustawy z 2006 r. w sprawie biopaliw, zwolnienia z płatności minimalnego zakładanego podatku dochodowego i odroczenia płatności tego podatku dla producentów biodiesła na mocy ustawy z 2006 r. w sprawie biopaliw; oraz
- 5) zwolnienia od podatku na szczeblu regionalnym i gminnym:
 - a) zwolnienia od podatku na szczeblu regionalnym przewidziane przez prowincję Córdoba;
 - b) zwolnienia od podatku na szczeblu regionalnym przewidziane przez prowincję Buenos Aires;
 - c) system promowania i rozwoju przemysłu w prowincji Santiago del Estero – ustawa prowincjonalna nr 6.750;
 - d) umowa w sprawie podatków na szczeblu gminnym między Louis Dreyfus Argentina a gminą General Lagos;
 - e) procentowa obniżka stawki podatku na podstawie „Pacto Fiscal” (dekret nr 14/1994);
 - f) zwolnienie od podatku od nieruchomości na podstawie prawa przemysłowego Santa Fe: zwolnienie od podatku od nieruchomości na podstawie ustawy prowincjonalnej nr 8.478/1979 (art. 4) w sprawie wspomagania przemysłu;
 - g) zwolnienia od podatku na szczeblu regionalnym przewidziane przez prowincję Santa Fe;
 - h) zwolnienie z opłat skarbowych przewidziane w art. 183.29 ustawy prowincjonalnej Santa Fe;
 - i) zwolnienie od podatku obrotowego od sprzedaży eksportowej przewidziane w art. 127 ustawy prowincjonalnej Santa Fe.

3.2. Wsparcie rządu dla przemysłu biodiesła, w tym dzięki dostarczaniu nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

3.2.1. Stosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego

- (50) Komisja powiadomiła rząd Argentyny, że, oceniając istnienie i zakres domniemanego wsparcia dla przemysłu biodiesła, w tym dzięki dostarczaniu nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, może być zmuszona do wykorzystania dostępnych faktów zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

- (51) Na etapie wszczęcia postępowania Komisja zwróciła się do rządu Argentyny o podanie danych kontaktowych (nazw, adresów i adresów e-mail) wszystkich przedsiębiorstw dostarczających główny materiał (nasiona soi) do produkcji produktu objętego postępowaniem. Rząd Argentyny nie podał tych danych kontaktowych.
- (52) W związku z brakiem odpowiedzi na to pytanie w dniu 17 kwietnia 2018 r. do rządu Argentyny wysłano wniosek o udzielenie dodatkowych informacji dotyczących największych producentów/dostawców nasion soi, którzy dostarczali materiały do produkcji argentyńskim producentom biodiesla.
- (53) Ze względu na znaczną liczbę przedsiębiorstw dostarczających główny materiał do produkcji produktu objętego postępowaniem Komisja – w duchu dobrej współpracy i w celu zgromadzenia przynajmniej niektórych istotnych danych dla dochodzenia – ograniczyła swój wniosek do danych pochodzących tylko od dziesięciu najważniejszych producentów/dostawców nasion soi.
- (54) Komisja nie otrzymała pełnych informacji w przypadku większości z tych producentów/dostawców materiałów do produkcji produktu objętego postępowaniem. W rzeczywistości Komisja otrzymała jedynie informacje od producentów biodiesla, którzy sami produkowali olej sojowy (nie nasiona soi). Nie otrzymano żadnych informacji, których dotyczył wniosek, od dziesięciu największych producentów nasion soi. Wobec braku takich informacji Komisja uznała, że nie otrzymała kluczowych informacji mających istotne znaczenie dla tego aspektu dochodzenia.
- (55) Ponadto Komisja zwróciła się o udzielenie wszelkich dostępnych informacji, o których mowa w poprzednim motywie, w odniesieniu do tych dostawców nasion soi w latach 2014, 2015 i 2016 oraz w okresie objętym dochodzeniem, w przypadku których rząd Argentyny nie posiada żadnych udziałów lub nie jest największym udziałowcem. Informacje te były wymagane do celów oceny, czy dostawca nasion soi i producent biodiesla byli niepowiązani, powiązani lub czy należeli do tego samego podmiotu. Komisja zwróciła się o przedstawienie dowodów na to, że rząd Argentyny próbował skontaktować się z tymi dostawcami lub wskazać Komisji, w jaki sposób można uzyskać takie informacje (np. poprzez odpowiednie stowarzyszenia). Rząd Argentyny nie przedstawił wymaganych informacji ani żadnych dowodów na to, że podjął choćby próbę skontaktowania się z tymi dostawcami.
- (56) W odpowiedzi rządu Argentyny z dnia 15 lutego 2018 r. poinformowano, że dane dotyczące producentów nasion soi, o które zwróciła się Komisja, mogą być dostarczone przez cztery organy, przy czym dwoma z nich są ACSOJA (Asociación de la Cadena de la Soja Argentina) i CARBIO. Służby Komisji spotkały się z tymi dwoma organami podczas wizyty weryfikacyjnej w Argentynie, ale nie otrzymały żadnych danych dotyczących dostawców nasion soi. Pozostałe dwa organy⁽⁷⁾ nie zostały poddane inspekcji z uwagi na ograniczony czas. ACSOJA i CARBIO wybrano do inspekcji jako dwa organy, które najprawdopodobniej były w stanie pomóc w dochodzeniu.
- (57) Podczas spotkania z ACSOJA przedstawiciele Komisji zadali szereg pytań dotyczących sytuacji na rynku nasion soi w Argentynie, relacji z producentami biodiesla w zakresie dostaw oraz wpływu podatku wywozowego na działalność. Przedstawiciel ACSOJA nie udzielił żadnej istotnej odpowiedzi na te pytania i nie dostarczył konkretnych danych ani dowodów przydatnych dla dochodzenia. Oczywiście było, że ACSOJA po prostu reprezentowało inne organy przedstawicielskie w łańcuchu wartości soi i nie było w stanie udzielić odpowiedzi na szczegółowe pytania ani dostarczyć służbom Komisji informacji wymaganych w kwestionariuszu w odniesieniu do produkcji nasion soi.
- (58) Podczas wizyty weryfikacyjnej ACSOJA zobowiązało się również do przesłania komunikatów prasowych dotyczących podatku wywozowego od nasion soi i produktów z nich wytwarzanych. Komisja nigdy nie otrzymała takich komunikatów prasowych.
- (59) Ponieważ CARBIO jest stowarzyszeniem producentów *biodiesla*, nie była w stanie udzielić Komisji wymaganych szczegółowych informacji na temat producentów *nasion soi*.
- (60) W związku z tym w odniesieniu do domniemanego zapewniania przez rząd dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia rząd Argentyny nie dostarczył niezbędnych informacji i dowodów, o które Komisja zwróciła się w kwestionariuszu, w piśmie z dnia 17 kwietnia 2018 r. oraz podczas wizyty weryfikacyjnej.
- (61) Brak wystarczającej współpracy nie pozwolił Komisji na zebranie wszystkich informacji, które uważała za istotne dla swoich ustaleń w ramach przedmiotowego dochodzenia. W szczególności Komisja nie mogła uzyskać informacji i danych na temat rynku producentów nasion soi oraz wpływu środków rządowych (takich jak podatek wywozowy od nasion soi) na zachowanie tych producentów, jak również na dostawy nasion soi dla producentów biodiesla.

⁽⁷⁾ Były to AAPRESID (Asociación Argentina de Productores en Siembra Directa) i CIARA (Cámara de la Industria Aceitera de la República Argentina).

- (62) Informacje te obejmowały zachowanie i decyzje producentów nasion soi przed wprowadzeniem i po wprowadzeniu podatków wywozowych i różnych zmian tych podatków i innych podobnie ograniczających środków, strategię produkcyjną producentów oraz możliwość przejścia na uprawy alternatywne, dostępność gruntów ornych i dostęp do nich, cechy i dynamikę rynku w odniesieniu do rozróżnienia pomiędzy dużymi przedsiębiorstwami a MŚP, kanały sprzedaży i dystrybucji oraz strategię stosowaną przez producentów w odniesieniu do ich rynków krajowych i eksportowych, ceny i politykę cenową na rynkach krajowych i eksportowych, wpływ cen międzynarodowych na politykę cenową producentów, sytuację w zakresie konkurencji w kraju i na rynkach eksportowych, rentowność producentów na przestrzeni lat, wpływ ewentualnej nadwyżki mocy produkcyjnych i strategii gromadzenia zapasów, przywóz i wywóz prowadzone przez głównych klientów producentów w kraju i na rynkach eksportowych, w tym rolę sektora rozdrabniania nasion soi oraz wartość dodaną osiąganą przez sektor rozdrabniarek, a także sytuację w zakresie konkurencji w sektorze rozdrabniania w Argentynie i na rynkach międzynarodowych.
- (63) Ponadto wbrew temu, co rząd Argentyny stwierdził w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, podczas wizyty weryfikacyjnej służby Komisji stwierdziły, że rząd Argentyny jest właścicielem jednego z dostawców nasion soi dla przemysłu biodiesla, a mianowicie YPF⁽⁸⁾. Ponieważ jednak YPF jest tylko jednym z setek dostawców nasion soi dla przemysłu biodiesla, informacje przedstawione przez tego dostawcę były niewystarczające do ustalenia zachowania pozostałych dostawców nasion soi dla przemysłu biodiesla. W szczególności YPF nie produkuje nasion soi, lecz przyjmuje je jako zapłatę za swój nawóz i paliwo, a następnie sprzedaje te nasiona soi na argentyńskim rynku krajowym. YPF nie jest zatem dostawcą reprezentatywnym dla rolników produkujących nasiona soi, którzy zaopatrują przemysł biodiesla.
- (64) Wobec braku innych informacji od rządu Argentyny Komisja w swoich ustaleniach dotyczących tych aspektów dochodzenia częściowo oparła się na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.
- (65) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego rząd Argentyny zakwestionował ponownie fakt, że nie współpracował w pełni w odniesieniu do informacji wymaganych od rolników produkujących nasiona soi i odniósł się do swojego pisma z dnia 20 lipca 2018 r. Również CARBIO oświadczyła, że Komisja błędnie stwierdziła, że rząd Argentyny nie współpracował.
- (66) Komisja powtórzyła, że rząd Argentyny nie podał danych kontaktowych producentów nasion soi i podał tylko częściowe informacje dotyczące producentów oleju sojowego. ACSOJA i CARBIO nie dostarczyły informacji, o które wnioskowała Komisja w kwestionariuszu, ani podczas spotkań z ich udziałem. Ponadto podczas tych spotkań stało się jasne, że przedstawiciel ACSOJA nie jest w stanie udzielić odpowiedzi na szczegółowe pytania techniczne, a CARBIO jest stowarzyszeniem producentów biodiesla, a nie producentów nasion soi.
- (67) Komisja stwierdziła, że w odniesieniu do domniemanego wsparcia rządu Argentyny dla przemysłu biodiesla, w szczególności poprzez różne środki, w tym zapewnienie nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, rząd Argentyny nie przedstawił niezbędnych informacji i dowodów, o które wystąpiła Komisja w swoim kwestionariuszu, w piśmie z dnia 17 kwietnia 2018 r. oraz podczas wizyty weryfikacyjnej. W rezultacie Komisja musiała opierać się na dostępnych faktach dotyczących tego aspektu dochodzenia.
- (68) Wobec braku danych dostarczonych przez rząd Argentyny dotyczących sprzedaży przez producentów nasion soi w Argentynie, Komisja oparła się na danych dostarczonych przez objętych próbą producentów eksportujących, dotyczących ceny krajowej nasion soi. Ponadto Komisja oparła się na publicznie dostępnych informacjach dotyczących powierzenia lub wyznaczenia producentom nasion soi przez rząd Argentyny zadania polegającego na sprzedaży nasion soi na rynku krajowym za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia oraz zamiaru wspierania przemysłu biodiesla rządu Argentyny za pośrednictwem tego środka i innych powiązanych środków.
- (69) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Argentyny i CARBIO ponownie wykazały swój sprzeciw wobec powołania się przez Komisję na dostępne fakty zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego. Twierdziły one, że powołanie się na dostępne fakty jest uzasadnione jedynie wówczas, gdy zainteresowana strona nie dostarczy „niezbędnych informacji”, nieodzownych do dokonania konkretnego ustalenia. Według rządu Argentyny i CARBIO Komisja nigdy nie sprawdziła, w jaki sposób wymagane informacje były nieodzowne do dokonania konkretnego ustalenia w tym przypadku, i nie uwzględniła faktu, że informacje, których wymagano, były albo niedostępne dla rządu Argentyny, albo objęte ścisłą tajemnicą na podstawie ustawy o tajemnicy podatkowej.

⁽⁸⁾ YPF (Yacimientos Petrolíferos Fiscales) jest zintegrowanym pionowo argentyńskim przedsiębiorstwem energetycznym upaństwowionym w 2012 r. <https://www.ypf.com/LaCompania/Paginas/Todo-sobre-YPF.aspx>.

- (70) Komisja obszernie wyjaśniła w swoim dokumencie, dlaczego potrzebuje bardziej szczegółowych informacji na temat plantatorów nasion soi i producentów oleju sojowego. Argument rządu Argentyny i CARBIO, zgodnie z którym rząd Argentyny nie był w stanie dostarczyć tych informacji, nie został poparty żadnymi dowodami, które by to potwierdzały lub które dowodziłyby, że Komisja dysponowała innymi odpowiednimi środkami umożliwiającymi uzyskanie takich informacji. Informacje, o które się zwrócono, miały taki charakter, że Komisja mogła założyć, że były one w posiadaniu rządu Argentyny lub CARBIO, a przynajmniej że rząd sprawuje wystarczającą kontrolę regulacyjną nad plantatorami nasion soi i producentami oleju sojowego, aby uzyskać te informacje. Komisja oczekiwała również lepszej współpracy ze strony plantatorów nasion soi i producentów oleju sojowego, gdyby rząd Argentyny skontaktował się z nimi bezpośrednio lub w ścisłej współpracy z Komisją.

3.2.2. Analiza

- (71) Skarżący utrzymywał, że istnieje wsparcie rządu Argentyny na rzecz przemysłu biodiesla poprzez różne środki. W szczególności skarżący twierdził, że rząd Argentyny wdrożył politykę nakładania wysokich podatków wywozowych i inne przepisy w odniesieniu do nasion soi i oleju sojowego, które stanowią kluczowy surowiec wykorzystywany do produkcji biodiesla w Argentynie. Według skarżącego rząd Argentyny w ten sposób zapewnił, aby cena surowców do produkcji biodiesla utrzymywała się na znacznie niższym poziomie w porównaniu z cenami światowymi.
- (72) Jak stwierdzono w memorandum Komisji w sprawie wystarczających dowodów⁽⁹⁾, Komisja uznała, że podatki wywozowe wydają się stanowić jedno z narzędzi opracowanych przez rząd Argentyny w celu ukierunkowania producentów nasion soi i oleju sojowego na wspieranie argentyńskiego przemysłu biodiesla. W ramach przedmiotowego dochodzenia Komisja zbadała zestaw środków przyjętych przez rząd Argentyny w celu sztucznego wspierania argentyńskiego przemysłu biodiesla.
- (73) W celu ustalenia istnienia subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obecne muszą być trzy elementy: a) wkład finansowy lub wsparcie w zakresie dochodów lub cen; b) korzyść; oraz c) szczególność (art. 3 rozporządzenia podstawowego)⁽¹⁰⁾.
- (74) Aby dojść do wniosku w sprawie pierwszego elementu, Komisja przeanalizowała, czy zestaw środków przyjętych przez rząd Argentyny prowadzi do zaistnienia wkładu finansowego w postaci zapewniania przez rząd argentyńskim eksportującym producentom biodiesla nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, zgodnie z art. 3 pkt 1) lit. a) rozporządzenia podstawowego, lub czy zbiór środków przyjętych przez rząd Argentyny mieści się w kategorii wsparcia w zakresie dochodów lub cen dla przemysłu biodiesla, zgodnie z art. 3 pkt 1) lit. b) rozporządzenia podstawowego.

3.2.2.1. Wkład finansowy

- (75) Na początku Komisja zauważyła, że wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą nabywały nasiona soi na rynku krajowym od przedsiębiorstw powiązanych albo niepowiązanych w celu przetworzenia tego surowca na olej sojowy, a następnie biodiesel. Objęci próbą producenci eksportujący nie nabywali oleju sojowego w celu dalszego przetworzenia go w biodiesel, ponieważ sami wytłaczali olej sojowy z nasion soi, co stanowiło etap pośredni w produkcji biodiesla. Dlatego też w analizie zawartej w poniższych podsekcjach skupiono się na tym, czy rząd Argentyny zapewniał nasiona soi (a nie olej sojowy) za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.
- (76) W art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (iv) tiret drugie rozporządzenia podstawowego stwierdzono, że wkład finansowy istnieje, jeżeli władze publiczne: „powierzą lub wyznaczają prywatnej jednostce wykonywanie jednej lub wielu rodzajów funkcji określonych w ppkt (i), (ii) oraz (iii), które zazwyczaj są przyznane władzy publicznej, a praktyka nie różni się pod żadnym względem od praktyk zazwyczaj stosowanych przez władzę publiczną”. Rodzaj funkcji opisanych w art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (iii) rozporządzenia podstawowego występuje, gdy „władze publiczne zapewniają towary i usługi inne niż ogólna infrastruktura bądź też nabywają towary...”. Te przepisy odzwierciedlają postanowienia art. 1.1 lit. a) pkt 1 ppkt (iii) i (iv) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz powinny być interpretowane i stosowane zgodnie z odpowiednim orzecznictwem WTO.

⁽⁹⁾ Zob. memorandum w sprawie wystarczających dowodów, 30 stycznia 2018 r., s. 6.

⁽¹⁰⁾ Zob. podobna analiza w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2016/387 z dnia 17 marca 2016 r. nakładającym ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii (Dz.U. L 73 z 18.3.2016, s. 1).

- (77) Zespół orzekający WTO orzekł w sprawie USA i ograniczeń wywozu, że zwyczajowe znaczenie dwóch słów „powierza” i „wyznacza” w art. 1.1 lit. a) pkt 1) ppkt (iv) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych wymaga, by działanie rządu wiązało się z delegowaniem (w przypadku powierzenia) lub nakazywaniem (w przypadku wyznaczania) ⁽¹¹⁾. Odrzucił on argument USA dotyczący przyczyny i skutku oraz zażądał jawnego i pozytywnego działania związanego z delegowaniem lub nakazywaniem ⁽¹²⁾.
- (78) W kolejnej sprawie Organ Apelacyjny stwierdził jednak, że zastąpienie słów „powierza” i „wyznacza” przez „delegowanie” i „nakazywanie” jest zbyt restrykcyjne jako norma ⁽¹³⁾. Zdaniem Organu Apelacyjnego „powierzenie” następuje, gdy rząd przekazuje odpowiedzialność podmiotowi prywatnemu, a „wyznaczanie” odnosi się do sytuacji, w której rząd sprawuje władzę nad podmiotem prywatnym ⁽¹⁴⁾.
- (79) W obu przypadkach rząd przypisuje organowi prywatnemu rolę pełnomocnika do wprowadzenia wkładu finansowego, a „w większości przypadków można oczekiwać, że powierzenie takiej roli organowi prywatnemu lub wyznaczenie go do takiej roli będzie się wiązało z jakąś formą zagrożenia lub podstępem” ⁽¹⁵⁾. Jednocześnie postanowienia art. 1.1 lit. a) pkt 1) ppkt (iv) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych nie zezwalają członkom na wprowadzanie środków wyrównawczych względem produktów, „w przypadku gdy rząd wykonuje jedynie swoje funkcje regulacyjne” ⁽¹⁶⁾ lub gdy interwencje rządowe „niekoniecznie mogą przynieść konkretny wynik z prostego powodu związanego z okolicznościami faktycznymi i dokonywaniem wolnego wyboru przez podmioty na danym rynku” ⁽¹⁷⁾. Powierzenie i wyznaczenie oznacza raczej „bardziej aktywną rolę rządu niż zwykle działania zachęcające” ⁽¹⁸⁾.
- (80) Ponadto WTO nie uznała, że „pozostawienie swobody uznania podmiotowi prywatnemu jest z konieczności sprzeczne z powierzaniem lub wyznaczaniem odnoszącym się do tego podmiotu prywatnego [...] Chociaż mogą istnieć przypadki, w których zakres swobody uznania pozostawionej podmiotowi prywatnemu jest na tyle szeroki, że staje się niemożliwe właściwe stwierdzenie, że podmiot prywatny upoważniono lub wyznaczono (do wykonania określonego zadania), jest to kwestia faktów/dowodów, którą należy rozpatrywać w poszczególnych przypadkach” ⁽¹⁹⁾.
- (81) Zgodnie z orzeczeniami WTO nie wszystkie środki rządowe mogące przynosić korzyści są równoznaczne z wkładem finansowym zgodnie z art. 3 rozporządzenia podstawowego i art. 1.1 lit. a) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Konieczne jest istnienie dowodu wskazującego na politykę lub program rządowy promujące przemysł objęty dochodzeniem (w tej konkretnej sprawie – przemysł biodiesla/biopaliw) poprzez sprawowanie władzy nad publicznymi lub prywatnymi podmiotami lub przekazywanie im odpowiedzialności (w tym przypadku: producentami nasion soi) w celu zapewniania nasion soi przemysłowi biodiesla za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.
- (82) Krótko mówiąc, odpowiednie orzeczenia WTO stanowią, że:
- (i) ustalenie występowania „finansowego wkładu” na podstawie art. 1.1 lit. a) pkt 1) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych powinno koncentrować się raczej na *charakterze* działania rządu niż na *skutkach* lub *wynikach* działania rządu ⁽²⁰⁾. Innymi słowy, dobrze znany jest fakt, że rządy interweniują na rynku jako *organy regulacyjne*, a gdy to czynią, wywołują *skutki* dla rynku i jego uczestników. W tym sensie na przykład rząd może legalnie nakładać podatki wywozowe w celu generowania dochodów w przypadku bardzo konkurencyjnego towaru na rynkach międzynarodowych. Nie ma natomiast takiego uzasadnionego nakładania ograniczeń wywozowych, gdy staje się oczywiste, że stosowanie takiego instrumentu

⁽¹¹⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego z dnia 29 czerwca 2001 r., DS194 USA – Środki traktujące ograniczenia wywozu jako subsydia, pkt 8.29.

⁽¹²⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, DS 194, pkt 8.44.

⁽¹³⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 21 lutego 2005 r., DS296 USA – Dochodzenie w sprawie ceł wyrównawczych dotyczących pochodzących z Korei układów pamięci dynamicznej (DRAMS), pkt 110–111.

⁽¹⁴⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, DS 296, pkt 116.

⁽¹⁵⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, DS 296, pkt 116.

⁽¹⁶⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, DS 296, pkt 115.

⁽¹⁷⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, DS 296, pkt 114, potwierdzające stanowisko zespołu orzekającego w tej kwestii, DS 194, pkt 8.31.

⁽¹⁸⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, DS 296, pkt 115.

⁽¹⁹⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, DS 296, pkt 7.38. Wniosek ten nie był przedmiotem odwołania.

⁽²⁰⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, USA – Ograniczenia wywozu (Wt/DS194/R), opublikowane w dniu 29 czerwca 2001 r., pkt 8.33–8.34.

w połączeniu z innymi mechanizmami mającymi na celu zatrzymanie towarów w kraju i zmuszenie dostawców do sprzedaży po cenach niższych niż ceny rynkowe jest częścią szerszego programu opracowanego przez rząd w celu wspierania konkretnej branży lub grupy branż, aby zwiększyć ich konkurencyjność. Charakter działania rządu, w tym jego kontekst, przedmiot i cel, jest zatem istotny dla oceny elementu „finansowego wkładu”;

- (ii) „powierzenie” lub „wyznaczenie” wiązałoby się z jawnym i pozytywnym działaniem ukierunkowanym na konkretną stronę w związku z określonym zadaniem lub obowiązkiem, co znacznie różni się od sytuacji, w której rząd interweniuje na rynku w pewien sposób, który niekoniecznie może przynieść konkretny wynik ze względu na okoliczności faktyczne i dokonywanie wolnego wyboru przez podmioty na danym rynku. Ostatecznie kluczową kwestią leżącą u podstaw koncepcji powierzenia lub wyznaczenia jest to, czy dane postępowanie, tj. wkład finansowy w postaci dostarczenia towarów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, można przypisać rządowi, czy też nadal jest to swobodny wybór podmiotów prywatnych wynikający ze względów rynkowych takich jak ograniczenia regulacyjne ⁽²¹⁾;
- (iii) art. 1.1 lit. a) pkt 1) ppkt (iv) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych jest zasadniczo przepisem przeciwdziałającym obchodzeniu przepisów, a zatem ustalenie powierzenia lub wyznaczenia wymaga, aby rząd nałożył obowiązek na podmiot prywatny lub sprawował władzę nad podmiotem prywatnym w celu dokonania wkładu finansowego. W większości przypadków można spodziewać się, że powierzenie lub wyznaczanie odnoszące się do podmiotu prywatnego wiąże się z pewną formą groźby lub nakłaniania, co z kolei może stanowić dowód powierzenia lub wyznaczenia ⁽²²⁾. Rządy mogą jednak dysponować innymi środkami sprawowania władzy nad podmiotem prywatnym, przy czym niektóre z nich mogą być „bardziej subtelne” niż nakaz lub mogą nie wiązać się z takim samym stopniem przymusu ⁽²³⁾;
- (iv) musi istnieć „dający się wykazać związek” między działaniem rządu a postępowaniem podmiotu prywatnego ⁽²⁴⁾. Nie ma powodu, dla którego przypadek powierzenia lub wyznaczenia przez rząd nie powinien być oparty na poszlakach (takich jak dorozumiane i nieformalne działania polegające na delegowaniu lub nakazywaniu), pod warunkiem że takie dowody mają wartość dowodową i są przekonujące ⁽²⁵⁾. W tym względzie dowody potwierdzające zamiar wspierania przez rząd przemysłu przetwórczego (np. poprzez publicznie ogłoszone politykę lub decyzje rządu, lub inne działania rządu) lub istnienie innych środków rządowych zapewniających określony wynik na rynku (np. ograniczenie wywozu w połączeniu ze środkiem rządowym uniemożliwiającym podmiotom podlegającym temu ograniczeniu gromadzenie zapasów swoich produktów) mogą być istotne dla ustalenia istnienia „finansowego wkładu” na podstawie art. 1.1 lit. a) pkt 1) ppkt (iv) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych (w szczególności stanowiącego pośredni sposób dostarczania towarów przez rząd, zgodnie z ppkt (iii)). W pewnych okolicznościach „wytyczne” rządu mogą stanowić wyznaczenie ⁽²⁶⁾. Obecność szczególnych skutków na rynku (takich jak obniżenie cen) również może być czynnikiem, który należy uwzględnić wraz ze wszystkimi innymi dostępnymi dowodami, w tym możliwością przewidywania tych skutków w określonym kontekście. Ponadto w zależności od okoliczności podmiot prywatny może podjąć decyzję o niewykonywaniu funkcji, do której został upoważniony lub wyznaczony, pomimo ewentualnych negatywnych konsekwencji, które mogą wynikać z takiej decyzji. Samo w sobie nie dowodzi to jednak, że podmiot prywatny nie został upoważniony lub wyznaczony ⁽²⁷⁾.
- (83) Zgodnie z tym orzecznictwem Komisja zbadała bardzo dokładnie charakter interwencji rządu Argentyny (czy interwencja rządu Argentyny wiąże się z powierzaniem lub wyznaczaniem wykonywania funkcji producentom nasion soi?), charakter podmiotów, którym powierzono wykonywanie funkcji (czy producenci nasion soi są jednostkami prywatnymi w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego?) oraz działania podmiotów, którym powierzono lub wyznaczono wykonywanie funkcji (czy producenci nasion soi, którym powierzono lub wyznaczono wykonywanie funkcji, zapewniają nasiona soi argentyńskiemu przemysłowi biodiesla za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia i tym samym działają jako pełnomocnicy rządu Argentyny?). Ponadto Komisja zweryfikowała, czy wykonywana funkcja zazwyczaj jest przyznana władzy publicznej (czy zapewnienie dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia przedsiębiorstwom produkującym olej sojowy w Argentynie należy do zwyczajnej działalności rządowej?) oraz czy taka funkcja nie różni się pod żadnym względem od praktyk zazwyczaj stosowanych przez władze publiczne (czy faktyczne zapewnianie nasion soi przez producentów różni się w rzeczywistości od działań, jakie podjęłyby same władze publiczne?).

⁽²¹⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, USA – Ograniczenia wywozu, pkt 8.29–8.31.

⁽²²⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, USA – DRAMS (WT/DS296/AB/R), opublikowane w dniu 27 czerwca 2005 r., pkt 116.

⁽²³⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, USA – DRAMS, pkt 115.

⁽²⁴⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, USA – DRAMS, pkt 112.

⁽²⁵⁾ Zob. sprawozdanie zespołu orzekającego, Korea – Statki handlowe (WT/DS273/R), opublikowane w dniu 7 maja 2005 r., pkt 7.373.

⁽²⁶⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, USA – DRAMS (WT/DS296/A/R), pkt 114.

⁽²⁷⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, USA – DRAMS (WT/DS296/A/R), pkt 124.

3.2.2.2. Powierzenie lub wyznaczenie wykonywania funkcji producentom nasion soi przez rząd Argentyny

- (84) Mając na uwadze orzecznictwo WTO, o którym mowa w motywach 77–82, Komisja przeanalizowała po pierwsze, czy wsparcie udzielane przez rząd Argentyny argentyńskiemu przemysłowi biodiesla jest rzeczywiście celem polityki rządowej, czy też jedynie „efektem ubocznym” wykonywania ogólnych uprawnień regulacyjnych. W toku dochodzenia zbadano zwłaszcza, czy stwierdzone zniekształcenia ceny stanowiły część celów rządowych, czy też niższe ceny nasion soi były „niezamierzonym” efektem ubocznym ogólnych regulacji rządowych. Zgodnie z wnioskami przedstawionymi w motywie 64 Komisja zdecydowała się częściowo wykorzystać dostępne fakty w celu ustalenia, czy rząd Argentyny powierzył lub wyznaczył wykonywanie funkcji producentom nasion soi.
- (85) Z szeregu dokumentów wynika, że dla rządu Argentyny wspieranie i rozwijanie przemysłu biodiesla wyraźnie stanowiło cel polityki, w szczególności poprzez dążenie do obniżenia krajowej ceny materiałów do produkcji (nasion soi) i zapewnienie tym samym wkładu finansowego w produkcję biodiesla.
- (86) Wsparcie to jest osiąganę dzięki szeregowi środków, które można przypisać rządowi Argentyny (w tym podatki wywozowe od nasion soi, subsydia dla producentów nasion soi, aby kontynuowali produkcję i sprzedaż krajową na rzecz producentów biodiesla, środki zaradcze dotyczące produkcji innych zbóż, takie jak nałożenie kontyngentów wywozowych, oraz oświadczenia publiczne mające na celu zachęcenie producentów nasion soi, aby nie zaprzestawali produkcji, lecz kontynuowali sprzedaż w kraju)⁽²⁸⁾. Środki te, mimo kilkukrotnej modyfikacji od czasu ich wprowadzenia w 1994 r.⁽²⁹⁾, były stale stosowane w celu – jak określił sam rząd Argentyny w ustawodawstwie (zob. motywy 89–100) – obniżenia krajowej ceny nasion soi w kontekście rosnących cen światowych oraz na rzecz rozwoju łańcucha wartości dodanej w Argentynie, który obejmuje między innymi przemysł biodiesla.
- (87) Podatki wywozowe na nasiona soi stanowią ważne narzędzie wykorzystywane przez rząd Argentyny do wspierania przemysłu biodiesla. Według OECD rząd Argentyny, w szczególności za pośrednictwem swojego systemu podatków wywozowych, nakłada „wyższe stawki w odniesieniu do producentów surowców lub materiałów do produkcji, natomiast niższe stawki mają zastosowanie do produktów końcowych. [...] Korzyść cenowa zapewniana krajowemu przemysłowi przetwórczemu może zakłócać i ograniczać konkurencję zarówno na rynku krajowym, jak i na rynku zagranicznym”⁽³⁰⁾. Ponadto Międzynarodowa Agencja Energii Odnawialnej (IRENA) stwierdziła w sprawozdaniu poświęconym Argentynie, że „[z]róznicowane podatki wywozowe dotyczące biopaliw w porównaniu z innymi produktami otrzymywanymi z tych samych surowców promowały wywóz biopaliw, w szczególności biodiesla”⁽³¹⁾. Bank Światowy stwierdził, że rząd Argentyny nakłada wysokie podatki wywozowe, które skutkują „obniżeniem kosztów surowców w kraju i zachęceniem do wywozu biodiesla”⁽³²⁾.
- (88) Rząd Argentyny twierdził, że żadna z publikacji OECD, IRENA i Banku Światowego nie odnosi się do wyraźnego celu rządu Argentyny, jakim jest wspieranie argentyńskiego przemysłu biodiesla. Rząd Argentyny nie zaprzeczył jednak poprawności cytatów znalezionych przez Komisję. W przeciwieństwie do rządu Argentyny Komisja uznała, że analizy dokonane w tych publikacjach potwierdzają jej ustalenie, zgodnie z którym rząd Argentyny wyraźnie wspiera argentyński przemysł biodiesla.
- (89) Podatek wywozowy na nasiona soi obowiązuje w Argentynie od 1994 r. i wynosi 3,5 %. Jak zostanie ukazane w odniesieniu do wszystkich zmian w ustawodawstwie opisanych w motywach 91–100, środki zastosowane w celu zwiększenia stawki podatku wywozowego ponad poziom początkowy wskazują na wyraźny cel rządu Argentyny, jakim jest obniżenie cen krajowych w kontekście rosnących cen na rynku światowym. Podczas dochodzenia rząd Argentyny stwierdził, że podatek wywozowy od nasion soi i oleju sojowego obowiązuje z powodów związanych z uzyskiwaniem dochodów. Mimo że Komisja wielokrotnie zwracała się o dostarczenie dokumentów na poparcie tego twierdzenia, rząd Argentyny nie przedstawił żadnych takich dokumentów.

⁽²⁸⁾ Wypowiedzi byłego ministra gospodarki, Axela Kicillofa, np. <http://www.telam.com.ar/notas/201410/82669-kicillof-productores-venta-de-granos.php>, <http://www.lavoz.com.ar/politica/nueva-advertencia-de-kicillof-productores-que-retienen-granos>, <https://www.minutouno.com/notas/341839-kicillof-advirtio-los-sojeros-que-se-apuren-porque-el-precio-va-caer>, dostęp: 3 września 2018 r.

⁽²⁹⁾ Nomenclatura Comun Del Mercosur, Decreto Nacional 2275/1994, art. 7 i załącznik VI.

⁽³⁰⁾ The Economic Impact of Export Restrictions on Raw Materials [Wpływ ekonomiczny ograniczeń wywozowych na surowce], opublikowano w 2010 r., s. 18, dostępne pod adresem: <http://www.oecd.org/publications/the-economic-impact-of-export-restrictions-on-raw-materials-9789264096448-en.htm>, dostęp: 13 lipca 2018 r.

⁽³¹⁾ Renewable Energy Policy Brief Argentina [Przegląd polityki w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych – Argentyna], czerwiec 2015 r., dostępny pod adresem: http://www.iberglobal.com/files/2016/argentina_renewable_energy.pdf, dostęp: 13 lipca 2018 r., s. 4.

⁽³²⁾ Liquid Biofuels: Background Brief for the World Bank Group Energy Sector Strategy, Background Paper for the World Bank Group Energy sector strategy [Biopaliwa ciekłe: nota informacyjna na potrzeby strategii Grupy Banku Światowego dotyczącej sektora energetycznego. Dokument informacyjny na potrzeby strategii Grupy Banku Światowego dotyczącej sektora energetycznego], marzec 2010 r., dostępne pod adresem: http://siteresources.worldbank.org/EXTESC/Resources/Biofuel_brief_Web_version.pdf, dostęp: 13 lipca 2018 r., s. 9.

- (90) Ponadto w żadnym z aktów ustawodawczych przyjętych od 2002 r. w związku ze zmianami podatku wywozowego od nasion soi, oleju sojowego lub biodiesla nie wskazano zwiększenia dochodów jako głównej przyczyny poziomu podatku wywozowego. Jak wyjaśniono w motywach 91–100, w tych aktach ustawodawczych stwierdza się raczej, że celem podatku wywozowego jest skłonienie dostawców nasion soi do dalszej sprzedaży w kraju po cenach niższych od międzynarodowych. Rząd Argentyny stosuje zatem podatki wywozowe na nasiona soi jako narzędzie mające na celu wspieranie rozwoju krajowego przemysłu biodiesla, a nie jako środek służący uzyskiwaniu dochodów podatkowych.
- (91) W następstwie ogłoszenia sytuacji nadzwyczajnej ⁽³³⁾ podatek wywozowy podniesiono w 2002 r. z 3,5 % do 13,5 % na mocy uchwały nr 11/2002 ⁽³⁴⁾. Uchwała ta zawierała następujące stwierdzenie: „skutki wszelkich potencjalnych istotnych zmian w cenach międzynarodowych produkcji rolnej również muszą być uwzględniane” (wyróżnienie dodane), co wskazuje na to, że środek ten zastosowano w celu wywarcia wpływu na cenę nasion soi na rynku krajowym w porównaniu z ceną na rynku światowym.
- (92) W tym samym roku stawkę podwyższono dodatkowo z 13,5 % do 23,5 % na mocy uchwały nr 35/2002 ⁽³⁵⁾, która stanowi, że „ustawa nr 22415 zezwala na wprowadzenie przywozu towarów na potrzeby konsumpcji w celu ustabilizowania cen krajowych, dopóki ceny te nie osiągną dogodnego poziomu, oraz utrzymania podaży odpowiadającej popytowi na rynku krajowym”. Zgodnie z tym tekstem prawnym środki te miały charakter przejściowy i tymczasowy oraz miały obowiązywać, dopóki będą utrzymywały się ówczesne ogólne warunki ekonomiczne. Podatki wywozowe nadal jednak obowiązują na poziomie zbliżonym do stosowanego w sytuacji niebezpieczeństwa publicznego, natomiast w odniesieniu do innych zbóż wysokość stawki podatku wywozowego ustalono na 0 % ⁽³⁶⁾.
- (93) Pierwsi duzi producenci biodiesla rozpoczęli działalność w Argentynie w 2007 r. W tym roku rząd Argentyny opublikował dwie uchwały zwiększające podatek wywozowy od nasion soi z 23,5 % do 27,5 % ⁽³⁷⁾, a następnie do 35 % ⁽³⁸⁾. W obu uchwałach jako powód ustanowienia dodatkowego podatku wywozowego wskazano, że – poza wzrostem popytu krajowego i międzynarodowego na te produkty – produkty objęte tymi uchwałami (głównie produkty związane z soją) są wykorzystywane do nowych zastosowań produkcyjnych, i wyraźnie podano biopaliwa jako przykład.
- (94) Ponadto w uchwale nr 10/2007 ⁽³⁹⁾ wyraźnie stwierdzono, że „międzynarodowe ceny zbóż znacznie wzrosły [...] ustanowienie dodatkowych ceł wywozowych w odniesieniu do szeregu wyżej wspomnianych towarów uznaje się za praktyczne” (wyróżnienie dodane).
- (95) Dodatkowo, w uchwale nr 369/2007 ⁽⁴⁰⁾ wyraźnie stwierdzono, że podniesienie podatku wywozowego jest konieczne w celu „obniżenia cen krajowych, utrwalenia osiągniętych postępów w zakresie rozkładu dochodów oraz stymulowania generowania wartości dodanej” (wyróżnienie dodane).
- (96) W 2008 r. w drodze uchwały nr 125/2008 ⁽⁴¹⁾ rząd Argentyny ustanowił wzór, na podstawie którego oblicza się kwotę zryczałtowaną podatku wywozowego w zależności od poziomu urzędowej ceny FOB ustalonej codziennie przez rząd (Ministerstwo Rolnictwa).
- (97) W uchwale nr 125/2008 sformułowano następującą politykę: „**W ostatnich latach międzynarodowe ceny zbóż i nasion oleistych znacznie wzrosły i charakteryzują się dużą zmiennością zróżnicowań między poszczególnymi latami. Dalsze utrzymywanie się takiego scenariusza mogłoby mieć negatywne skutki dla całej gospodarki, takie jak: wyższe ceny krajowe, mniej uczciwy rozdział dobrobytu oraz rosnąca niepewność co do decyzji inwestycyjnych w sektorze rolnym i hodowlanym. Proponowana zmiana systemu ceł wywozowych mającego zastosowanie do kluczowej podgrupy zbóż i nasion oleistych stanowi odpowiednie narzędzie do rozwiązania wyżej wspomnianych problemów.**” (wyróżnienie dodane).

⁽³³⁾ Ley 25.561 Declárase la emergencia pública en materia social, económica, administrativa, financiera y cambiaria. Régimen cambiario. Modificaciones a la Ley de Convertibilidad. Reestructuración de las obligaciones afectadas por el régimen de la presente ley. Obligaciones vinculadas al sistema financiero.

⁽³⁴⁾ Ministerio de Economía y Infraestructura, Comercio Exterior, Resolución 11/2002 Fijanse derechos a la exportación para consumo de diversas mercaderías comprendidas en la Nomenclatura Común del Mercosur. Alcances i Ministerio de Economía, Comercio Exterior.

⁽³⁵⁾ Ministerio de Economía y Infraestructura, Comercio Exterior, Resolución 35/2002 Fijase un derecho a la exportación para consumo de determinadas mercaderías comprendidas en posiciones arancelarias de la Nomenclatura Común del Mercosur.

⁽³⁶⁾ Ministerio de Agroindustria, Decreto 133/2015 Derecho de exportación. Alicuota.

⁽³⁷⁾ Ministerio de Economía y Producción, Nomenclatura Común del MERCOSUR, Resolución 10/2007 Fijase un derecho de exportación adicional para mercaderías comprendidas en determinadas posiciones arancelarias.

⁽³⁸⁾ Ministerio de Economía y Producción, Comercio Exterior, Resolución 369/2007 Nomenclatura Común del MERCOSUR (NCM). Sustitúyese en el Anexo XIV del Decreto No 509/2007 y sus modificaciones, el derecho de exportación para determinados productos.

⁽³⁹⁾ Ministerio de Economía y Producción, Nomenclatura comun del Mercosur, Resolución 10/2007, Fijase un derecho de exportación adicional para mercaderías comprendidas en determinadas posiciones arancelarias, 11.1.2007.

⁽⁴⁰⁾ Ministerio de Economía y Producción, Comercio exterior, Resolución 369/2007, Nomenclatura Común del MERCOSUR (NCM). Sustitúyese en el Anexo XIV del Decreto No 509/2007 y sus modificaciones, el derecho de exportación para determinados productos, 7.11.2007.

⁽⁴¹⁾ Ministerio de Economía y Producción, Nomenclatura Comun del Mercosur, Resolución 125/2008, 10/3/2008, Derechos de exportación. Fórmula de determinación aplicable a determinadas posiciones arancelarias correspondientes a cereales y oleaginosas („Cla wywozowe. Wzór na potrzeby obliczania należności celnych wywozowych mających zastosowanie do niektórych kodów taryfowych dla zbóż i nasion oleistych”).

- (98) W 2008 r. w drodze uchwały nr 64/2008 ⁽⁴²⁾ rząd Argentyny zmienił wzór służący do obliczania wysokości podatku wywozowego i wyraźnie powtórzył swój cel polityki: „**Celem systemu zmiennych cel wywozowych jest zmniejszenie wpływu na ceny krajowe spowodowanego wzrostem międzynarodowych cen zbóż i nasion oleistych oraz ich produktów ubocznych, przyczyniające się do poprawy dystrybucji dochodów.**” (wyróżnienie dodane).
- (99) W 2012 r. rząd Argentyny opublikował wspólną uchwałę, w której stwierdzono, że Argentyna przyjęła szereg środków polityki publicznej mających na celu wzmocnienie krajowego przemysłu biodiesla, w szczególności po wejściu w życie ustawy nr 26.093. W tej wspólnej uchwale odnotowano ponadto, że cła wywozowe na biodiesel i jego mieszanki były spójne z cłami wywozowymi mającymi zastosowanie do innych produktów ubocznych w sektorze nasion oleistych, biorąc pod uwagę zróżnicowane koszty produkcji i utrzymując zróżnicowanie, tak aby faktyczna stawka dotycząca biodiesla była niższa niż stawka dotycząca głównego surowca do produkcji biodiesla, **co promowało generowanie wartości dodanej w Argentynie, a tym samym przyczyniało się do przyspieszenia rozwoju przemysłu biodiesla** ⁽⁴³⁾.
- (100) Chociaż pod koniec 2015 r. nowo wybrany rząd Argentyny zniósł podatek wywozowy od innych zbóż, podatek wywozowy od nasion soi pozostał wysoki. W dekreście nr 133/2015 ⁽⁴⁴⁾ znoszącym podatek wywozowy od pszenicy i zmieniającym stawkę podatku wywozowego od nasion soi na 30 % określono następujący cel polityki: „W przypadku nasion soi i jej produktów ubocznych zwiększenie powierzchni upraw i rekordowe zbiory w poprzednim sezonie **nie zapobiegły spadkowi konkurencyjności i rentowności całego powiązanego łańcucha wartości**” (wyróżnienie dodane). Łańcuch wartości w tym przypadku dotyczy między innymi przemysłu biodiesla.
- (101) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego rząd Argentyny i CARBIO powtórzyły swoje twierdzenie, że wpływ podatków wywozowych stosowanych do nasion soi na produkcję biodiesla, jeżeli taki wpływ w ogóle istnieje, wyraźnie stanowi co najwyżej efekt uboczny środka służącego pobieraniu dochodów.
- (102) Komisja nie zgodziła się z tym stwierdzeniem. Dekretów, o których mowa w motywach 91–100, nie można uznać za „zwykłe oświadczenia dotyczące polityki”. Przepisy te ciągle odzwierciedlają zamiar wspierania przemysłu biodiesla przez rząd Argentyny, natomiast wbrew opiniom rządu Argentyny w dekretach nie stwierdzono, że celem podatku wywozowego od nasion soi jest pobór dochodów. Żadne z przepisów przedstawionych przez rząd Argentyny w swoim wniosku nie dotyczyły funkcji uzyskiwania dochodów z podatku wywozowego od nasion soi.
- (103) Nakładając podatki wywozowe na nasiona soi, rząd Argentyny stawia argentyńskich producentów nasion soi w sytuacji nieracjonalnej pod względem ekonomicznym, która skłania ich do sprzedaży towarów na rynku krajowym po cenie niższej niż cena, jaką mogliby uzyskać, gdyby nie obowiązywały wspomniane podatki wywozowe. Producenci ci są zatem pozbawieni racjonalnego wyboru i zmuszeni do realizowania celu polityki stanowiącego powód tego podatku wywozowego.
- (104) Ta nieracjonalna sytuacja nasiliła się w wyniku innych ograniczeń wywozu, takich jak kontyngenty wywozowe na produkty rolne inne niż nasiona soi, obowiązujące w latach 2006–2015, co zniechęcało do wywozu innych upraw i skłaniało plantatorów do kontynuowania produkcji nasion soi (w przeciwieństwie do innych zbóż) oraz powodowało dalsze obniżanie cen krajowych. Producenci nasion soi również nadal produkowali i sprzedawali swoje plony lokalnie, ponieważ ten produkt rolny nie nadaje się do gromadzenia zapasów i średnio- lub długoterminowe magazynowanie go jest niemożliwe.
- (105) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego rząd Argentyny twierdził, że przez 10 lat nie było żadnych kontyngentów wywozowych na kukurydzę i pszenicę. Komisja stwierdziła jednak, że oświadczenie to jest niezgodne ze stanem faktycznym. Uchwała nr 543/2008 ⁽⁴⁵⁾ wyraźnie regulowała określanie maksymalnych wywozonych ilości między innymi pszenicy i kukurydzy. Środek ten obowiązywał do końca 2015 r. ⁽⁴⁶⁾

⁽⁴²⁾ Ministerio de Economía y Producción, Nomenclatura Común del Mercosur, Resolución 64/2008, 30/5/2008, Cereales y Oleaginosas. Fijanse para diversas variedades de trigo, maíz, soja y girasol, comprendidas en determinadas posiciones arancelarias de la Nomenclatura Común del MERCOSUR (N.C.M.), derechos de exportación para distintos precios FOB („Zboża i nasiona oleiste. Ustanowienie cel wywozowych na odmiany pszenicy, kukurydzy, soi i słonecznika objęte kodami taryfowymi wspólnej nomenklatury Mercosuru (NCM) w odniesieniu do cen FOB”).

⁽⁴³⁾ Ministerio de Economía y Finanzas Públicas, Ministerio de Industria y Ministerio de Planificación Federal, Inversión Pública y Servicios, Comercio Exterior, Resolución Conjunta (wspólna uchwała) No. 438/2012, 269/2012, 1001/2012 créanse el Registro de Operadores de Soja Autorizados (ROSA) y la „Unidad Ejecutiva Interdisciplinaria de Monitoreo”. Derógase la Resolución N° 109/09.

⁽⁴⁴⁾ Ministerio de Agroindustria, Decreto 133/2015 Derecho de exportación. Alicuota.

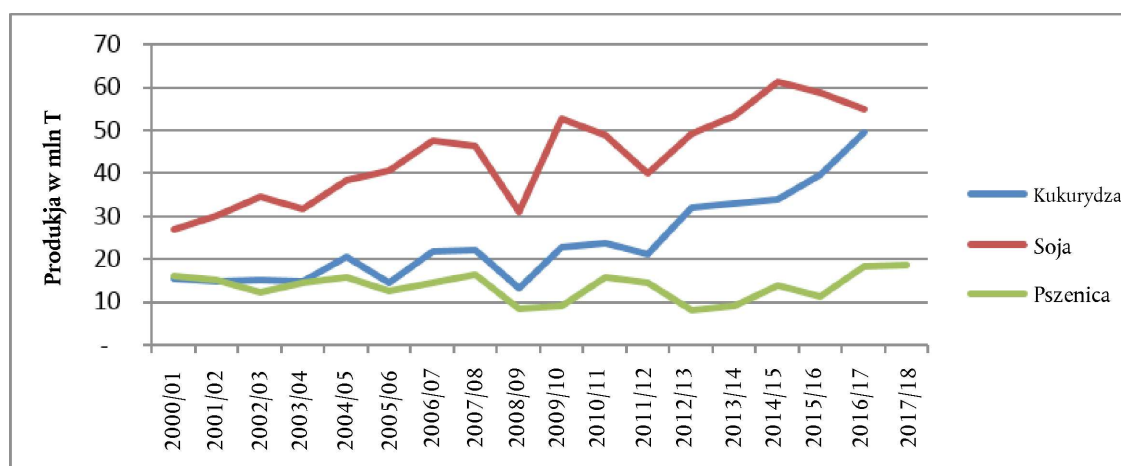
⁽⁴⁵⁾ Oficina Nacional de Control Comercial Agropecuario, Comercio Exterior, Resolución 543/2008, Establécense los requisitos a que deberán sujetarse los exportadores de granos y/o sus derivados, que soliciten su inscripción en el „Registro de Declaraciones Juradas de Ventas al Exterior”, denominado „R.O.E. Verde”, al que se refiere la Ley N° 21.453.

⁽⁴⁶⁾ Ministerio de Agroindustria, Ministerio de Hacienda y finanzas publicas y Ministerio de produccion, Resolución Conjunta 4/2015, 7/2015 y 7/2015, 28.12.2015.

- (106) Ponadto w 2009 r. rząd Argentyny ustanowił tymczasowy zakaz przywozu nasion soi, stwierdzając, że wykorzystywanie surowców krajowych powinno być uprzywilejowane w stosunku do surowców przywożonych, zwiększając w ten sposób wartość argentyńskich produktów na rynku międzynarodowym, oraz że czasowy przywóz lokalnie wyprodukowanych materiałów do produkcji jest sprzeczny z tym celem⁽⁴⁷⁾. W 2012 r. rząd Argentyny ustanowił „Rejestr upoważnionych podmiotów w sektorze soi” i zniósł zakaz przywozu⁽⁴⁸⁾. Jednak istotne uciążliwości związane z przywozem soi do Argentyny utrzymywały się do czasu wprowadzenia dalszych zmian w tym rejestrze w 2016 r.⁽⁴⁹⁾ Zakaz przywozu w połączeniu z podatkiem wywozowym od nasion soi potwierdza, że celem polityki rządu Argentyny jest pobudzenie rozwoju w pełni krajowego przemysłu biodiesla, obejmującego surowce miejscowego pochodzenia w łańcuchu dostaw. Produkcja nasion soi w Argentynie jest kształtowana w sposób sztuczny i kierowana przez rząd na potrzeby konsumpcji krajowej, zapewniając zaspokojenie lokalnego popytu na nasiona soi na podstawie lokalnych dostaw ukierunkowanych na osiągnięcie określonych celów politycznych.
- (107) Ponadto długi okres obowiązywania ograniczeń wywozu w odniesieniu do innych upraw doprowadził do znacznego wzrostu produkcji nasion soi – zjawiska tzw. „sojizacji”⁽⁵⁰⁾ (ukierunkowania na soję) argentyńskiego rolnictwa. Nawet po zniesieniu kontyngentów wywozowych w 2015 r.⁽⁵¹⁾ produkcja nasion soi nie uległa znaczącemu spadkowi w porównaniu z innymi uprawami i utrzymywała się raczej na stałym poziomie – zob. wykres 1 poniżej:

Wykres 1

Argentyńska produkcja nasion soi, kukurydzy i pszenicy w poszczególnych latach zbioru

Źródło: <http://datosestimaciones.magyp.gob.ar/>.

- (108) Ponadto w 2017 r. rząd Argentyny opublikował uchwałę ustanawiającą system zachęt dla rolników uprawiających soję⁽⁵²⁾, co stanowiło część planu Belgrano⁽⁵³⁾. Plan Belgrano został opracowany w 2016 r. jako plan rozwoju infrastruktury i przemysłu w dziesięciu północnych prowincjach Argentyny, które historycznie były słabiej rozwinięte w porównaniu z resztą kraju. W uchwale tej przewidziano zachęty finansowe dla producentów nasion soi w dziesięciu najsłabiej rozwiniętych prowincjach Argentyny⁽⁵⁴⁾ w okresie od dnia 1 marca do dnia 31 sierpnia 2017 r., co w dalszym stopniu ukierunkowało plantatorów na produkcję nasion soi i zwiększyło krajową podaż nasion soi, przyczyniając się do rozwoju przemysłu biodiesla.
- (109) W świetle dostępnych dowodów Komisja uznała, że rząd Argentyny przyjął „bardziej aktywną rolę niż tylko samo zachęcanie”, zgodnie z wymogami Organu Apelacyjnego⁽⁵⁵⁾. Środki zastosowane przez rząd Argentyny ograniczają swobodę działania producentów nasion soi wskutek ograniczenia w praktyce ich decyzji biznesowych dotyczących tego, po jakiej cenie i gdzie sprzedawać ich produkt.

⁽⁴⁷⁾ Ministerio de Producción, Resolución 109/2009, Exclúyese del Régimen de Importación Temporal para Perfeccionamiento Industrial a ciertas mercaderías que se clasifican en la posición arancelaria de la Nomenclatura Común del Mercosur.

⁽⁴⁸⁾ Ministerio de Economía y Finanzas Públicas, Ministerio de Industria y Ministerio de Planificación Federal, Inversión Pública y Servicios, Comercio Exterior, Resolución Conjunta (wspólna uchwała) No. 438/2012, 269/2012, 1001/2012 créanse el Registro de Operadores de Soja Autorizados (ROSA) y la „Unidad Ejecutiva Interdisciplinaria de Monitoreo”. Derógase la Resolución N° 109/09.

⁽⁴⁹⁾ Ministerio de Producción y Ministerio de Hacienda y Finanzas Públicas, Resolución Conjunta 5/2016 y 7/2016, modificación Resolución Conjunta N° 438/2012, N° 269/2012 y N° 1001/2012.

⁽⁵⁰⁾ <https://www.lanacion.com.ar/1492219-sojizacion-de-nuestra-agricultura>

⁽⁵¹⁾ W drodze wspólnych uchwał nr 4/2015 i nr 7/2015.

⁽⁵²⁾ Ministerio de Agroindustria y Administración Federal de Ingresos Públicos, Estimulo Agrícola Plan Belgrano, Resolución General Conjunta 3993-E/2017, 15.2.2017.

⁽⁵³⁾ Jefatura de Gabinete de Ministros, Modifícase la distribución del Presupuesto General de la Administración Nacional – Recursos Humanos – Ejercicio 2016, Decreta 435/2016, 1.3.2016.

⁽⁵⁴⁾ Prowincje Salta, Jujuy, Formosa, Santiago del Estero, Tucuman, Corrientes, Misiones, Catamarca, La Rioja i Chaco.

⁽⁵⁵⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, DS 296, pkt 115.

- (110) Uniemożliwiono im maksymalizację ich dochodów, które byliby w stanie uzyskać, gdyby nie było podatku wywozowego od nasion soi (np. dzięki wywozowi ich produkcji w celu odniesienia korzyści z wyższych cen lub dzięki podniesieniu cen krajowych), a także innych podobnie ograniczających środków.
- (111) Świadczą o tym ponadto dekret nr 133/2015 i dekret nr 640/2016, w których rząd Argentyny przyjmuje konkretne środki mające pomóc przemysłowi soi i powiązanemu z nim łańcuchowi wartości w odwróceniu zaistniałego spadku konkurencyjności i rentowności całego powiązanego łańcucha wartości. Rząd Argentyny zachęca lub wyznacza zatem producentów nasion soi do utrzymania produkcji w celu zapewnienia podaży na rynku krajowym, nawet jeżeli racjonalny dostawca dostosowałby swoją produkcję i ceny w sytuacji, gdy zniechęca się do dokonywania wywozu.
- (112) W związku z tym, stosując te środki, rząd Argentyny nakłania producentów nasion soi do niewywożenia produkcji z Argentyny, ponieważ nie mogą oni sprzedawać nasion soi po wyższych cenach, które obowiązywałyby w Argentynie przy braku takich środków.
- (113) W tym sensie producentom materiałów do produkcji rząd Argentyny „powierza” lub „wyznacza” funkcję polegającą na zapewnieniu dostaw towarów krajowym użytkownikom nasion soi, tj. producentom biodiesla, za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Producentom nasion soi powierza się obowiązek stworzenia sztucznego, wyodrębnionego i charakteryzującego się niskimi cenami rynku krajowego w Argentynie.
- (114) Innymi słowy, stosując opisany zestaw środków, rząd Argentyny wie, w jaki sposób producenci nasion soi zachowają się wobec takich środków i jakie poniosą konsekwencje. Chociaż producenci nasion soi mogą nieznacznie obniżyć swoją produkcję krajową, aby zareagować na podatki wywozowe i inne środki ograniczające, dowody wskazują, że produkcja nie zatrzymała się ani nie zmniejszyła w sposób znaczący (zob. tabela 1 poniżej, wyjaśniona dalej w motywie 139). Komisja stwierdziła, że jest to wynik powierzenia i wyznaczenia producentom nasion soi przez rząd Argentyny funkcji polegającej na kontynuowaniu produkcji i wywozu.
- (115) Jak wyjaśniono, korekta produkcji w sektorze produkcji nasion soi w dalszym ciągu będzie miała umiarkowany charakter, co doprowadzi do niższych cen na rynku krajowym. W tym względzie skutki są określone na zasadzie *ex ante*, nie *ex post*, a zatem nie są „niezamierzone”. Istnieje wyraźny „dający się wykazać związek” między polityką oraz zachowaniem podmiotów prywatnych, które działają jako pełnomocnicy rządu Argentyny, aby prowadzić jego politykę zapewniania dostaw nasion soi przemysłowi biodiesla za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.
- (116) Rząd Argentyny sam potwierdził sukces swojego zestawu środków polegający na osiągnięciu deklarowanego celu polityki, jakim jest wsparcie dla przemysłu biodiesla. We wspomnianej poniżej wspólnej uchwale rządu Argentyny, opublikowanej w 2012 r., stwierdzono, że przyjęta polityka publiczna uwzględniła szereg mechanizmów służących promowaniu przemysłu biodiesla. Ponadto stwierdzono, że wyjaśnia to dobre wyniki tego sektora produkcji – marże brutto na jego główny materiał do produkcji na etapie przetwarzania przekraczają 25 %⁽⁵⁶⁾. Wydaje się, że marże te wynikały głównie z różnic między cłami wywozowymi na biodiesel a cłami wywozowymi na nasiona soi.
- (117) Podsumowując, Komisja stwierdziła, że rząd Argentyny powierzył lub wyznaczył producentom nasion soi funkcję polegającą na prowadzeniu jego polityki zmierzającej do utworzenia wyodrębnionego rynku krajowego oraz zapewniania dostaw nasion soi krajowemu przemysłowi biodiesla za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.
- (118) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego rząd Argentyny utrzymywał, że Komisja rozszerzyła zakres powierzenia lub wyznaczenia, kładąc nacisk na pojęcia „nakłanianie” i „wytyczne”, natomiast wymogi WTO oznaczają, że przypisanie odpowiedzialności musi stanowić jawne i pozytywne działanie, być skierowane do konkretnej strony i mieć za cel konkretne zadanie lub obowiązek. Same oświadczenia polityczne rządu nie mogą stanowić nakazu, a domniemany nakaz lub powierzenie nie mogą być niezamierzone ani nie mogą stanowić wyłącznie skutku ubocznego prowadzonej przez rząd działalności regulacyjnej.
- (119) Komisja nie zgodziła się z tym. Jak stwierdzono w motywie 117, w świetle orzecznictwa WTO, o którym mowa w motywie 93, Komisja znalazła przekonujące dowody, aby uznać, że rząd Argentyny podjął jawne i pozytywne działanie w celu powierzenia lub wyznaczenia producentom nasion soi zadania polegającego na sprzedaży przemysłowi biodiesla nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Istnieje „dający się wykazać związek” między działaniami rządu a postępowaniem producentów nasion soi, więc ich działania można przypisać rządowi Argentyny. Rząd Argentyny nie uzasadnił swojego twierdzenia, że dowody zebrane przez Komisję można uznać wyłącznie za zwykłe oświadczenia polityczne wydane przez rząd Argentyny.

⁽⁵⁶⁾ Wspólna uchwała nr 438/2012, nr 269/2012 i nr 1001/2012 Ministerstwa Gospodarki i Finansów Publicznych, Ministerstwa Przemysłu oraz Ministerstwa Planowania Federalnego, Inwestycji Publicznych i Usług.

W szczególności rząd Argentyny nie zakwestionował istnienia określonych celów politycznych wynikających z tych oświadczeń; rząd Argentyny nie zaprzeczył też oświadczeniom podkreślającym powodzenie środków ograniczających w osiąganiu celów politycznych związanych ze wspieraniem argentyńskiego przemysłu biodiesła. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

- (120) Ponadto rząd Argentyny utrzymywał, że wniosek Komisji, zgodnie z którym istnienie różnych mechanizmów w ramach szerszego systemu opracowanego przez rząd Argentyny w celu wsparcia konkretnego przemysłu jest istotne dla ustalenia charakteru działania, jest wyraźnie błędny, ponieważ podatki wywozowe nie zostały uwzględnione w art. 3 ppkt (i)–(iii) rozporządzenia podstawowego (lub Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych) ani objęte art. 3 ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.
- (121) Sam fakt, że podatki wywozowe jako takie nie są wyraźnie wymienione w art. 3 pkt 1) lit. a) rozporządzenia podstawowego, nie wyklucza faktu, że mają one potencjalny charakter wkładu finansowego, w związku z czym wchodzi w zakres definicji subsydium zgodnie z rozporządzeniem podstawowym i Porozumieniem w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Komisja przedstawiła wiele dowodów na to, że podatek wywozowy od nasion soi wykorzystano jako narzędzie, wraz z innymi instrumentami, w celu skłonienia producentów nasion soi do spełnienia określonych celów polityki w sposób stanowiący subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 3 pkt 1) lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ponieważ rząd Argentyny nie uzasadnił twierdzenia, dlaczego podatek wywozowy od nasion soi nie można uznać za subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych, Komisja odrzuciła ten argument.
- (122) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Argentyny nie zgodził się ze stwierdzeniem Komisji zawartym w motywie 121, że rząd Argentyny nie uzasadnił swojego twierdzenia, dlaczego podatek wywozowy od nasion soi nie można było uznać za subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych.
- (123) Mimo że w trakcie dochodzenia rząd Argentyny twierdził, że nałożenie podatków wywozowych ma na celu generowanie dochodów, rząd Argentyny nie przedstawił dowodów na poparcie tego stwierdzenia w odniesieniu do któregośkolwiek aktu ustawodawczego nakładającego podatek wywozowy od nasion soi lub modyfikującego jego poziom. W rzeczywistości, na podstawie dostępnych dowodów, Komisja uznała, że podatki wywozowe są jednym z narzędzi, jakie stosował rząd Argentyny do wspierania rozwoju przemysłu biodiesła. W związku z tym Komisja doszła do innego wniosku, o którym mowa w motywach 89–90 powyżej, i odrzuciła pierwotny wniosek rządu Argentyny.
- (124) CARBIO stwierdziła, że Komisja zignorowała wysoki standard wymagany do udowodnienia powierzenia lub wyznaczenia zadania. Producenci nasion soi mają swobodę decydowania, czy produkować, sprzedawać i wywozić ich nasiona soi. Z żadnego elementu podatku wywozowego od nasion soi nie wynika powierzenie ani wyznaczenie producentom nasion soi zadania polegającego na podejmowaniu takich decyzji.
- (125) Komisja nie zgodziła się, że w tym przypadku nie spełniono standardu „powierzenia” lub „wyznaczenia” określonego w motywie 82. Ponadto twierdzenie CARBIO, zgodnie z którym producenci nasion soi mają swobodę ustalania ceny nasion soi, jest błędne. Podczas wizyty weryfikacyjnej rząd Argentyny wyjaśnił, w jaki sposób rząd ustala cenę FOB nasion soi przeznaczonych na wywóz. W związku z faktem, że zarówno cena eksportowa, jak i cena krajowa nasion soi są znacznie niższe od ceny na rynku światowym, producenci nasion soi mają ograniczoną swobodę ustalania ceny. Ponadto CARBIO ignoruje fakt, że podatek wywozowy nie jest jedynym narzędziem obmyślonym przez rząd Argentyny w celu wyznaczenia zadania producentom nasion soi. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (126) CARBIO zakwestionowała również ustalenie Komisji zawarte w motywie 112, zgodnie z którym producenci nasion soi nie mogą sprzedawać po wyższych cenach, które obowiązywałyby w Argentynie w sytuacji braku tych środków, powołując się na badanie przeprowadzone przez Komisję Handlu Wewnętrznego, według którego zniesienie podatku wywozowego na nasiona soi spowodowałoby wzrost krajowych cen nasion soi jedynie o 1,2 % ⁽⁵⁷⁾.

⁽⁵⁷⁾ W. Deese i J. Reeder, Podatki wywozowe od produktów rolnych: najnowsza historia i modelowanie ekonomiczne podatków wywozowych na nasiona soi w Argentynie, *Journal of International Commerce and Economics* USITC, 2007.

- (127) Komisja zauważyła jednak, że zgodnie z badaniem opublikowanym w *American Journal of Agricultural Economics* ⁽⁵⁸⁾ krajowa cena nasion soi przy braku podatku wywozowego może być znacznie wyższa, do 26,0 %. Ponadto w badaniu, na które powołuje się CARBIO, wskazano również, że zniesienie podatku wywozowego na nasiona soi doprowadziłoby do spadku ceny nasion soi na rynku światowym o 18 %. Oznacza to, że teoretycznie wraz ze zniesieniem podatku wywozowego w wysokości 23,5 % różnica między ceną argentyńską a ceną na rynku światowym zostałaby prawie wyeliminowana.
- (128) W związku z powyższym Komisja powtórzyła wniosek, że producentów nasion soi nakłania się do dalszej uprawy i sprzedaży nasion soi w Argentynie, nie pozwalając im sprzedawać nasion soi po wyższych cenach, które obowiązywałyby w Argentynie przy braku takich środków.
- (129) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Argentyny i CARBIO ponownie wysunęły swoje twierdzenia, że:
- nie istnieje żaden zestaw środków skłaniających krajowych producentów nasion soi do sprzedaży nasion soi na rynku lokalnym za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia,
 - plantatorzy nasion soi mają swobodę ustalania ceny nasion soi,
 - nie istnieje żaden wkład finansowy w postaci podatków wywozowych od nasion soi; jakkolwiek wpływ podatków wywozowych stosowanych względem nasion soi na produkcję biodiesla stanowi, co najwyżej, efekt uboczny środka służącego poborowi dochodów,
 - charakter podatków wywozowych nakładanych na nasiona soi i przyświecający im cel poboru dochodów nie ma nic wspólnego z rzekomymi powierzeniem lub wyznaczeniem, oraz
 - w ten sposób nie zostaje przyznana korzyść.
- (130) Rząd Argentyny i CARBIO nie zgodziły się również z dokonaną przez Komisję interpretacją prawną terminów „powierzenie” i „wyznaczenie”. Rząd Argentyny twierdził, że dokonana przez Komisję ocena wkładu finansowego bardzo przypomina tzw. „podejście oparte na skutkach”, które zostało wyraźnie i kategorycznie odrzucone w orzecznictwie WTO.
- (131) CARBIO twierdziła ponadto, że obecna cena nasion soi na rynku światowym nie odzwierciedla ceny krajowej nasion soi w Argentynie w przypadku braku podatku wywozowego.
- (132) Ponieważ rząd Argentyny lub CARBIO wielokrotnie powtarzały argumenty przedstawione wcześniej, lecz nie uzasadniły żadnego z nich, Komisja odrzuciła te argumenty.

3.2.2.3. Powierzenie lub wyznaczenie wykonywania zadania jednostkom prywatnym w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego

- (133) Następnie Komisja oceniła, czy producenci nasion soi w Argentynie są jednostkami prywatnymi, którym rząd Argentyny powierzył lub wyznaczył zadanie w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.
- (134) Objęci próbą argentyńscy producenci eksportujący kupowali całość nasion soi wykorzystywanych do produkcji biodiesla ze źródeł krajowych. Nabywano je od prywatnych gospodarstw produkujących nasiona soi, z wyjątkiem niewielkich ilości nasion soi pochodzących z przedsiębiorstwa państwowego YPF.
- (135) Komisja uznała zatem, że na podstawie dostępnych informacji wszyscy producenci nasion soi są jednostkami prywatnymi, którym rząd Argentyny powierzył w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego funkcję polegającą na zapewnianiu dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.

3.2.2.4. Zapewnianie dostaw nasion soi przez producentów nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (136) Na kolejnym etapie Komisja sprawdziła, czy producenci nasion soi rzeczywiście realizowali politykę rządu Argentyny, której celem było zapewnianie dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Wymagało to szczegółowej analizy zmian na rynku w Argentynie z użyciem odpowiednich wartości odniesienia. Zgodnie z wnioskami przedstawionymi w motywie 64 Komisja zdecydowała się częściowo wykorzystać dostępne fakty do celów ustalenia, czy producenci nasion soi zapewniali dostawy nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.

⁽⁵⁸⁾ A. Bouet, C. Estrades, i D. Laborde, Zróżnicowane podatki wywozowe wzdłuż łańcucha wartości nasion oleistych: analiza równowagi cząstkowej, *American Journal of Agricultural Economics*, 2014, s. 924 <https://academic.oup.com/ajae/article/96/3/924/2737494>.

- (137) Za pośrednictwem zestawu środków opisanych w motywach 84–116 rząd Argentyny nakłonił producentów nasion soi do sprzedaży na rynku lokalnym po cenach niższych niż miałyby to miejsce w innych okolicznościach (tj. w przypadku braku tych środków producenci nasion soi prowadziliby wywóz nasion soi po znacznie wyższej cenie na rynku światowym lub po prostu dostosowaliby swoje dostawy do ograniczeń rynkowych). Producenci nasion soi nie prowadzili jednak takiego wywozu z powodu polityki rządu Argentyny mającej na celu pobudzenie rozwoju przemysłu przetwórczego biodiesla.
- (138) Jak wykazano w tabeli 1, praktycznie cała konsumpcja krajowa nasion soi jest dalej przetwarzana na olej sojowy w procesie rozdrabniania. Dane dotyczące produkcji, wywozu, przywozu i krajowego rozdrabniania nasion soi na przestrzeni lat przedstawiają się następująco:

Tabela 1

Argentyńska produkcja nasion soi, oleju sojowego i biodiesla

	Produkcja nasion soi (w tonach)	Wywóz nasion soi (w tonach)	Przywóz nasion soi (w tonach)	Rozdrabnianie nasion soi (w tonach)	Produkcja oleju sojowego (w tonach)	Konsumpcja krajowa oleju sojowego (w tonach)	Produkcja biodiesla (w tonach)
2007	47 482 787	11 843 248	2 245 391	36 268 044	6 962 206	474 078	
2008	46 238 890	11 733 588	2 891 771	31 709 219	6 024 101	1 078 022	711 864
2009	30 989 474	4 292 321	823 924	30 285 623	5 772 026	1 348 922	1 179 103
2010	52 676 218	13 616 012	189	36 824 921	7 000 075	2 118 336	1 820 385
2011	48 878 774	10 420 216	12 862	37 339 854	7 113 681	2 996 512	2 429 964
2012	40 100 197	6 158 407	1 428	33 333 313	6 353 359	2 841 121	2 456 578
2013	49 306 202	7 784 236	1 615	34 040 869	6 432 942	2 448 560	1 997 809
2014	53 397 720	7 360 901	2 227	37 936 186	7 096 392	3 184 146	2 584 290
2015	61 446 556	11 509 272	566	40 940 319	7 895 905	2 407 954	1 810 659
2016	58 799 258	8 910 323	853 849	44 482 510	8 670 493	3 137 953	2 659 275
2017	54 971 626	7 369 126	1 897 833	41 824 091	8 065 602	3 264 784	2 871 435

Źródło: Dane przekazane przez rząd Argentyny, pochodzące z różnych publicznie dostępnych argentyńskich baz danych.

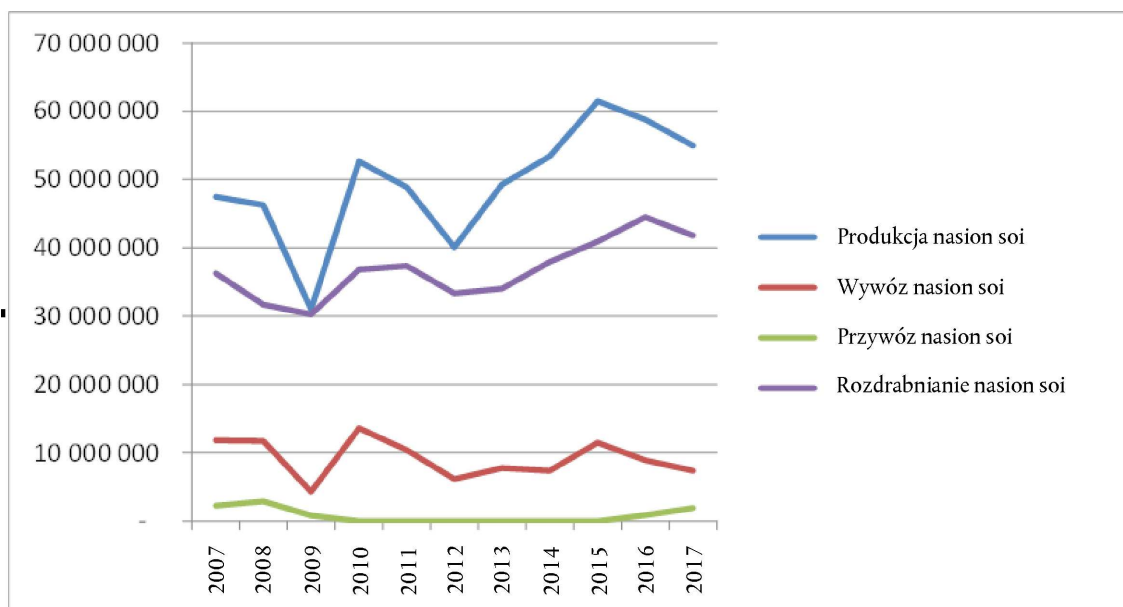
- (139) Jak pokazano w tabeli 1, produkcja nasion soi wzrosła z 26,7 mln ton w 2001 r. do 40,5 mln ton w 2006 r. ⁽⁵⁹⁾. Podniesienie podatku wywozowego od nasion soi nie doprowadziło do spadku produkcji nasion soi, lecz do jej wzrostu, nieracjonalnego z ekonomicznego punktu widzenia. W rzeczywistości w przypadku braku zachęt stworzonych za pomocą różnych środków przez rząd Argentyny dostawcy podlegający ograniczeniom wywozu dostosowaliby się do warunków rynkowych. W tym przypadku jednak producenci nasion soi zamiast ograniczać swoją produkcję również czerpią korzyści z celu polityki, jakim jest pobudzanie i rozwój konkurencyjnego przemysłu biodiesla, który to cel z kolei wymagał udostępniania producentom biodiesla nasion soi po cenach niższych od cen międzynarodowych.

⁽⁵⁹⁾ <http://datosestimaciones.magyp.gob.ar/reportes.php?reporte=Estimaciones>

(140) Tendencję tę przedstawiono na wykresie 2 poniżej (w tonach):

Wykres 2

Przetwarzanie nasion soi w Argentynie

Źródło: Dane przedstawione w tabeli w motywie 138.

- (141) Z tabeli 1 i wykresu 2 wynika, że praktycznie cała konsumowana w kraju produkcja nasion soi została przeznaczona do rozdrabniania, a konsumpcja krajowa uzyskanego w ten sposób oleju sojowego została wykorzystana głównie do produkcji biodiesla.
- (142) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CARBIO podniosła, że Komisja stwierdziła, iż wszystkie nasiona soi sprzedane w kraju były wykorzystywane wyłącznie do produkcji biodiesla. Komisja sprecyzowała, że nie jest to prawda. Jak określono w motywie 141, nasiona soi są sprzedawane na rynku krajowym w celu rozdrabniania na olej sojowy i śrutę sojową. Uzyskany olej sojowy jest wykorzystywany do produkcji biodiesla, ponieważ w Argentynie nie ma istotnego krajowego rynku oleju sojowego. Część oleju sojowego i śrutę sojowej jest wywożona.
- (143) Ponadto wywóz nasion soi jest prowadzony wyłącznie wówczas, gdy w pełni zaspokojona jest konsumpcja krajowa zarówno w zakresie rozdrabniania nasion soi, jak i produkcji biodiesla. Tabela 1 i wykres 2 wskazują również na brak przywozu lub bardzo ograniczony przywóz nasion soi w latach stosowania ograniczeń wywozu. Potwierdza to również model biznesowy zaobserwowany u objętych próbą producentów eksportujących. Żaden z nich nie dokonywał przywozu nasion soi do produkcji biodiesla. Prowadzili natomiast przywóz nasion soi wyłącznie do wykorzystania w swoich zakładach rozdrabniania, a następnie wywozili z Argentyny całość uzyskanych w ten sposób oleju sojowego i śrutę sojowej.
- (144) W konsekwencji podstawowy cel środków zastosowanych przez rząd Argentyny został osiągnięty: nasiona soi produkowane w kraju w pełni zaspokajały popyt krajowy na materiał do produkcji krajowej biodiesla ze szkodą dla producentów nasion soi, którzy woleliby raczej zoptymalizować swoje zyski i albo wywozić całość swojej produkcji, albo sprzedawać swój produkt na rynku krajowym po wyższych cenach, gdyby nie ograniczenia wywozu.
- (145) Zgodnie ze stosownym orzecznictwem WTO wyjaśnionym w szczególności w motywie 78 w większości przypadków powinna istnieć pewna forma groźby lub nakłaniania przez rząd dostawców materiałów do produkcji, aby wykazać zaistnienie powierzenia i wyznaczenia. Pozostawienie marginesu swobody nie powoduje automatycznego odrzucenia tego ustalenia. Niniejsza analiza poszczególnych przypadków jest oparta na dowodach. W omawianym przypadku fakt, że wywóz jest dość ograniczony na rynku towarowym mającym wysoce międzynarodowy charakter, na którym Argentyna jest jednym z przodujących światowych producentów nasion soi, jest niezwykle istotny, biorąc zwłaszcza pod uwagę, że cena na rynkach międzynarodowych jest znacznie wyższa niż cena krajowa w Argentynie (zob. wykres 3 w motywie 158).

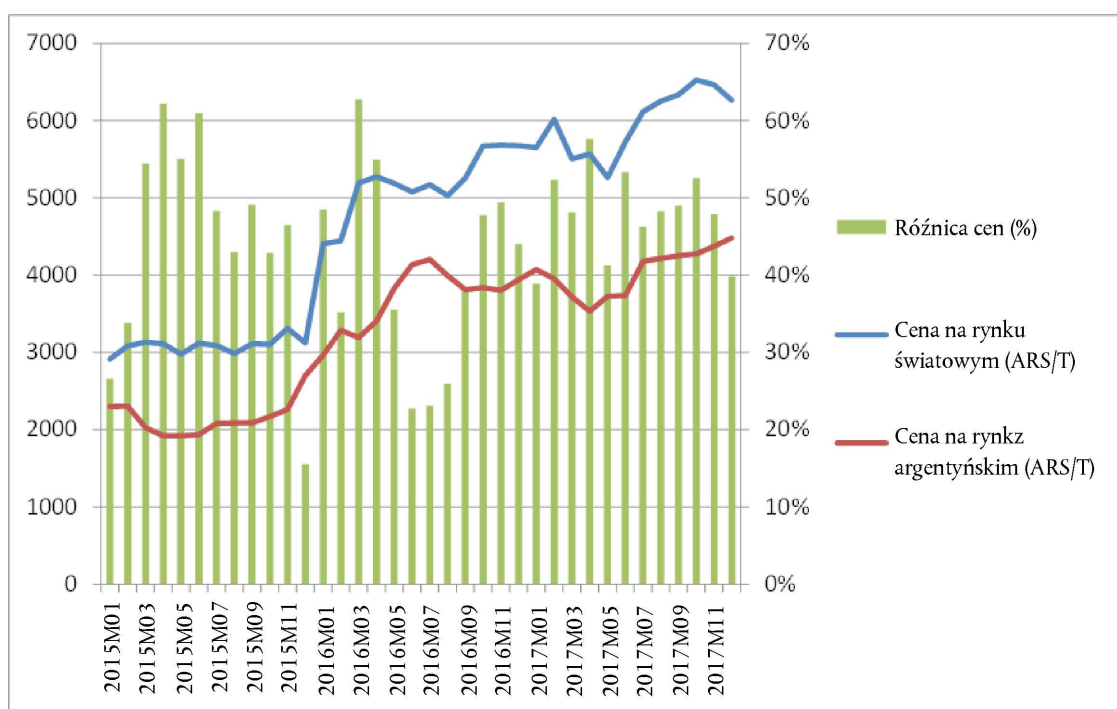
- (146) Dowody zawarte w ustawodawstwie argentyńskim (zob. motywy 91–99) wskazują na to, że celem polityki rządu Argentyny jest rozwijanie i promowanie gałęzi przemysłu przetwórczego o większej wartości dodanej, w tym sektora biodiesla. Ponadto rząd Argentyny jasno określił swój cel, jakim jest ochrona przemysłu przetwórczego przed wzrostem cen międzynarodowych.
- (147) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego CARBIO stwierdziła, że Komisja nie przedstawiła żadnych dowodów na potwierdzenie, że producenci nasion soi woleliby raczej zoptymalizować swoje zyski.
- (148) Ponieważ Komisja nie otrzymała bezpośrednich informacji od producentów nasion soi, jak wyjaśniono w motywach 61–64, Komisja założyła, że producenci nasion soi są racjonalnymi podmiotami gospodarczymi działającymi w gospodarce rynkowej, które w miarę możliwości optymalizowałyby swoje korzyści. Z tego powodu zwiększenie produkcji nasion soi po obniżeniu cen w związku z podwyższeniem podatku wywozowego uznaje się za irracjonalną decyzję. Fakt, że producenci nasion soi nadal dostarczają nasiona soi pomimo różnych środków ograniczających przyjętych przez rząd Argentyny, wynika z działań podjętych przez rząd Argentyny w celu nakłonienia producentów nasion soi jako podmiotów realizujących określone cele polityczne do wspierania przemysłu biodiesla. W związku z powyższym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (149) Rząd Argentyny utrzymywał, że nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że przetwarzanie nasion soi w Argentynie uległo jakiegokolwiek zmianie w wyniku nałożenia podatków wywozowych na nasiona soi.
- (150) Komisja nie zgodziła się z tym. Na początku Komisja przypomina, że rząd Argentyny nie wspierał Komisji w uzyskaniu niezbędnych informacji od producentów nasion soi, aby lepiej ocenić ich zachowanie. W związku z tym Komisja stwierdziła na podstawie dostępnych informacji, że środki rządu Argentyny (w tym podatek wywozowy) spowodowały zmianę zachowania producentów nasion soi mającą na celu osiągnięcie efektów zamierzonych przez rząd Argentyny. Jak można zauważyć w tabeli 1, pomimo wzrostu podatku wywozowego od nasion soi w 2007 r., tj. na początku produkcji biodiesla na dużą skalę, produkcja nasion soi znacznie wzrosła. Ponadto wywóz oleju sojowego został w znacznym stopniu zastąpiony wywozem biodiesla w tym samym okresie, co pokazuje, że środki rządu Argentyny stanowiły zachętę do zmiany strukturalnej w celu poprawy konkurencyjności przemysłu biodiesla. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (151) Oczywiście jest również, że polityka ta skłania ogromną liczbę drobnych producentów nasion soi (około 64 000) do sprzedaży na rynku krajowym prawie całej swojej produkcji i po cenach niższych od cen, które w innych okolicznościach osiągnęliby na rynkach międzynarodowych, mimo że rząd Argentyny formalnie nie uniemożliwia tym producentom wywozu ich produktów. W aktach sprawy nie ma żadnych dowodów na to, że rząd Argentyny w jakikolwiek sposób dąży do promowania lub aktywnego wspierania bezpośrednio lub pośrednio wzrostu wywozu, a tym samym maksymalizacji zysków producentów nasion soi pomimo znanych trudności, z jakimi borykają się drobni producenci rolni, szukając klientów za granicą, porozumiewając się w języku obcym i załatwiając wszelkie uciążliwe formalności administracyjnych na potrzeby wywozu.
- (152) Ze względu na brak w aktach sprawy innych dowodów przeciwnych oraz brak wystarczającej współpracy ze strony rządu Argentyny w zakresie przedstawienia odpowiednich dowodów i informacji w tej kwestii Komisja uznała, że dowody te wskazują na nakłanianie producentów nasion soi do sprzedaży swojej produkcji na rynku krajowym z korzyścią dla przemysłu przetwórczego (w tym dla producentów biodiesla) zamiast maksymalizacji swoich zysków, na przykład poprzez znajdowanie innych sposobów, takich jak dostosowanie wielkości swojej produkcji lub nawet przejście na inny rodzaj produkcji (np. inne zboża).
- (153) Fakt, że producenci nasion soi nadal dysponują, przynajmniej formalnie, pewną swobodą uznania w zakresie sprzedaży za granicę oraz że bardzo ograniczony wywóz rzeczywiście istniał, nie podważa głównego wniosku dotyczącego zaistnienia powierzenia lub wyznaczenia zgodnie z orzecznictwem WTO w sprawie DRAMS ⁽⁶⁰⁾.
- (154) Ponadto Komisja przeanalizowała ewentualny wpływ podaży nasion soi wynikający ze środków stosowanych przez rząd Argentyny na cenę krajową nasion soi w Argentynie.
- (155) Komisja zastosowała średnią cenę krajową nasion soi w Argentynie opartą na danych miesięcznych, które pochodzą z giełdy zbożowej Buenos Aires dla Rosario, Bahia Blanca i Quequen i zostały dostarczone przez Ministerstwo Rolnictwa na poziomie krajowym.

⁽⁶⁰⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, DS 296, pkt 7.38. Choć sprawozdanie zespołu orzekającego było przedmiotem odwołania, nie odwołano się w szczególności od tego wniosku.

- (156) Objęci próbą producenci eksportujący rzeczywiście importowali pewną ilość nasion soi. Chociaż przedsiębiorstwa nie wykorzystywały tego przywożonego towaru do produkcji biodiesla – używano go do produkcji oleju sojowego, który następnie wywożono – jego cenę można byłoby uznać za reprezentatywną, ponieważ nasiona soi były przywożone w celu poddania ich rozdrobnieniu, a następnie ponownego wywiezienia w postaci oleju sojowego, ich cena zaś odzwierciedlała cenę nasion soi na rynku światowym.
- (157) Cenę krajową porównano ze średnią ceną importową FOB nasion soi w odniesieniu do poszczególnych objętych próbą producentów eksportujących w ujęciu miesięcznym.
- (158) Wykres 3 poniżej przedstawia fluktuacje cen w okresie badanym oraz wyrażoną w procentach różnicę między argentyńską ceną krajową a ceną na rynku światowym.

Wykres 3

Argentyńska cena krajowa w porównaniu z ceną na rynku światowym

Źródło: Bloomberg i dane przekazane przez rząd Argentyny oparte na publicznie dostępnych danych.

- (159) Wykres 3 przedstawia różnicę między argentyńską ceną krajową a ceną na rynku światowym, którą to różnicę można wyjaśnić głównie podatkiem wywozowym na nasiona soi. Polityka rządu Argentyny polegająca na ukierunkowywaniu uniemożliwia producentom nasion soi osiąganie zysków wynikających z cen na rynku światowym. Producenci nasion soi są w rzeczywistości pozbawieni możliwości racjonalnego wyboru w kwestii sprzedaży na rynkach międzynarodowych po znacznie wyższych cenach.
- (160) Zamiast tego osiągają oni porównywalne zyski zarówno na rynku krajowym, jak i międzynarodowym kosztem obniżenia cen krajowych o kwotę podatku wywozowego. W ten sposób rząd Argentyny ogranicza ceny krajowe z korzyścią dla krajowego przemysłu przetwórczego.
- (161) Rząd Argentyny wyznacza producentom nasion soi takie zadanie poprzez powstrzymywanie ich od dokonywania racjonalnych wyborów. Ponadto, jak wynika z wykresu, różnica pomiędzy cenami krajowymi a cenami międzynarodowymi nie tylko utrzymywała się na znacznym poziomie, lecz także chroniła przemysł biodiesla i wszystkie inne gałęzie przemysłu przetwórczego (takie jak sektor rozdrabniarek, połączony głównie z sektorem produkcji biodiesla) przed największymi wzrostami cen na rynku międzynarodowym.
- (162) W konsekwencji zestaw środków stosowanych przez rząd Argentyny doprowadził do osiągnięcia ich z góry określonego celu, a mianowicie obniżenia cen krajowych w kontekście rosnących cen międzynarodowych z korzyścią dla krajowego przemysłu o wysokiej wartości dodanej, w tym dla przemysłu biodiesla.

- (163) W świetle powyższego Komisja uznała, że producentom nasion soi w Argentynie powierzono lub wyznaczono zadanie polegające na zapewnianiu dostaw nasion soi krajowemu przemysłowi biodiesla za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.

3.2.2.5. Funkcje, które zazwyczaj są przyznane władzy publicznej, i praktyka, która nie różni się pod żadnym względem od praktyk zazwyczaj stosowanych przez władzę publiczną

- (164) W odniesieniu do kryterium „funkcji zazwyczaj przyznanych”, które nie zostało jeszcze szczegółowo wyjaśnione przez zespół orzekający⁽⁶¹⁾, Komisja uznała, że zapewnianie dostaw surowców zlokalizowanych na terytorium państwa przedsiębiorstwom krajowym stanowi funkcję, która jest zazwyczaj przyznana rządowi. W ramach ogólnego prawa międzynarodowego państwa sprawują suwerenną władzę na swoimi zasobami naturalnymi. Państwa same decydują, w jaki sposób organizować wydobycie ich zasobów naturalnych, a ich suwerenna władza przekłada się na rządową władzę wykonawczą w danym obszarze. W tym względzie nie ma znaczenia, czy rząd zwykle wypełniałby taką funkcję⁽⁶²⁾. Komisja stwierdziła zatem, że zapewnianie dostaw nasion soi znajdujących się na terytorium Argentyny argentyńskiemu przemysłowi biodiesla stanowi funkcję, która jest zazwyczaj powierzana rządowi.
- (165) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego CARBIO sprzeciwiła się decyzji Komisji, zgodnie z którą państwo musi ponosić odpowiedzialność za decyzje podejmowane przez prywatnych dostawców nasion soi uprawianych w tym państwie. Aby spełnić kryterium „funkcji zazwyczaj przyznanych”, CARBIO stwierdziła, że wszystkie decyzje dotyczące nasion soi muszą być podejmowane pod kątem celów publicznych. Jak jednak stwierdziła CARBIO w swoim oświadczeniu, „państwo może decydować o podejmowaniu działań dotyczących jego zasobów naturalnych”. Potwierdza to stanowisko Komisji, że taka suwerenna władza zwykle przekłada się na rządową władzę wykonawczą w obszarze organizowania wydobycia zasobów naturalnych państwa. W związku z tym nie jest konieczne, aby wszystkie decyzje dotyczące nasion soi były podejmowane pod kątem celów publicznych, by spełnić kryterium „funkcji zazwyczaj przyznanych”. W przeciwnym wypadku podmioty takie można by uznać za „organy publiczne” i przypisać ich działania państwu, co nie ma miejsca w przypadku scenariusza powierzania lub wyznaczenia. W tym drugim przypadku nie ma potrzeby, aby wszystkie działania jednostek prywatnych można było przypisać państwu, a jedynie konkretne badane działanie (tj. dostarczanie materiałów do produkcji za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia). W związku z tym Komisja odrzuciła wniosek i stwierdziła, że zapewnianie dostaw surowców, takich jak nasiona soi, w dążeniu do realizacji celów leżących w interesie publicznym (takich jak rozwój przemysłu biodiesla) stanowi funkcję, która jest zazwyczaj przyznana władzy publicznej.
- (166) W odniesieniu do kryterium „praktyki nieróżniącej się pod żadnym względem” Komisja odnotowała, że takie określenie wystąpiło w sprawozdaniu zespołu orzekającego w sprawie przeglądu na podstawie art. XVI:5 z 1960 r., gdzie w sposób podobny odniesiono się do podatków finansowanych przez producenta, które uznano za nieróżniące się pod żadnym względem od praktyk rządowych w zakresie podatków i subsydiowania⁽⁶³⁾. W tym kontekście to kryterium zakłada potwierdzenie, że zapewnianie dostaw towarów przez podmiot prywatny, któremu powierzono wykonywanie takiego zadania, nie różni się pod żadnym względem od sytuacji, w której rząd sam zapewniałby dostawy takich towarów. Komisja uważa, że tak jest w omawianym przypadku. Zamiast bezpośredniego zapewniania przemysłowi biodiesla dostaw surowców, aby osiągnąć cele polityki publicznej rządu Argentyny, tj. pobudzenie rozwoju przemysłu biodiesla, w tym jego potencjału eksportowego, rząd Argentyny za pośrednictwem szeregu środków skłania podmioty prywatne do takiego postępowania w jego imieniu.
- (167) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Argentyny i CARBIO stwierdziły, że Komisja nie przedstawiła żadnych dowodów na to, iż decyzje podjęte przez prywatnych dostawców w odniesieniu do produkcji i sprzedaży nasion soi, uprawianych na gruntach prywatnych w Argentynie, odzwierciedlają funkcję, która zazwyczaj pełniona jest przez rząd Argentyny.
- (168) Jak wskazano w motywie 164, Komisja uznała, że dostarczanie surowców zlokalizowanych w danym państwie przedsiębiorstwom krajowym jest funkcją, którą zazwyczaj powierza się rządowi. Rząd Argentyny lub CARBIO nie przedstawiły żadnych merytorycznych argumentów ani dowodów obalających ten wniosek i dlatego argument ten został odrzucony. Rząd Argentyny korzysta z usług producentów nasion soi, aby osiągnąć określony cel polityczny, co nie różni się od sytuacji, w której sam rząd Argentyny byłby bezpośrednim producentem nasion soi.

⁽⁶¹⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, DS 194, pkt 8.59.

⁽⁶²⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, DS 194, pkt 8.59 odrzucający argument Kanady przedstawiony w pkt 8.56 w tym względzie.

⁽⁶³⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego w sprawie przeglądu na podstawie art. XVI:5, L/1160, przyjęte w dniu 24 maja 1960 r. (BISD 9S/188), pkt 12.

3.2.2.6. Wniosek

- (169) Za pośrednictwem zestawu środków, w tym podatków wywozowych, ograniczeń ilościowych, subsydiów dla producentów krajowych oraz deklaracji politycznych, rząd Argentyny skłonił krajowych producentów nasion soi do sprzedaży nasion soi na rynku lokalnym i „powierzył” lub „wyznaczył” im zadanie polegające na zapewnianiu dostaw tego surowca w Argentynie za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Przedmiotowe środki przyniosły pożądaný skutek, jakim było zakłócenie rynku krajowego nasion soi w Argentynie i obniżenie cen do sztucznie niskiego poziomu z korzyścią dla przemysłu przetwórczego biodiesla. Funkcja polegająca na zapewnianiu dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia jest zazwyczaj przyznana władzy publicznej z uwagi na cel publiczny, jakim jest wspieranie przemysłu biodiesla, a praktyka stosowana przez producentów nasion soi w celu wykonywania tej funkcji nie różni się pod żadnym względem od praktyk zazwyczaj stosowanych przez władzę publiczną, gdy realizuje podobne cele polityczne, stosując inne formy wsparcia (takie jak dotacje lub utracone dochody).
- (170) Komisja stwierdziła zatem, że rząd Argentyny zapewnił pośredni wkład finansowy w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (iv) i (iii) rozporządzenia podstawowego, zgodnie z interpretacją i stosowaniem wynikającym z odpowiednich standardów WTO na podstawie art. 1.1 lit. a) ppkt (iv) i (iii) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych.

3.2.2.7. Wsparcie w zakresie dochodów lub cen

- (171) Komisja uważa, że kategorie „wkładu finansowego”/„wsparcia w zakresie dochodów lub cen” nie wykluczają się wzajemnie. W istocie Organ Apelacyjny potwierdził, że „zakres środków rządowych mogących prowadzić do udzielania subsydiów [w ramach »wkładu finansowego«] zostaje jeszcze bardziej poszerzony przez pojęcie »wspierania dochodu lub ceny« zawarte w art. 1.1 lit. a) pkt 2”⁽⁶⁴⁾. Wykładnia ta jest również zgodna z przedmiotem i celem Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, tj. „zwiększeniem i poprawą dyscypliny GATT w odniesieniu do stosowania zarówno subsydiów, jak i środków wyrównawczych”⁽⁶⁵⁾.
- (172) Artykuł XVI GATT 1994 obejmuje „każde subsydium, nie wyłączając żadnej formy pomocy dotyczącej poziomu dochodów lub poziomu cen, którego bezpośrednim lub pośrednim skutkiem jest wzrost eksportu jakiegokolwiek produktu z jej terytorium lub ograniczenie importu jakiegokolwiek produktu na jej terytorium”.
- (173) Sformułowanie „nie wyłączając żadnej formy” wskazuje na szeroki zakres tej kategorii w tym sensie, że obejmuje ona wszystkie formy, które bezpośrednio lub pośrednio zapewniają wsparcie dochodów lub cen. W tym sensie słownikowe znaczenie słowa „forma” to jedna z różnych postaci, w jakich coś istnieje lub się przejawia; gatunek, rodzaj lub odmiana, jak również podejście, metoda, sposób⁽⁶⁶⁾. Sformułowanie „nie wyłączając żadnej formy” obejmuje zatem każdy sposób lub metodę zapewniania komuś przez rząd wspierania dochodów lub cen.
- (174) „Wspieranie” oznacza działanie przyczyniające się do powodzenia lub utrzymania wartości czegoś⁽⁶⁷⁾. Termin „wspieranie” jest często używany w kontekście rolnictwa w odniesieniu do rządowych programów wsparcia⁽⁶⁸⁾. W tym przypadku znaczenie słowa „wspieranie” w art. 1.1 lit. a) pkt 2) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych odnosi się do działania rządu, które przyczynia się do powodzenia lub utrzymania wartości cen lub dochodu uzyskiwanego przez kogoś.
- (175) Ponadto odniesienie „w rozumieniu artykułu XVI GATT 1994” wskazuje na wszelkie formy wsparcia w zakresie dochodów lub cen, którego bezpośrednim lub pośrednim skutkiem jest wzrost eksportu „jakiegokolwiek produktu” z terytorium członka WTO lub ograniczenie importu tego produktu na tym terytorium. Skutek ten, potencjalny lub rzeczywisty, jest wyraźnie omówiony w art. XVI:1 GATT 1994: „... nie wyłączając żadnej formy pomocy dotyczącej poziomu dochodów lub poziomu cen, którego bezpośrednim lub pośrednim skutkiem jest wzrost eksportu jakiegokolwiek produktu z jej terytorium lub ograniczenie importu jakiegokolwiek produktu na jej terytorium”.

⁽⁶⁴⁾ WT/DS257/AB/R, pkt 52.

⁽⁶⁵⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, USA – Stal węglowa (DS213), pkt 73, przypis 65.

⁽⁶⁶⁾ Internetowy słownik Oxford English Dictionary, pozycja I.5.b i I.10.

⁽⁶⁷⁾ Internetowy słownik Oxford English Dictionary, pozycja I.3.b.

⁽⁶⁸⁾ Porozumienie w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, art. 15.4 („... wzrostu ciężaru z tytułu rządowych programów wsparcia”); zobacz również Porozumienie w sprawie rolnictwa, art. 6 oraz załączniki II i III („wsparcie wewnętrzne”).

- (176) Podsumowując, art. 3 pkt 1) lit. b) rozporządzenia podstawowego obejmuje jakąkolwiek formę środków rządowych, które bezpośrednio lub pośrednio zapewniają komuś wsparcie w zakresie dochodów lub cen i których skutkiem, potencjalnym lub rzeczywistym⁽⁶⁹⁾, jest wzrost eksportu jakiegokolwiek produktu z terytorium członka WTO lub ograniczenie importu jakiegokolwiek produktu na jego terytorium. Wykładnia ta jest również zgodna z przedmiotem i celem Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, tj. „zwiększeniem i poprawą dyscypliny GATT w odniesieniu do stosowania zarówno subsydiów, jak i środków wyrównawczych”⁽⁷⁰⁾.
- (177) Zgodnie z tą wykładnią oprócz zbadania, czy zestaw środków przyjętych przez rząd Argentyny można określić jako „wkład finansowy” w formie zapewniania dostaw towarów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, Komisja przeanalizowała również, czy zestaw środków rządu Argentyny można również określić jako wsparcie w zakresie dochodów lub cen wchodzące w zakres art. 3 pkt 1) lit. b) rozporządzenia podstawowego. W ramach tej analizy Komisja zbadała po pierwsze, czy rząd Argentyny zamierza wspierać stworzenie i rozwój przemysłu biodiesla; po drugie, jakiego rodzaju środki rząd Argentyny przyjął w celu wsparcia przemysłu biodiesla; i po trzecie, czy te środki kwalifikują się jako „jakąkolwiek forma wsparcia w zakresie dochodów lub cen” w rozumieniu art. XVI GATT 1994.
- (178) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego rząd Argentyny i CARBIO stwierdziły, że Komisja oparła się na niedopuszczalnie szerokiej interpretacji sformułowania „jakąkolwiek forma wsparcia w zakresie dochodów lub cen” użytego w art. 3 pkt 1) lit. b) rozporządzenia podstawowego, argumentując, że obejmuje ono „wszystkie formy, które bezpośrednio lub pośrednio zapewniają wsparcie dochodów lub cen” oraz „jakikolwiek sposób lub metodę zapewniania komuś przez rząd wsparcia dochodów lub cen”.
- (179) Komisja odrzuciła to twierdzenie. Dokonała tego ustalenia zgodnie z orzecznictwem WTO i interpretacją „wsparcia w zakresie dochodów lub cen”. Jak opisano szczegółowo w motywach 186–195 poniżej, Komisja nie tylko przyjrzała się skutkom środków przyjętych przez rząd Argentyny, ale również uważnie przeanalizowała cele polityczne środków podjętych przez rząd Argentyny, a także ich charakter i projekt, stwierdzając, że cena biodiesla i nasion soi na argentyńskim rynku krajowym „obejmuje bezpośrednią interwencję rządową na rynku z zamiarem ustalenia ceny towaru na określonym poziomie”⁽⁷¹⁾. W wyniku celów politycznych realizowanych przez rząd Argentyny krajowe ceny biodiesla, w porównaniu z cenami wywożonego biodiesla, ustala się na sztucznie zawyżonym poziomie, wspierając krajowy przemysł biodiesla (zob. motywy 189 i 195). Jednocześnie cenę nasion soi ustala się na sztucznie zaniżonym poziomie, stosując podatek wywozowy od nasion soi, który również wspiera krajowy przemysł biodiesla.
- (180) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń rząd Argentyny nie zgodził się z interpretacją Komisji, że kategorie „wkładu finansowego” i „wspierania dochodu lub ceny” nie wykluczają się wzajemnie, ze względu na spójnik „lub” w art. 1.1 lit. a) pkt 2) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych.
- (181) W motywie 171 Komisja wyjaśniła, dlaczego nie uznaje tych kategorii za wzajemnie wykluczające się. Zwykle wyjaśnienie językowe słowa „lub” (w wersji ang. „or”) w tekście Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych nie zmieniło uzasadnienia Komisji, w związku z czym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (182) Rząd Argentyny powtórzył swoje twierdzenie, że ustalenia Komisji są niewłaściwie oparte na niedopuszczalnie szerokiej interpretacji sformułowania „jakąkolwiek inna forma wspierania dochodu lub ceny”, zgodnie z art. 1.1 lit. a) pkt 2) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, oraz że aby system podatku wywozowego podlegał przepisom art. 1.1 lit. a) pkt 2), Komisja stosuje „podejście oparte na skutkach”, co jest niezgodne z orzecznictwem WTO.
- (183) Ponieważ rząd Argentyny nie przedstawił żadnych nowych dowodów obalających wnioski Komisji, Komisja odrzuciła te argumenty.

⁽⁶⁹⁾ „Potencjalne” skutki oznaczają te skutki, które w sposób naturalny wynikają z ogólnej architektury, projektu i struktury środka, bez konieczności zaistnienia „zaobserwowanych” lub faktycznych skutków dla rynku.

⁽⁷⁰⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, USA – Stal węglowa (DS213), pkt 73, przypis 65.

⁽⁷¹⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, USA – GOES (WT/DS414/R), pkt 7.85.

- (184) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń CARBIO zakwestionowała także ustalenia Komisji dotyczące wsparcia w zakresie dochodów i cen, powołując się na inną część Sprawozdania zespołu orzekającego w sprawie Chiny – GOES ⁽⁷²⁾. Według CARBIO wspieranie dochodu i ceny nie obejmuje sytuacji, w których „wahania cen są pośrednim skutkiem innej formy interwencji rządu” ⁽⁷³⁾.
- (185) Komisja uznała, że odwołanie CARBIO do orzecznictwa w sprawie Chiny – GOES nie ma znaczenia w niniejszym przypadku, gdyż wnioski dotyczące wspierania dochodów lub cen nie opierają się na pośrednich skutkach cenowych, lecz na zaplanowanych działaniach, które można przypisać rządowi Argentyny i których celem są skutki cenowe wspierające przemysł biodiesla. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

3.2.2.8. Zamiar rządu Argentyny dotyczący wsparcia krajowego przemysłu biodiesla

- (186) Akty ustawodawcze, o których mowa w motywach 89–100, wskazują, że rząd Argentyny prowadzi wyraźną politykę mającą na celu wspieranie tworzenia i rozwoju krajowego przemysłu biodiesla. W szczególności ustawą nr 26.093 z dnia 12 maja 2006 r. ⁽⁷⁴⁾ rząd Argentyny ustanowił system promowania krajowej produkcji i wykorzystywania biopaliw, w tym biodiesla. Ustawą tą powołano organ odpowiedzialny za egzekwowanie przepisów, którego zadaniem jest promowanie i kontrolowanie zrównoważonej produkcji i wykorzystywania biopaliw ⁽⁷⁵⁾. Ponadto ustawa ta stanowi, że Departament Rolnictwa, Hodowli, Rybołówstwa i Żywności promuje uprawy przeznaczone do produkcji biopaliw przyczyniające się do dywersyfikacji produkcji w sektorze rolnym, Departament Małych i Średnich Przedsiębiorstw promuje nabywanie przez małe i średnie przedsiębiorstwa środków trwałych przeznaczonych do produkcji biopaliw, a Departament Nauki, Technologii i Innowacji Produkcyjnych promuje badania naukowe, współpracę i transfer technologii pomiędzy małymi i średnimi przedsiębiorstwami oraz odpowiednimi instytucjami publicznego narodowego systemu nauki, technologii i innowacji ⁽⁷⁶⁾.
- (187) Rząd Argentyny udzielał wyraźnego wsparcia od 2001 r., w którym wszedł w życie dekret nr 1396 ⁽⁷⁷⁾. Dekretem tym ustanowiono plan konkurencyjności dla sektora biodiesla, zwalniając producentów z podatków „w celu promowania rozwoju sektora biodiesla” oraz stwierdzając, że „składnik podatkowy w przypadku paliw ciekłych i gazu ziemnego jest podstawowym narzędziem wysyłania sygnałów ekonomicznych” (wyróżnienie dodane). W 2001 r. plan ten uzyskał poparcie podsekretarza stanu ds. paliw, który zapewnił promotorów projektów dotyczących produkcji biodiesla, że biodiesel pozostanie paliwem wolnym od podatku, oraz potwierdził rolę rządu Argentyny, obiecując ustanowienie stabilnych ram regulacyjnych oraz ogłaszając, że projekty dotyczące biodiesla będą objęte systemem promowania i pożyczek na rzecz przemysłu. Oświadczył on również, że główną rolę w rozwoju sektora biodiesla muszą odgrywać producenci rolni ⁽⁷⁸⁾.
- (188) Promocja krajowego biodiesla została wzmocniona w 2004 r. uchwałą nr 1156 ustanawiającą Krajowy Program Biopaliw ⁽⁷⁹⁾, który służył promowaniu rozwoju technologicznego krajowego przemysłu biodiesla przez Ministerstwo Gospodarki i Produkcji ⁽⁸⁰⁾. Rząd Argentyny wyraźnie uznał promowanie krajowego przemysłu biodiesla za część argentyńskiego modelu makroekonomicznego ⁽⁸¹⁾.

⁽⁷²⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, Chiny – GOES, motyw 7.85 – 7.87.

⁽⁷³⁾ Tamże.

⁽⁷⁴⁾ Régimen de Regulación y Promoción para la Producción y Uso Sustentables de Biocombustibles. Autoridad de aplicación. Funciones. Comisión Nacional Asesora. Habilitación de plantas productoras. Mezclado de Biocombustibles con Combustibles Fósiles. Sujetos beneficiarios del Régimen Promocional. Infracciones y sanciones.

⁽⁷⁵⁾ Art. 4 lit. a) ustawy nr 26.093 z 12.5.2006.

⁽⁷⁶⁾ Art. 15 ust. 5, 6 i 7 ustawy nr 26.093.

⁽⁷⁷⁾ Decreto 1396/2001, 4.11.2001, Plan de Competitividad para el Combustible Biodiesel. Modificaciones al Impuesto sobre los Combustibles Líquidos y el Gas Natural. Normas Complementarias.

⁽⁷⁸⁾ Wypowiedzi byłego podsekretarza stanu ds. paliw, Cristiana Folgara, zob. <https://www.lanacion.com.ar/326725-el-gobierno-apoyo-los-proyectos-de-biodiesel>, dostęp: 4.9.2018.

⁽⁷⁹⁾ Uchwała nr 1156/2004, 10.11.2004, Secretaría de Agricultura, Ganadería, Pesca y Alimentos, BIOCMBUSTIBLES, Créase el Programa Nacional de Biocombustibles. Principales objetivos. Misiones y funciones.

⁽⁸⁰⁾ Zob. również Georges Gérard Flexor, Karina Yoshie Martins Kato oraz Marina Yesica Recalde, El mercado del biodiesel y las políticas públicas: Comparación de los casos argentino y brasileño, przegląd ECLAC, 2012 (dostępny pod adresem: https://www.researchgate.net/publication/262960724_El_mercado_del_biodiesel_y_las_politicas_publicas_Comparacion_de_los_casos_Argentino_y_Brasileno_The_biodiesel_market_and_public_policy_Comparison_of_Argentine_and_Brazilian_cases), oraz Dr Cesar Petrusansky, El Desarrollo del Mercado de Biocombustibles en Argentina, Ejecutivos de Finanzas, 2008 (dostępne pod adresem: <http://www.iaef.org.ar/files/revista/212/desarrollo.pdf>, dostęp: 4.9.2018.).

⁽⁸¹⁾ Secretaría de Política Económica, Ministerio de Economía y Finanzas Públicas, Instrumentos para el Desarrollo Productivo en la Argentina, 2011 (dostępne pod adresem: https://www.economia.gob.ar/peconomica/basehome/instrumentos_desarrollo_prod_argentina.pdf, dostęp: 4.9.2018.).

- (189) Centro de Economía Internacional stwierdziło w 2011 r. ⁽⁸²⁾, że rozwój krajowego przemysłu biodiesla miał na celu raczej maksymalizację wartości dodanej soi niż ograniczenie wykorzystywania paliw kopalnych. Powody rozwijania przemysłu biodiesla podane przez tę jednostkę badawczą to m.in. rosnące możliwości zaspokojenia potrzeb rynków zagranicznych oraz różnice pod względem należności celnych wywozowych, zachęcające do produkcji o większej wartości dodanej zamiast produkcji produktów podstawowych takich jak nasiona soi ⁽⁸³⁾.
- (190) Ponadto w badaniu przeprowadzonym przez jednostkę rządową, Krajowy Instytut Technologii Rolniczych (Instituto Nacional de Tecnología Agropecuaria, INTA) w 2011 r. ⁽⁸⁴⁾ stwierdzono, że „rynek biodiesla często jest z różnych powodów stymulowany przez państwo poprzez różne polityki”, „[i]nnymi słowy jest prawdopodobne, że rynek jest sztucznie stymulowany oraz że bez interwencji państwa utraciłby znaczenie gospodarcze”, a także że „oczywisty wniosek jest taki, że to nie biodiesel przyczynia się do wzrostu produkcji nasion soi – związek przyczynowy jest odwrotny”.
- (191) Wsparcie to dalej istniało po upływie okresu objętego dochodzeniem – w lutym 2018 r. minister energii, gubernator Santa Fe i CARBIO zgodzili się powołać wspólną grupę roboczą mającą za zadanie lepiej sformułować i udoskonalić krajową strategię na rzecz biodiesla ⁽⁸⁵⁾.
- (192) W 2010 r. rząd Argentyny wprowadził obowiązek mieszania paliw na rynku krajowym, zobowiązując przedsiębiorstwa paliwowe w Argentynie do zakupów biodiesla i mieszania go z mineralnym olejem napędowym przed sprzedażą ⁽⁸⁶⁾. Obowiązek ten został wprowadzony zgodnie z umowami w sprawie dostaw biodiesla zawartymi między rządem Argentyny a producentami biodiesla w latach 2010–2015. Umowy te zostały zawarte „ze względu na znaczenie włączenia biopaliw do krajowego systemu energii”, w związku z czym „konieczne jest ustanowienie jasnych wytycznych, które gwarantują skuteczne i efektywne osiągnięcie celów zaproponowanych przez krajowe władze wykonawcze” ⁽⁸⁷⁾, jak również „uwzględnienie celów państwa w zakresie promowania działalności rolno-przemysłowej generującej wartość dodaną w stosunku do surowców produkowanych na terytorium kraju” ⁽⁸⁸⁾.
- (193) Jak wspomniano w motywach 265–267, po 2015 r. rząd Argentyny nie podpisał żadnych umów w sprawie dostaw biodiesla, lecz nadal przydzielał kontyngenty i ustalał cenę, po której przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniem paliw muszą kupować biodiesel. Kontyngent oparty był na przewidywanej ilości potrzebnej na rynku krajowym do spełnienia obowiązku mieszania paliw. Tylko pozostała część argentyńskiej produkcji mogła być wywożona.
- (194) W okresie objętym dochodzeniem cena biodiesla na rynku krajowym była ustalana co miesiąc, z rozróżnieniem na duże, duże niezintegrowane oraz małe i średnie przedsiębiorstwa. Cena krajowa biodiesla była oparta na następującym wzorze:

koszt oleju sojowego (publikowany przez Ministerstwo Rolnictwa) + koszt metanolu + koszty pracy + pozostałe koszty + zwrot z kapitału (ustalony na poziomie 3 %) ⁽⁸⁹⁾

⁽⁸²⁾ Centro de Economía Internacional (CEI) – Ministerstwo Spraw Zagranicznych Argentyny, Los biocombustibles ya forman parte de las agendas global y hemisférica, 2011 (dostępne pod adresem: <http://www.cei.gob.ar/userfiles/cei%20NOTA%2012.pdf>, dostęp: 4.9.2018).

⁽⁸³⁾ Zostało to powtórzone w: Marcelo Regunaga i Agustin Tejada Rodriguez, La política de Comercio Agrícola de Argentina y el Desarrollo Sustentable, Międzynarodowe Centrum Handlu i Zrównoważonego Rozwoju – ICTSD, 2015, (dostępne pod adresem: <https://www.ictsd.org/sites/default/files/research/La%20Política%20de%20Comercio%20Agrícola%20de%20Argentina%20y%20el%20Desarrollo%20Sustentable.pdf>, dostęp: 4.9.2018), María Marta Di Paola, La producción de biocombustibles en Argentina, Informe ambiental anual – FARN (Fundación ambiente y recursos naturales), 2013, (dostępne pod adresem: <http://www.farn.org.ar/wp-content/uploads/2014/07/informe2013-1.186-209.pdf>, dostęp: 4.9.2018), Evelina Goldstein i Graciela Gutman, Biocombustibles y biotecnología. Contexto internacional, situación en Argentina, CEUR (Centrum Studiów Miejskich i Regionalnych), 2010 (dostępne pod adresem: <http://www.ceur-conicet.gov.ar/archivos/publicaciones/biocombustibles2.pdf>, dostęp: 4.9.2018), oraz Ricardo Rozemberg i Martina Chidiak, Biocombustibles en la Argentina, Integración y Comercio (Międzyamerykański Bank Rozwoju), 2015 (dostępne pod adresem: <http://www19.iadb.org/intal/icom/data/Biocombustibles%20en%20la%20Argentina.pdf>, dostęp: 4.9.2018).

⁽⁸⁴⁾ Jorge A. Hilbert, Rodrigo Sbarra, Martín López Amorós, Producción de biodiesel a partir de aceite de soja – Contexto y Evolución Reciente, Instituto Nacional de Tecnología Agropecuaria – Ministerio de Agricultura, Ganadería y Pesca, 2011, s. 124 (dostępne pod adresem: https://inta.gob.ar/sites/default/files/script-tmp-inta_biodiesel_de_aceite_de_soja_en_argentina.pdf, dostęp: 4.9.2018).

⁽⁸⁵⁾ Artykuł na portalu Clarín z 2.2.2018, Acuerdo crear una mesa de trabajo para potenciar la cadena del biodiésel (dostępny pod adresem: https://www.clarin.com/rural/acuerdo-crear-mesa-trabajo-potenciar-cadena-biodiesel_0_BJ3nrSfif.html, dostęp: 4.9.2018).

⁽⁸⁶⁾ Secretaría de Energía, Ratificase el Acuerdo de Abastecimiento de Biodiesel para su Mezcla con Combustibles Fósiles en el Territorio Nacional del 20 de enero de 2010. Pautas a cumplir para el abastecimiento de Biodiesel al mercado de combustibles fósiles, Resolución 7/2010 z 4.2.2010.

⁽⁸⁷⁾ Secretaría de Energía, Ratificase el Acuerdo de Abastecimiento de Biodiesel para su Mezcla con Combustibles Fósiles en el Territorio Nacional del 20 de enero de 2010. Pautas a cumplir para el abastecimiento de Biodiesel al mercado de combustibles fósiles, Resolución 7/2010 z 4.2.2010.

⁽⁸⁸⁾ Secretaría de Energía, Ratificase la Addenda al Acuerdo de Abastecimiento de Biodiesel para su mezcla con combustibles fósiles en el Territorio Nacional, suscripta el 5 de julio de 2010. Modificase la Resolución N° 7/2010, Resolución 554/2010 z 6.7.2010, powtórzone w: Secretaría de Energía, Resolución 450/2013 z 6.8.2013 i Secretaría de Energía, Acuerdo de Abastecimiento de Biodiesel para su Mezcla con Combustibles Fósiles en el Territorio Nacional. Ratificación, Resolución 660/2015 z 20.8.2015.

⁽⁸⁹⁾ <http://www.energia.gob.ar/contenidos/verpagina.php?idpagina=3818>, dostęp: 4.9.2018.

- (195) Żadna z objętych próbą grup producentów eksportujących nie otrzymała kontyngentu i nie zaopatrywała rynku krajowego w okresie objętym dochodzeniem. Średnie ustalone ceny na rynku krajowym wydają się jednak wyższe od średniej ceny eksportowej, szczególnie w przypadku małych i średnich oraz dużych niezintegrowanych producentów biodiesla. W związku z tym, sztucznie ustalając ceny biodiesla krajowego na sztucznie wysokim poziomie, rząd Argentyny prowadził politykę wsparcia cen na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw z sektora biodiesla prowadzących sprzedaż na rynku krajowym.
- (196) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego rząd Argentyny zakwestionował ustalenie, zgodnie z którym krajowa cena biodiesla ustalana jest na sztucznie wysokim poziomie.
- (197) Komisja nie zgodziła się z tym. Aby ocenić poziom krajowych cen biodiesla, Komisja wykorzystała publicznie dostępne dane przedstawione przez rząd Argentyny. Te publicznie dostępne dane pokazały, że krajowa cena jest ustalana przez rząd Argentyny, a zatem nie jest ona pozostawiona działaniu sił rynkowych. Rząd Argentyny nie zakwestionował faktu, że ustala krajowe ceny biodiesla. Ponadto publicznie dostępne dane wykazały, że ceny na rynku krajowym płacone przez przedsiębiorstwa mające dostęp do tego rynku (tj. małe i średnie przedsiębiorstwa) były w rzeczywistości wyższe niż cena eksportowa. Rząd Argentyny nie zakwestionował również tej różnicy cenowej. W związku z tym Komisja stwierdziła, że krajowa cena biodiesla ustalana jest na sztucznie wysokim poziomie. Twierdzenie to zostało zatem odrzucone.
- (198) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego rząd Argentyny stwierdził, że związek przyczynowy pomiędzy domniemanym wsparciem w zakresie dochodów lub cen a późniejszym wpływem zwiększenia wywozu lub zmniejszenia przywozu nie został bezwzględnie ustalony i że najwięksi producenci napotykają przeszkody w sprzedaży krajowej.
- (199) Komisja odrzuciła to twierdzenie. Regulując krajowy rynek biodiesla i przyznając kontyngenty jedynie mniejszym przedsiębiorstwom produkującym biodiesel, rząd Argentyny stworzył sektor przemysłu, w którym najwięksi producenci napotykają przeszkody w sprzedaży krajowej, a zatem są całkowicie zorientowani na wywóz, co tym samym zwiększa konkurencyjność eksportową przemysłu biodiesla. Ponadto tabela 2 w motywie 209 przedstawia dane dotyczące argentyńskiej produkcji biodiesla od 2008 r. (kiedy Argentyna rozpoczęła produkcję na dużą skalę) i wywozu biodiesla. Tabela 2 pokazuje, że wsparcie dochodów na rzecz przemysłu biodiesla miało pozytywny wpływ na wywóz ze względu na fakt, że przemysł ten został utworzony jako przemysł zorientowany na wywóz i pozostaje taki do chwili obecnej.
- (200) Jak wyjaśniono w motywach 186–191, rząd Argentyny wyraźnie zamierzał wesprzeć cały krajowy przemysł biodiesla, niezależnie od tego, czy jest on zorientowany na rynek krajowy i wywóz. Żaden z objętych próbą producentów eksportujących nie prowadził jednak sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem. Wszyscy objęci próbą producenci eksportujący wyjaśnili, że dzięki dostawom małych i średnich przedsiębiorstw, którym rząd Argentyny przyznał kontyngenty, popyt krajowy został zaspokojony. Ustalenie specjalnej ceny dla dużych przedsiębiorstw nie zmieniło faktu, że żadne z dużych przedsiębiorstw nie prowadziło sprzedaży na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem. W rezultacie, utrudniając przemysłowi biodiesla prowadzenie sprzedaży w kraju, rząd Argentyny napędzał wyniki wywozu osiągnięte przez argentyński przemysł biodiesla.
- (201) W związku z tym Komisja stwierdziła, że zamiar wspierania przez rząd Argentyny tworzenia i rozwoju argentyńskiego przemysłu biodiesla jest oczywisty.

3.2.2.9. Środki wsparcia dla przemysłu biodiesla

- (202) Jak wspomniano w motywach 186–201, rząd Argentyny starał się wspierać przemysł biodiesla, przyjmując zestaw środków, obejmujących podatki wywozowe od nasion soi, kontyngenty wywozowe na produkcję zbóż innych niż nasiona soi, zakaz przywozu nasion soi w okresie poprzedzającym okres objęty dochodzeniem oraz przyznawanie subsydiów producentom nasion soi w słabiej rozwiniętych prowincjach Argentyny. Środki te doprowadziły do powstania w Argentynie sztucznego, wyodrębnionego i charakteryzującego się niskimi cenami rynku nasion soi z korzyścią dla krajowego przemysłu biodiesla. Ponadto ustawą z 2006 r. w sprawie biopaliw⁽⁹⁰⁾ rząd Argentyny ustanowił system promowania produkcji biodiesla. Jak również wspomniano w motywie 191, wsparcie to istniało dalej nawet po upływie okresu objętego dochodzeniem – rząd Argentyny wraz z innymi organami i podmiotami powołał wspólną grupę roboczą mającą za zadanie lepsze sformułowanie i udoskonalenie krajowej strategii na rzecz biodiesla. Na podstawie dostępnych informacji Komisja stwierdza zatem, że w ostatniej dekadzie rząd Argentyny wprowadził zestaw środków w celu stworzenia, rozwijania i wspierania przemysłu biodiesla.

⁽⁹⁰⁾ Ustawa nr 26.093 z 2006 r.

3.2.2.10. Zestaw środków przyjętych przez rząd Argentyny kwalifikuje się jako „jakakolwiek forma wsparcia w zakresie dochodów lub cen” w rozumieniu art. XVI GATT 1994

- (203) Za pośrednictwem zestawu środków opisanych w motywach 186–201 rząd Argentyny zapewnia wsparcie w zakresie dochodów na rzecz przemysłu biodiesla. Nawet gdyby można było spierać się, że środki wprowadzone przez rząd Argentyny w odniesieniu do producentów nasion soi nie są równoznaczne z powierzeniem lub wyznaczeniem, Komisja uważa, że stanowiłyby one przynajmniej warunki regulacyjne, które sztucznie umożliwiają producentom biodiesla uzyskiwanie nasion soi po cenach niższych niż ceny panujące na rynku międzynarodowym. W uchwale rządu Argentyny z 2012 r. ⁽⁹¹⁾ stwierdzono, że wskutek zestawu środków przyjętych przez rząd Argentyny przemysł biodiesla przynosił zyski sięgające 25 % w 2012 r.
- (204) Ponadto rząd Argentyny wprowadził obowiązek mieszania paliw, tak aby przedsiębiorstwa paliwowe w Argentynie musiały kupować biodiesel po sztucznie zawyżonych cenach ustalonych przez rząd Argentyny. Jak wyjaśniono w sekcji 3.3, Komisja nie uwzględniła środków wyrównawczych w odniesieniu do umów w sprawie dostaw biodiesla, ponieważ w okresie objętym dochodzeniem producenci eksportujący nie odnieśli korzyści wynikających z tego środka. Fakt, że system ten istnieje wskazuje jednak, że rząd Argentyny zapewnia przemysłowi biodiesla również wsparcie w zakresie cen.
- (205) Komisja zauważa również, że ustawą z 2006 r. w sprawie biopaliw ⁽⁹²⁾ rząd Argentyny ustanowił system promowania produkcji biodiesla, obejmujący stosowanie zachęt w celu wspierania rozwoju tego przemysłu.
- (206) Wszystkie te środki pokazują, że argentyński przemysł biodiesla jest wspierany i sztucznie stymulowany. Potwierdza to nawet rząd Argentyny w jednej z publikacji Krajowego Instytutu Technologii Rolniczych, w której stwierdzono, że „jest prawdopodobne, że rynek jest sztucznie stymulowany oraz że bez interwencji państwa utraciłby znaczenie gospodarcze” ⁽⁹³⁾ oraz że „różnicowanie podatku wywozowego stanowi wyraźną zachętę do produkcji biodiesla, a bez pomocy państwa rynek biodiesla w przypadku przedsiębiorstw, które są zależne od zakupu oleju na rynku, nie byłby zrównoważony, jeżeli sprzedawano by tylko jeden produkt” ⁽⁹⁴⁾.
- (207) Komisja stwierdziła zatem, że za pośrednictwem zestawu wyżej wspomnianych środków rząd Argentyny bezpośrednio lub pośrednio udziela wsparcia w zakresie dochodów lub cen na rzecz przemysłu biodiesla, przyczyniając się w ten sposób do zwiększenia jego konkurencyjności.
- (208) Ponadto, jak wspomniano w motywach 199 i 200, argentyński przemysł biodiesla jest sektorem, który został utworzony jako sektor zorientowany na wywóz i w którym dominują ceny stosowane na rynku światowym.
- (209) Jak pokazano w tabeli 2, argentyński przemysł biodiesla powstał pierwotnie jako sektor zorientowany na wywóz, którego prawie cała produkcja biodiesla była wywożona, zwłaszcza w pierwszych latach jego istnienia, i weszła na największe rynki eksportowe w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych z zerową taryfą celną ⁽⁹⁵⁾.

Tabela 2

Argentyńska produkcja i wywóz biodiesla (w tonach)

Rok	Produkcja	Łączny wywóz	Wywóz do Unii	Wywóz (% produkcji)
2008	711 864	680 219	Nie dotyczy	96 %
2009	1 179 103	1 142 283	Nie dotyczy	97 %

⁽⁹¹⁾ Wspólna uchwała nr 438/2012, nr 269/2012 i nr 1001/2012 Ministerstwa Gospodarki i Finansów Publicznych, Ministerstwa Przemysłu oraz Ministerstwa Planowania Federalnego, Inwestycji Publicznych i Usług.

⁽⁹²⁾ Zob. rozdział II ustawy nr 26.093 z 2006 r., dostępnej pod adresem: <http://servicios.infoleg.gob.ar/infolegInternet/anexos/115000-119999/116299/norma.htm>

⁽⁹³⁾ Jorge A. Hilbert, Rodrigo Sbarra, Martin Lopez Amoros, Produccion de biodiesel a partir de aceite de soja – Context y Evolucion Reciente, Instituto Nacional de Tecnologia Agropecuaria – Ministerio de Agricultura, Ganaderia y Pesca, sierpień 2011, s. 124 (dostępne pod adresem: https://inta.gob.ar/sites/default/files/script-tmp-inta_biodiesel_de_aceite_de_soja_en_argentina.pdf, dostęp: 4.9.2018).

⁽⁹⁴⁾ Jorge A. Hilbert, Rodrigo Sbarra, Martin Lopez Amoros, Produccion de biodiesel a partir de aceite de soja – Context y Evolucion Reciente, Instituto Nacional de Tecnologia Agropecuaria – Ministerio de Agricultura, Ganaderia y Pesca, sierpień 2011, s. 131 (dostępne pod adresem: https://inta.gob.ar/sites/default/files/script-tmp-inta_biodiesel_de_aceite_de_soja_en_argentina.pdf, dostęp: 4.9.2018).

⁽⁹⁵⁾ Centro de Economía Internacional (CEI) – Ministerstwo Spraw Zagranicznych Argentyny, Los biocombustibles ya froman parte de las agendas global y hemisférica, 2.2011 (dostępne pod adresem: <http://www.cei.gob.ar/userfiles/cei%20NOTA%2012.pdf>, dostęp: 4.9.2018).

Rok	Produkcja	Łączny wywóz	Wywóz do Unii	Wywóz (% produkcji)
2010	1 820 385	1 342 318	Nie dotyczy	74 %
2011	2 429 964	1 649 352	Nie dotyczy	68 %
2012	2 456 578	1 543 094	1 387 667	63 %
2013	1 997 809	1 149 259	478 750	58 %
2014	2 584 290	1 602 695	802 415	62 %
2015	1 810 659	788 226	6 250	44 %
2016	2 659 275	1 626 264	0	61 %
2017	2 871 435 (*)	1 650 119 (*)	638 091	57 %

Źródło: Ministerstwo Energii, rząd Argentyny oraz INDEC, rząd Argentyny – * = oszacowanie.

- (210) Wsparcie dla krajowego przemysłu biodiesla sprzyjało zatem wywózowi biodiesla, wskutek czego producenci biodiesla byli w stanie nieuczciwie konkurować z producentami biodiesla w innych państwach, którzy nie odnoszą korzyści wynikających z niższych cen surowców. Niższe koszty skutkowały wyższymi dochodami, które można było albo przekształcić w dodatkowy zysk, albo wykorzystać do obniżenia ceny, albo zastosować oba te rozwiązania. Argentyński przemysł biodiesla nadal koncentruje się głównie na rynkach eksportowych, a w szczególności na rynku Unii.
- (211) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Argentyny nie zgodził się z ustaleniem Komisji, że „zestaw środków” przyjęty przez rząd Argentyny kwalifikuje się jako „jakakolwiek forma wspierania dochodu lub ceny” w rozumieniu art. XIV GATT 1994 i art. 1.1 lit. a) pkt 2) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, w wyniku którego nastąpił wzrost wywozu biodiesla.
- (212) Ponieważ rząd Argentyny nie przedstawił żadnych dodatkowych argumentów na poparcie tego twierdzenia, Komisja odrzuciła ten argument.

3.2.2.11. Wniosek

- (213) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że za pośrednictwem zestawu środków rząd Argentyny bezpośrednio lub pośrednio udzielał wsparcia w zakresie dochodów lub cen na rzecz przemysłu biodiesla w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. b) rozporządzenia podstawowego, co skutkowało wzrostem wywozu biodiesla.

3.2.2.12. Korzyść

- (214) Po ustaleniu, że zestaw środków stanowi wkład finansowy rządu Argentyny w formie powierzenia lub wyznaczenia prywatnym jednostkom wykonywania zadania lub w formie wsparcia w zakresie dochodów lub cen, Komisja obliczyła kwotę subsydiów w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcy, której istnienie stwierdzono w okresie objętym dochodzeniem, zgodnie z art. 3 pkt 2) i art. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (215) Ponieważ większość środków przyjętych przez rząd Argentyny miała na celu sztuczne obniżenie ceny krajowej nasion soi prowadzące do zwiększenia dochodów argentyńskich producentów biodiesla, Komisja zbadała, czy wsparcie rządu Argentyny dla przemysłu biodiesla stanowiło przyznanie korzyści poprzez odniesienie do różnicy pomiędzy cenami płaconymi przez krajowych producentów biodiesla a wartością odniesienia opartą na panujących w Argentynie warunkach rynkowych dotyczących nasion soi.
- (216) Komisja przyjęła założenie, że taka różnica skutkuje wyższymi zyskami uzyskiwanymi przez argentyńskich producentów biodiesla, a zatem co najmniej równa się korzyściom odniesionym dzięki wsparciu w zakresie dochodów lub cen udzielonemu przez rząd Argentyny. Ta metodyka porównawcza służyła również zapewnieniu, aby nie miało miejsca podwójne liczenie innych subsydiów, które stanowią podstawę środków wyrównawczych w ramach przedmiotowego dochodzenia, a które również zapewniają argentyńskim producentom biodiesla wsparcie w zakresie dochodów lub cen.

- (217) Komisja obliczyła najpierw średnią ważoną cenę zakupu nasion soi płaconą przez objętych próbą producentów argentyńskich w okresie objętym dochodzeniem. Średnia ważona została obliczona w ujęciu miesięcznym oraz z uwzględnieniem dostawy od producentów nasion soi do zakładu produkcji biodiesla w Argentynie.
- (218) Średnią cenę zakupu ustalono na podstawie cen netto bez VAT oraz ilości wskazanych w wykazach faktur za indywidualne transakcje przedłożonych przez przedsiębiorstwa i zweryfikowanych podczas wizyt weryfikacyjnych.
- (219) Taka średnia cena wymagała porównania z odpowiednią wartością odniesienia. Na podstawie art. 6 lit. d) rozporządzenia podstawowego odpowiedniość wynagrodzenia określa się w odniesieniu do aktualnych warunków rynkowych w stosunku do przedmiotowego produktu lub usługi w kraju dostawy, tj. w Argentynie, włączając cenę, jakość, dostępność, zbywalność towaru, transport oraz inne warunki zakupu lub sprzedaży ⁽⁹⁶⁾. Te przepisy odzwierciedlają postanowienia art. 14 lit. d) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz powinny być interpretowane i stosowane zgodnie z tymi postanowieniami.
- (220) Nasiona soi są towarem, a nasiona soi przywożone do Argentyny są porównywalne z nasionami produkowanymi w kraju. Objęci próbą producenci eksportujący przywieźli całość nasion soi na warunkach CIF, przy czym poziom cen był średnio taki sam bez względu na pochodzenie. Rzeczywiste ceny importowe nasion soi dostarczonych na warunkach CIF do tłoczni były na takim samym poziomie cenowym jak cena na rynku światowym, która jest notowana jako cena FOB w Zatoce Meksykańskiej. Stwierdzono, że zakupy nasion soi produkowanych w kraju były dokonywane na podstawie szeregu reguł Incoterms. Zdecydowana większość zakupów nasion soi produkowanych w kraju była jednak dostarczana również do krajowych tłoczni. Przywóz nasion soi stanowił znaczną wielkość zakupów dokonanych przez objętych próbą producentów eksportujących, mianowicie 4,6 %. Zakupy te obejmowały setki transakcji. Chociaż objęci próbą producenci eksportujący mieli różnych dostawców z kilku sąsiadujących państw, ustalono, że cena importowa kształtowała się średnio na tym samym poziomie, jak opisano w motywie 223.
- (221) Komisja uznała zatem, że ceny rzeczywiste płacone przez objętych próbą producentów eksportujących za przywożone nasiona soi uznaje się za odzwierciedlające niezakłócone warunki rynkowe w Argentynie, z uwzględnieniem powszechnie stosowanych opłat za dostawę ujętych w cenie końcowej ⁽⁹⁷⁾.
- (222) Fakt, że nasiona soi przywożone przez objętych próbą producentów eksportujących nie były wykorzystywane do produkcji biodiesla, lecz do produkcji oleju sojowego, nie zmienia tego wniosku, ponieważ w okresie objętym dochodzeniem popyt na nasiona soi do produkcji biodiesla w Argentynie był w pełni zaspokajany przez krajową podaż nasion soi. Jednocześnie między różnymi dostępnymi rodzajami nasion soi nie ma różnic w jakości, które sprawiałby, że przywożona soja nie nadawałaby się do produkcji biodiesla. W związku z tym Komisja uznała, że zakupy te stanowią właściwą wartość odniesienia.
- (223) Na tej podstawie Komisja zastosowała cenę rzeczywistą, po której objęci próbą producenci eksportujący przywieźli nasiona soi do Argentyny z państw sąsiadujących, jako najbliższą możliwą wartość odniesienia dla niezakłóconych argentyńskich cen krajowych tych produktów. W rzeczywistości ceny te znajdowały się na takim samym poziomie jak ceny na rynku światowym i w okresie objętym dochodzeniem wynosiły średnio 6 043 ARS za tonę.
- (224) Następnie Komisja porównała cenę płaconą przez producentów argentyńskich za nasiona soi produkowane w kraju ze średnią ważoną rzeczywistą ceną importową nasion soi w ujęciu miesięcznym. Całość tego przywozu była dokonywana w ramach systemu czasowego przywozu, a zatem nie podlegała cłom przywozowym, a rzeczywistą cenę zapłaconą przez objętych próbą producentów eksportujących uważa się za odpowiednią w warunkach rynkowych panujących w Argentynie.
- (225) Całkowita kwota różnicy stanowi „oszczędności” uzyskane przez argentyńskich producentów biodiesla, którzy kupują nasiona soi na zakłóconym rynku argentyńskim, w porównaniu z ceną, jaką zapłaciliby w przypadku braku zakłóceń. Ostatecznie ta całkowita kwota stanowi korzyść przyznaną przez rząd Argentyny argentyńskim producentom w okresie objętym dochodzeniem.

⁽⁹⁶⁾ Zob. WT/DS436/AB/R USA – Środki wyrównawcze wobec przywozu z Indii niektórych płaskich wyrobów walcowanych na gorąco ze stali, 8 grudnia 2014 r., pkt 4.244.

⁽⁹⁷⁾ Zob. w tym względzie ustalenia Organu Apelacyjnego zawarte w dokumencie WT/DS436/AB/R USA – Środki wyrównawcze wobec przywozu z Indii niektórych płaskich wyrobów walcowanych na gorąco ze stali, 8 grudnia 2014 r., pkt 4.292–4.322.

- (226) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja przydzieliła te kwoty subsydiów poza łącznym obrotem z produkcji nasion soi objętych próbą producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem jako odpowiednim mianownikiem, ponieważ subsydium zapewniało korzyść w odniesieniu do całej produkcji nasion soi, a nie tylko produktu objętego postępowaniem lub produkcji przeznaczonej na wywóz.
- (227) W odniesieniu do okresu, który nastąpił po okresie objętym dochodzeniem, rząd Argentyny przyjął dekret nr 1343/2016 ⁽⁹⁸⁾, w którym ustalono stawkę podatku wywozowego od nasion soi i oleju sojowego. Od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2019 r. stawka ta będzie obniżana co miesiąc o 0,5 %. W rezultacie podatek wywozowy na nasiona soi zostanie obniżony do 18 % pod koniec 2019 r.
- (228) W dniu 3 września 2018 r. rząd Argentyny przyjął dekret nr 793/2018 ⁽⁹⁹⁾, w którym ustalił stawkę podatku wywozowego od nasion soi na poziomie 18 % ze skutkiem od dnia przyjęcia tego dekretu, ale wprowadził dodatkowy podatek wywozowy w wysokości 4 ARS od każdego 1 USD wartości wywozu, przy czym podatek ten oblicza się od wartości FOB wywożonych nasion soi wyrażonej w USD. Pokazuje to, że rząd Argentyny może w dowolnym momencie podjąć decyzję o zmianie wysokości podatku wywozowego.
- (229) Wydarzenia, które nastąpiły po decyzji Komisji o nienakładaniu środków tymczasowych we wrześniu 2018 r., stanowią dodatkowe potwierdzenie, że rząd Argentyny jest uprawniony do regularnego dostosowywania systemu podatków wywozowych. W szczególności wprowadzony dekretem z września limit 12 % dla ogólnego podatku wywozowego został już zwiększony do 33 % w ustawie przyjmującej budżet na 2019 r. Limit ten może obowiązywać do końca 2020 r. ⁽¹⁰⁰⁾
- (230) Komisja stwierdza zatem, że korzyść dalej będzie przyznawana po okresie objętym dochodzeniem zgodnie z art. 15 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia podstawowego.
- (231) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego rząd Argentyny i CARBIO stwierdziły, że wartość odniesienia dla przywożonej soi nie odzwierciedla warunków rynkowych w Argentynie.
- (232) Argument rządu Argentyny, że cena importowa odzwierciedla alternatywny rynekowy poziom referencyjny, wskazuje na błędną interpretację faktów. W rzeczywistości Komisja jako wartość odniesienia wykorzystała cenę importową nasion soi faktycznie płaconą przez objętych próbą producentów eksportujących. Komisja uznała tę cenę za właściwą wartość odniesienia z tego konkretnego powodu, że cena ta odzwierciedla warunki rynkowe w Argentynie, niezakłócone środkami wprowadzonymi przez rząd Argentyny (co zostało zweryfikowane podczas porównywania tych cen importowych z cenami międzynarodowymi). Komisja uznała cenę importową CIF za odpowiednią, ponieważ odzwierciedlała ona cenę w tłoczni znajdującej się w porcie.
- (233) Komisja uznała, że wartość odniesienia powinna uwzględniać wszelkie przewagi komparatywne dominującego kraju. Ani rząd Argentyny ani CARBIO nie uzasadniają ani nie przedstawiają jednak żadnych dowodów na poparcie zarzutu, że wybrana wartość odniesienia dla danego kraju nie stanowi odzwierciedlenia warunków rynkowych panujących w Argentynie. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (234) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń rząd Argentyny i CARBIO nie zgodziły się, że cena zapłacona za przywożone nasiona soi stanowiła odpowiednią wartość odniesienia, ponieważ według nich nie odzwierciedlała warunków rynkowych w Argentynie.
- (235) W motywach 220 i 232–233 Komisja przedstawiła obszernie wyjaśnienia, dlaczego uznała przywożone nasiona soi zarówno za reprezentatywne, jak i za nabyte w oparciu o panujące w Argentynie warunki rynkowe. Ponieważ rząd Argentyny ani CARBIO nie przedstawiły żadnych dowodów potwierdzających, że nie zgadzają się z tym wnioskiem, Komisja odrzuciła ten argument.
- (236) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego objęci próbą producenci eksportujący twierdzili, że cena referencyjna oparta na cenie tego samego towaru w zupełnie innym regionie nie jest wiarygodna. Komisja zwróciła uwagę, że objęci próbą producenci eksportujący przywozili nasiona soi wyłącznie z krajów sąsiadujących. Dlatego też dane te były najbardziej zbliżone do ceny w Argentynie niezakłóconej przez wsparcie rządu Argentyny i były najbardziej wiarygodne. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (237) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego CARBIO stwierdziła również, że ponieważ podatek wywozowy od nasion soi został obniżony z 30 % do 18 %, korzyść już nie istnieje.

⁽⁹⁸⁾ Dekret nr 1343/2016 Ministerstwa Przemysłu Rolnego, Derecho de exportación. Alícuota – Modificación, 2.1.2017.

⁽⁹⁹⁾ Dekret nr 793/2018, Poder Ejecutivo Nacional, Derechos de exportación – Modificación, 3.9.2018.

⁽¹⁰⁰⁾ <https://www.minhacienda.gob.ar/onp/presupuestos/2019>, Proyecto de Ley, Artículo 83.

- (238) Komisja zwróciła uwagę, że CARBIO nieprawidłowo interpretuje poziom podatku wywozowego. Dekretem nr 793/2018 ustalono stawkę podatku wywozowego na 18 %, ale wprowadzono również dodatkowy podatek wywozowy w wysokości 12 %, z limitem 4 ARS od każdego 1 USD wartości wywozu. W praktyce oznacza to, że podatek wywozowy ustalono na poziomie około 28 % w porównaniu z 30 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (239) Komisja zauważyła, że zmiana ta nastąpiła po okresie objętym dochodzeniem w sprawie subsydiowania. Zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia podstawowego informacje dotyczące okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem nie są zazwyczaj brane pod uwagę. CARBIO nie przedstawiła żadnych istotnych powodów, które uzasadniałyby uwzględnienie tych informacji.
- (240) Ponadto CARBIO nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie swojego twierdzenia, że zarzut występowania subsydium lub korzyści związanych z istnieniem podatku wywozowego od nasion soi nie jest już uzasadniony. Komisja stwierdziła, że nieznaczny spadek podatku wywozowego od nasion soi wynoszący około 2 % nie stanowi dowodu, że subsydia nie przynoszą już żadnej korzyści zainteresowanym eksporterom. Komisja uznała, że wszelkie skutki dalszego obniżania lub zniesienia podatku wywozowego od nasion soi powinny zostać zbadane w kontekście przeglądu, w przeciwieństwie do prowadzonego dochodzenia.
- (241) CARBIO twierdziła ponadto, że wszelkie domniemane korzyści przyznane producentom argentyńskim poprzez podniesienie podatku od nasion soi zostałyby skompensowane wzrostem bezpośredniego podatku wywozowego od biodiesla i dlatego, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia podstawowego, powinny zostać odliczone od obliczonej ogólnej kwoty subsydium.
- (242) CARBIO nie przedstawiła żadnego uzasadnienia, że podatek wywozowy nałożony na biodiesla wywożonego do Unii był szczególnie przeznaczony na skompensowanie subsydium, jak określono w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia podstawowego. CARBIO nie wykazała również, w jaki sposób rzeczywisty podatek wywozowy na biodiesel kompensuje wsparcie przyznane w ramach środków rządu Argentyny, w tym za pośrednictwem podatku wywozowego od nasion soi. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (243) CARBIO wyraźnie przedstawiła dalsze uwagi dotyczące zmian w systemie podatku wywozowego po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem, w tym zwiększenia podatku eksportowego od biodiesla, a także zmian podatku wywozowego od nasion soi. Komisja odrzuciła twierdzenie, że zmiany te miały jakiegokolwiek znaczenie dla jej wniosków.
- (244) Po pierwsze, podatek wywozowy od biodiesla nałożony po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem nie miał żadnego oczywistego wpływu na kwotę korzyści przyznanych producentom biodiesla na podstawie dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.
- (245) Po drugie, nadal istnieje podatek wywozowy od nasion soi i nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że po okresie objętym dochodzeniem cena nasion soi w Argentynie wzrosła, a tym samym teoretycznie obniżyła kwotę korzyści.
- (246) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Argentyny podkreślił, że w art. 81 ustawy budżetowej nie zwiększa się „limitu dla ogólnego podatku wywozowego wprowadzonego dekretem nr 783/2018 we wrześniu” do 33 %, ponieważ w art. 83 ustanowiono limit podatku wywozowego na 30 % wartości podlegającej opodatkowaniu lub oficjalnej ceny FOB.
- (247) Nawet jeżeli podatek wywozowy ograniczono by do poziomu 30 %, wniosek Komisji, która stwierdziła, że korzyść dalej będzie przyznawana po okresie objętym dochodzeniem zgodnie z art. 15 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia podstawowego, pozostaje aktualny.
- (248) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego objęci próbą producenci eksportujący przedstawili uwagi dotyczące obliczania korzyści wynikającej z dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Uwagi te dotyczyły konkretnych przedsiębiorstw i odnosiły się głównie do błędów pisarskich lub dalszych wniosków o dostosowanie.
- (249) W przypadku wykrycia błędu pisarskiego był on korygowany, na przykład poprzez uwzględnienie transakcji o zerowej ilości w celu zapewnienia poprawności ceny za zakupiony kilogram. Odrzucano jednak wnioski przedsiębiorstw wnioskujących o zmianę zweryfikowanych danych po dokonaniu ich weryfikacji na miejscu, ponieważ Komisja nie była w stanie potwierdzić dokładności nowych niesprawdzonych danych.
- (250) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń dwóch producentów eksportujących, którzy poprosili o zmianę zweryfikowanych danych, ponownie przedstawiło ten sam argument i został on ponownie odrzucony z tych samych powodów co poprzednio.

- (251) Podczas przesłuchania, które odbyło się po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego, CARBIO stwierdziła, że dla obliczenia korzyści Komisja powinna odrzucić te zakupy nasion soi, których dokonano od przedsiębiorstw powiązanych, do obliczenia ceny zakupu w Argentynie. Komisja zaznaczyła, że zakupy nasion soi w Argentynie, których producenci eksportujący dokonywali w okresie objętym dochodzeniem, były dokonywane zarówno od dostawców powiązanych, jak i niepowiązanych po takich samych cenach. Stanowi to wyraźną wskazówkę, że zakupów od powiązanych dostawców dokonywano w warunkach pełnej konkurencji. Komisja nie widziała zatem powodu, aby nie wykorzystywać tych transakcji do obliczania korzyści odniesionej przez producenta biodiesla, która została obliczona na podstawie średnich miesięcznych wartości kilograma zakupionych nasion soi. Argument ten został zatem odrzucony.

3.2.2.13. Szczegółność

- (252) Zestaw środków przyjętych przez rząd Argentyny był ukierunkowany na przynoszenie korzyści niektórym sektorom, w tym krajowemu przemysłowi biodiesla. Mimo że zakłócenia na rynku nasion soi przynoszą korzyść również w odniesieniu do produktów przetworzonych innych niż biodiesel, korzyść ta jest dostępna tylko dla niektórych sektorów w Argentynie, tj. należących do łańcucha wartości soi. Ponadto, nawet jeśli wsparcie rządu Argentyny udzielane w odniesieniu do biodiesla za pośrednictwem kilku środków udzielane jest również w odniesieniu do innych biopaliw, środki te są ograniczone do grupy przedsiębiorstw lub sektorów. Są one zatem szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (253) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego CARBIO stwierdziła, że środki nie ograniczają się do przemysłu biodiesla, a zatem nie są szczególne. CARBIO powtórzyła ten argument po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, nie przedstawiając żadnych nowych dowodów. Komisja uznała, że cechy charakterystyczne dostarczanego towaru, nasion soi, ograniczają jednak jej ewentualne zastosowanie tylko do niektórych przedsiębiorstw⁽¹⁰¹⁾. Dlatego też Komisja odrzuciła twierdzenie CARBIO, że subsydlum nie jest szczególne dla przemysłu biodiesla.

3.2.3. Wniosek

- (254) Komisja stwierdziła, że za pośrednictwem zestawu środków rząd Argentyny udzielał wsparcia przemysłowi biodiesla, w tym dzięki zapewnieniu dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Rząd Argentyny przyznał odbiorcom korzyść, która jest szczególna, a zatem jest subsydlum stanowiącym podstawę środków wyrównawczych.
- (255) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego CARBIO stwierdziła, że dla Komisji podstawę do wyciągnięcia wniosków dotyczących wkładu finansowego lub wsparcia w zakresie dochodów lub cen stanowił wyłącznie podatek wywozowy od nasion soi.
- (256) Komisja nie zgodziła się z tym. Od wszczęcia niniejszego dochodzenia Komisja ustaliła, że istnieją inne narzędzia wykorzystywane przez rząd Argentyny (oprócz podatku wywozowego od nasion soi), które będą przedmiotem dochodzenia dotyczącego wsparcia rządu Argentyny dla przemysłu biodiesla⁽¹⁰²⁾. Jak wyjaśniono powyżej, Komisja uznała podatek wywozowy za jeden z instrumentów zapewniających dostawy nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia na argentyńskim rynku krajowym, co stanowi subsydlum stanowiące podstawę środków wyrównawczych. Inne środki stosowane przez rząd Argentyny wskazują, iż nakazał on producentom nasion soi sprzedawać te nasiona przemysłowi biodiesla po sztucznie zaniżonej cenie, a zatem rząd Argentyny miał wyraźny zamiar wspierania krajowego przemysłu biodiesla.
- (257) Chociaż Komisja stwierdziła, że niektóre z innych subsydiów, których dotyczy skarga, nie stanowiły subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych w okresie objętym dochodzeniem (w szczególności umowa w sprawie dostaw biodiesla lub pewne zwolnienia podatkowe), to jednak stanowiły one integralną część zestawu środków mających na celu wspieranie przemysłu biodiesla i potwierdzały istnienie wsparcia w zakresie dochodów

⁽¹⁰¹⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, USA – Określenie ostatecznego cła wyrównawczego w odniesieniu do niektórych rodzajów drewna miękkiego z Kanady, WT/DS257/R i Corr.1, przyjęte w dniu 17 lutego 2004 r., zmienione sprawozdaniem Organu Apelacyjnego WT/DS257/AB/R, pkt 7.116. Zob. również sprawozdanie Organu Apelacyjnego WT/DS436/AB/R USA – Środki wyrównawcze wobec przywozu z Indii niektórych płaskich wyrobów walcowanych na gorąco ze stali, 8 grudnia 2014 r., pkt 4398.

⁽¹⁰²⁾ Zob. memorandum w sprawie wystarczających dowodów, 30 stycznia 2018 r., s. 6. („Elementy te zostaną poddane analizie w trakcie dochodzenia. Na tym etapie Komisja uważa jednak, że istnieją wystarczające dowody wskazujące na istnienie subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych. W szczególności podatki wywozowe wydają się stanowić jedno z narzędzi obmyślonych przez rząd Argentyny w celu ukierunkowania producentów nasion soi i oleju sojowego na zapewnienie producentom biodiesla dostaw surowców. Rząd Argentyny wydaje się również stosować zachęty wobec dostawców surowców w celu sztucznego utrzymania wysokiej produkcji z korzyścią dla producentów biodiesla”) oraz s. 14 („W przypadku gdy w skardze nie dostarczono wystarczających dowodów istnienia konkretnego subsydiów lub programu subsydiowania, Komisja zastrzeżenie sobie prawo do objęcia ich dochodzeniem w toku tych postępowań zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego”).

lub cen dla przemysłu biodiesla. Innymi słowy fakt, że niektórych subsydiów nie uznano za wykorzystane przez objętych próbą producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem, nie zaprzecza istnieniu zestawu środków rządu Argentyny mających na celu wspieranie krajowego przemysłu biodiesla.

- (258) Aby znaleźć poparcie dla swoich ustaleń, Komisja zbadała wszystkie dowody udostępnione w ramach niniejszego dochodzenia. Jak przyznał Organ Apelacyjny w sprawie USA – Dochodzenie w sprawie celów wyrównawczych dotyczących układów pamięci dynamicznej (DRAMS), „mało prawdopodobne jest, aby poszczególne dowody pośrednie wykazały powierzenie lub wyznaczenie; znaczenie poszczególnych dowodów może stać się jasne tylko wtedy, gdy są one rozpatrywane razem z innymi dowodami” ⁽¹⁰³⁾.
- (259) W związku z tym Komisja dokonała oceny nie tylko podatku wywozowego od nasion soi, ale również zestawu środków rządu Argentyny wspierających przemysł biodiesla, a w trakcie tego procesu Komisja zebrała wszystkie dowody, bezpośrednie i pośrednie, aby na podstawie całego materiału dowodowego ustalić, że doszło do powierzenia lub wyznaczenia wykonywania zadania jednostkom prywatnym lub wsparcia w zakresie dochodów lub cen.

3.2.4. Obliczanie kwoty subsydium

- (260) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego zestawu środków w okresie objętym dochodzeniem dla objętych próbą producentów eksportujących wynosi:

Tabela 3

Wsparcie rządu Argentyny dla przemysłu biodiesla

Przedsiębiorstwo/grupa	Stopa subsydiowania
LDC Argentina SA	26,14 %
Grupa Renova	25,05 %
Grupa T6	33,15 %

3.3. Wprowadzony przez rząd obowiązek kupowania krajowego biodiesla po cenach wyższych niż odpowiednie wynagrodzenie lub wsparcie w zakresie dochodów lub cen (umowa w sprawie dostaw biodiesla)

3.3.1. Wprowadzenie

- (261) Skarżący twierdzi, że rząd Argentyny zawarł umowy w sprawie dostaw biodiesla („umowy”) z producentami biodiesla w Argentynie na podstawie rozdziału II ustawy z 2006 r. w sprawie biopaliw (ustawa nr 26.093 z 2006 r.) ⁽¹⁰⁴⁾. Umowy te miały na celu zapewnienie dostaw biodiesla na rynek krajowy w kontekście nakazu mieszania paliw obowiązującego w danym okresie od 2010 r. Zgodnie z tym nakazem przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniem paliw muszą kupować biodiesel i mieszać go z mineralnym olejem napędowym przed sprzedażą.
- (262) Rząd Argentyny ustanowił indywidualne i zbiorowe kontyngenty biodiesla na potrzeby dostaw na rynek krajowy, a skarżący twierdzi, że stronami umów są objęci próbą producenci eksportujący, tacy jak: LDC, Vicentin i Renova.
- (263) Zgodnie z tymi umowami producenci mający przydzielone kontyngenty są zobowiązani do dostarczania biodiesla przedsiębiorstwom zajmującym się mieszaniem paliw po cenie ustalonej przez rząd Argentyny na poziomie, który z założenia zapewnia pokrycie kosztu produkcji ponoszonego przez producentów, z powiększeniem o zysk.
- (264) Na podstawie wyznaczenia sztucznie zawyżonej ceny i ilości, które producenci mają dostarczać przedsiębiorstwom zajmującym się mieszaniem paliw, skarżący twierdzi, że jest to subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

⁽¹⁰³⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, USA – DRAMS, pkt 154.

⁽¹⁰⁴⁾ Ustawa nr 26.093 z dnia 12 maja 2006 r. Régimen de Regulación y Promoción para la Producción y Uso Sustentables de Biocombustibles. Autoridad de aplicación. Funciones. Comisión Nacional Asesora. Habilitación de plantas productoras. Mezclado de Biocombustibles con Combustibles Fósiles. Sujetos beneficiarios del Régimen Promocional. Infracciones y sanciones.

3.3.2. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (265) W trakcie dochodzenia Komisja stwierdziła, że od roku kalendarzowego 2015 nie podpisano żadnej umowy w sprawie dostaw biodiesla. Umowa z 2015 r. nie została przedłużona i już nie obowiązywała.
- (266) Na podstawie ustawy nr 26.093 z 2006 r. Ministerstwo Energii i Górnictwa, jako organ odpowiedzialny za egzekwowanie przepisów w zakresie obowiązującego systemu obowiązku mieszania paliw, nadal jednak przydzielało kontyngenty i ustalało cenę, po której przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniem paliw musiały kupować biodiesel. Miało to faktycznie miejsce, gdy nie było umowy w sprawie dostaw biodiesla.
- (267) W okresie objętym dochodzeniem Ministerstwo Energii i Górnictwa przydzieliło kontyngenty, na podstawie szacowanego popytu, przedsiębiorstwom w Argentynie posiadającym moce produkcyjne sięgające 50 000 ton biodiesla rocznie.
- (268) Żaden z objętych próbą producentów eksportujących nie otrzymał kontyngentu w okresie objętym dochodzeniem.

3.3.3. Wniosek

- (269) Biorąc pod uwagę fakt, że żaden z objętych próbą producentów eksportujących nie otrzymał kontyngentu w okresie objętym dochodzeniem, żadne z tych przedsiębiorstw nie sprzedawało biodiesla na rynku krajowym w ramach systemu kontyngentów obowiązującego w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto w okresie objętym dochodzeniem w odniesieniu do producentów eksportujących nie obowiązywała żadna umowa w sprawie dostaw biodiesla. W związku z tym żaden kontyngent przyznany objętym próbą producentom eksportującym w ramach systemu kontyngentów w okresie objętym dochodzeniem nie skutkowało uzyskaniem korzyści.

3.4. Udzielanie pożyczek i finansowanie wywozu na warunkach preferencyjnych

3.4.1. Wprowadzenie

- (270) Skarżący twierdził, że Banco de la Nación Argentina („BNA”) jest jednym z największych banków w kraju i jest w całości własnością państwa. Zauważył, że rząd Argentyny w rzeczywistości zarządza BNA na co dzień dzięki swoim uprawnieniom do mianowania wszystkich członków zarządu.
- (271) Skarżący twierdził, że BNA udziela pożyczek mikroprzedsiębiorstwom oraz małym i średnim przedsiębiorstwom na inwestycje i kapitał obrotowy oraz że pożyczki te są udzielane na warunkach preferencyjnych.

3.4.2. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (272) Podczas wizyty weryfikacyjnej w rządzie Argentyny Komisja zwróciła się o udzielenie szczegółowych informacji na temat wszystkich pożyczek udzielonych przez BNA i inne banki publiczne, wraz z warunkami udzielenia pożyczek i stosowaną stopą procentową.
- (273) Zbadano pożyczki udzielone przedsiębiorstwom objętym próbą i porównano je z pożyczkami udzielonymi przez banki prywatne, aby sprawdzić, czy jakiegokolwiek pożyczki były udzielane na warunkach preferencyjnych. Kwestię tę zbadano pod kątem stóp procentowych oraz warunków udzielenia pożyczki.
- (274) W okresie objętym dochodzeniem nie znaleziono żadnych dowodów na udzielanie pożyczek na warunkach preferencyjnych objętym próbą producentom eksportującym.

3.4.3. Wniosek

- (275) Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem nie udzielono pożyczek na warunkach preferencyjnych objętym próbą producentom eksportującym.

3.5. Dochody rządowe utracone lub niepobrane na mocy ustawy z 2006 r. w sprawie biopaliw

3.5.1. Wprowadzenie

- (276) Skarżący twierdził, że art. 15 ustawy z 2006 r. w sprawie biopaliw⁽¹⁰⁵⁾ przewiduje możliwość obniżenia przez producentów biopaliw podstawy opodatkowania, od której obliczany jest minimalny zakładany podatek dochodowy. Skarżący twierdził również, że art. 15 ust. 1 tej ustawy zezwala na przyspieszoną amortyzację dóbr kapitałowych.

⁽¹⁰⁵⁾ BIOCMBUSTIBLES Ley 26.093 Régimen de Regulación y Promoción para la Producción y Uso Sustentables de Biocombustibles. Autoridad de aplicación. Funciones. Comisión Nacional Asesora. Habilitación de plantas productoras. Mezclado de Biocombustibles con Combustibles Fósiles. Sujetos beneficiarios del Régimen Promocional. Infracciones y sanciones.

3.5.2. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (277) Dochodzenie wykazało, że w okresie objętym dochodzeniem żaden z objętych próbą producentów eksportujących nie odniósł korzyści promocyjnych określonych w art. 15 ustawy w sprawie biopaliw.

3.5.3. Wniosek

- (278) W okresie objętym dochodzeniem objęci próbą producenci eksportujący nie stosowali przedmiotowego środka, więc Komisja stwierdziła, że nie wymagał on zastosowania środków wyrównawczych.

3.6. Zwolnienia od podatku na szczeblu regionalnym przewidziane przez prowincję Córdoba

3.6.1. Podstawa prawna

- (279) Skarżący twierdził, że prowincja Córdoba przyznała przemysłowi biodiesla zwolnienia od podatków na szczeblu regionalnym na podstawie ustawy prowincjonalnej nr 9397⁽¹⁰⁶⁾ przyjętej w 2007 r. W ustawie tej przewidziano, że projekty zatwierdzone przez organ odpowiedzialny za egzekwowanie przepisów w zakresie produkcji i zrównoważonego wykorzystania biopaliw oraz rozwoju tego sektora będą zwolnione z podatków przez 15 lat.

3.6.2. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (280) Dochodzenie wykazało, że zwolnienia od podatków były dostępne dla producentów biopaliw mających siedzibę w prowincji Córdoba. W sekcjach 5 i 6 ustawy prowincjonalnej nr 9397 przewidziano zwolnienia od podatków na szczeblu regionalnym w odniesieniu do projektów związanych z produkcją i zrównoważonym wykorzystaniem biopaliw oraz rozwojem tego sektora. Komisja nie znalazła żadnych dowodów na to, że korzyści podatkowe zapewnione poprzez ustawę prowincjonalną nr 9397 konkretnie przemysłowi biodiesla stanowiły część szerszego programu korzyści podatkowych powszechnie dostępnych w prowincji Córdoba, a zainteresowane strony również nie wysuwały takich twierdzeń.

3.6.3. Wniosek

- (281) Przedsiębiorstwa produkujące biodiesel i mające siedzibę w prowincji Córdoba przez 15 lat korzystają z zwolnień od podatku w odniesieniu do podatku dochodowego, opłat skarbowych, podatku od nieruchomości, funduszu na finansowanie podatku od systemu edukacji oraz funduszu na finansowanie działań związanych z podatkiem infrastrukturalnym. Te zwolnienia od podatku mają na celu przyniesienie korzyści przedsiębiorstwom krajowym produkującym biodiesel, jak określono w ustawie prowincjonalnej nr 9397. Mimo że jeden z objętych próbą producentów eksportujących miał siedzibę w prowincji Córdoba, nie produkował biodiesla w tej prowincji. Pozostali objęci próbą producenci eksportujący nie mieli siedziby w tej prowincji. Dlatego też Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem tego zwolnienia od podatku nie zastosowano wobec objętych próbą producentów eksportujących.

3.7. Zwolnienia od podatku na szczeblu regionalnym przewidziane przez prowincję Buenos Aires

3.7.1. Podstawa prawna

- (282) Skarżący twierdził, że prowincja Buenos Aires przyjęła ustawę prowincjonalną nr 13.719 spójną z ustawą z 2006 r. w sprawie biopaliw i mającą na celu zwolnienie beneficjentów z płacenia podatków, jeżeli kwalifikują się oni do tego i są zarejestrowani jako producenci biopaliw na podstawie ustawy z 2006 r.

3.7.2. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (283) Dochodzenie wykazało, że zwolnienia od podatków były dostępne dla producentów biopaliw mających siedzibę w prowincji Buenos Aires. Żaden z objętych próbą producentów eksportujących z sektora biodiesla nie miał jednak siedziby w tej prowincji.

3.7.3. Wniosek

- (284) Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem żaden z objętych próbą producentów eksportujących nie skorzystał ze zwolnień od podatków określonych w ustawie prowincjonalnej nr 13.719.

⁽¹⁰⁶⁾ Ley no 9397 Adhesion de la provincial a ley nacional no 26.093, y declaracion de interes public de la promocion de la produccion, procesamiento y uso sustentable de biocombustibles.

3.8. System promowania i rozwoju przemysłu w prowincji Santiago del Estero – ustawa prowincjonalna nr 6.750

3.8.1. Podstawa prawna

- (285) Skarżący twierdził, że przemysł w prowincji Santiago del Estero mógł korzystać z różnych korzyści podatkowych i zwolnień od podatku na podstawie ustawy prowincjonalnej nr 6.750 przyjętej w 2005 r.

3.8.2. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (286) Żaden z objętych próbą producentów eksportujących nie miał siedziby w tej prowincji.

3.8.3. Wniosek

- (287) Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem żaden z objętych próbą producentów eksportujących nie skorzystał ze środków określonych w ustawie prowincjonalnej nr 6.750.

3.9. Umowa w sprawie podatków na szczeblu gminnym między Louis Dreyfus Argentina a gminą General Lagos

3.9.1. Wprowadzenie

- (288) Skarżący twierdził, że producent eksportujący Louis Dreyfus Argentina zawarł z gminą General Lagos umowę w sprawie podatków na szczeblu gminnym. Umowę tę opublikowano jako zarządzenie gminy nr 26/2016⁽¹⁰⁷⁾. Umowa ta stanowi, że Louis Dreyfus Argentina płaci gminie General Lagos miesięczną kwotę ryczałtową, a nie odsetek (0,5 %) od swoich przychodów brutto.

3.9.2. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (289) Dochodzenie wykazało, że w okresie objętym dochodzeniem umowa ta nadal obowiązywała⁽¹⁰⁸⁾. Z rozmowy z przedstawicielami gminy General Lagos Komisja dowiedziała się, że umowa będzie obowiązywała do 2020 r.
- (290) Podczas wizyty weryfikacyjnej w siedzibie LDC w Buenos Aires Komisja skontrolowała płatność podatków na rzecz gminy przez LDC oraz oszacowanie kwoty podatku, która byłaby należna, gdyby przedmiotowa umowa nie obowiązywała. Komisja ustaliła, że kwota, jaką LDC zapłaciło gminie za 2017 r., była wyższa niż kwota, którą LDC zapłaciłoby na podstawie standardowych przepisów podatkowych.

3.9.3. Wniosek

- (291) Dlatego też Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem LDC nie skorzystało z tego środka.

3.10. Procentowa obniżka stawki podatku na podstawie „Pacto Fiscal” (dekret nr 14/1994)

3.10.1. Wprowadzenie

- (292) Skarżący twierdzi, że w Pacto Fiscal, opublikowanym dekretem nr 14/1994, przewidziano zwolnienia od podatku. Pacto Fiscal, czyli federalny pakt na rzecz zatrudnienia, produkcji i wzrostu zawarty pomiędzy państwem federalnym a prowincjami, był umową pomiędzy prowincjami a rządem krajowym, w której ustalono pewne zasady polityki podatkowej prowadzonej przez prowincje.

3.10.2. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (293) Pacto Fiscal jest umową ramową, której postanowienia muszą być wdrożone ustawą prowincjonalną. Komisja stwierdziła zatem, że Pacto Fiscal został wprowadzony w życie przez omówione już prowincjonalne systemy podatkowe.

3.10.3. Wniosek

- (294) W związku z powyższym Komisja nie stwierdziła istnienia odrębnej korzyści w ramach tego środka. Pomimo tego, podobnie jak w przypadku innych środków ustanawiających korzyści podatkowe dla krajowego przemysłu biodiesła, środek ten jest istotny jako część zestawu środków opracowanych przez rząd Argentyny w celu wsparcia tego przemysłu.

⁽¹⁰⁷⁾ Ordenanza 26/2016, General Lagos, 16 czerwca 2016 r.

⁽¹⁰⁸⁾ Art. 2 Ordenanza 26/2016, General Lagos, 16 czerwca 2016 r. Podczas wizyty weryfikacyjnej w siedzibie przedsiębiorstwa służby Komisji sprawdziły ważność umowy poprzez zweryfikowanie należnych płatności.

3.11. **Zwolnienie od podatku od nieruchomości na podstawie prawa przemysłowego Santa Fe: zwolnienie od podatku od nieruchomości na podstawie ustawy prowincjonalnej nr 8.478/1979 (art. 4) w sprawie wspomagania przemysłu; zwolnienia od podatku na szczeblu regionalnym przewidziane przez prowincję Santa Fe; zwolnienie od opłat skarbowych przewidziane przez prowincję Santa Fe na podstawie art. 183.29 oraz zwolnienie od podatku obrotowego od sprzedaży eksportowej przewidziane przez prowincję Santa Fe na podstawie art. 127**

3.11.1. Wprowadzenie

(295) Skarżący twierdził, że prowincja Santa Fe zapewniła krajowemu przemysłowi biodiesla różne zwolnienia od podatku na podstawie ustawy prowincjonalnej nr 8.478, art. 183.29, art. 127 oraz ustawy prowincjonalnej Santa Fe nr 12.692 ⁽¹⁰⁹⁾.

3.11.2. Ustalenia wynikające z dochodzenia

(296) Dochodzenie wykazało, że ustawa nr 8.478 oraz art. 183.29 i art. 127 zostały zastąpione ustawą prowincjonalną nr 12.692. W ustawie prowincjonalnej nr 12.692 przewidziano zwolnienia od podatków na szczeblu regionalnym dla krajowych przedsiębiorstw zajmujących się wytwarzaniem, produkcją i wykorzystywaniem produktów związanych z energią ze źródeł odnawialnych, a w szczególności produkcją biodiesla, jak również badaniami i rozwojem w tej dziedzinie. Produkcja biopaliw jest wyraźnie wymieniona w art. 5 lit. d) ustawy prowincjonalnej nr 12.692. Komisja nie znalazła żadnych dowodów, że korzyści podatkowe zapewnione poprzez ten środek konkretnie danej kategorii sektorów, w tym przemysłowi biodiesla, stanowiły część szerszego programu korzyści podatkowych powszechnie dostępnych w prowincji Santa Fe, a zainteresowane strony również nie wysuwały takich twierdzeń.

3.11.3. Wniosek

(297) Przedsiębiorstwa produkujące biodiesel i mające siedzibę w prowincji Santa Fe od 15 lat korzystają ze zwolnień od podatku w odniesieniu do podatku dochodowego, opłat skarbowych, podatku od nieruchomości i podatków od pojazdów. Zwolnienie to dotyczy przedsiębiorstw krajowych produkujących biodiesel, jak określono w ustawie prowincjonalnej nr 12.692. Jest to zatem subsydlum ze względu na utracone dochody rządu Argentyny i jest *de iure* ograniczone do określonych sektorów, w tym krajowego przemysłu biodiesla. Stanowi zatem korzyść otrzymaną w wyniku udzielonego subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych.

3.11.4. Obliczanie kwoty subsydium

(298) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obliczono w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Korzyść tą obliczono jako różnicę między łącznym zobowiązaniem podatkowym według podstawowej stawki podatkowej a łącznym podatkiem faktycznie zapłaconym przez objętych próbą producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem.

(299) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego i towarzyszących mu obliczeń objętym próbą producentom eksportującym oraz po ujawnieniu ostatecznych ustaleń dwa z przedsiębiorstw stwierdziły, że podstawa przydziału powinna być różna (w zależności od całkowitego obrotu produktami sojowymi lub obrotu z całej działalności przemysłowej w prowincji Santa Fe). Ponieważ przedsiębiorstwa otrzymały zwolnienie od podatku jedynie ze względu na ich produkcję biodiesla, Komisja uznała to zwolnienie za szczególne dla produkcji biodiesla i w związku z tym stwierdziła, że zwolnienie to powinno być przypisane jedynie do obrotu biodieslem, a nie do całkowitego obrotu przedsiębiorstwa. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

Tabela 4

Przychody prowincji utracone wskutek ustawy prowincjonalnej Santa Fe

Przedsiębiorstwo/grupa	Stopa subsydiowania
LDC Argentina SA	0,06 %
Grupa Renova	2,15 %
Grupa T6	0,28 %

⁽¹⁰⁹⁾ Ley no 8.478 Santa Fe i Registrada bajo el no 12.692 la Legislatura de la Provincia de Santa Fe.

3.12. Wniosek dotyczący subsydiowania

- (300) Komisja obliczyła kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do objętych próbą producentów eksportujących, badając każde subsydium lub program subsydiowania, a następnie zsumowała te dane liczbowe, aby obliczyć całkowitą kwotę subsydiów dla każdego producenta eksportującego w okresie objętym dochodzeniem. Aby obliczyć całkowity poziom subsydiowania, Komisja obliczyła w pierwszej kolejności udział subsydiowania rozumiany jako stosunek kwoty subsydium do całkowitego obrotu przedsiębiorstwa. Tę wartość procentową wykorzystano następnie do obliczenia kwoty subsydium przyznanego na wywóz produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Następnie obliczono kwotę subsydium na tonę produktu objętego postępowaniem wywiezionego do Unii w okresie objętym dochodzeniem, a przedstawione poniżej marginesy obliczono jako odsetek wartości kosztu, ubezpieczenia i frachtu („CIF”) tego samego wywozu na tonę.
- (301) Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia podstawowego łączna kwota subsydiowania dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących została obliczona na podstawie łącznej średniej ważonej kwoty subsydiów wyrównawczych ustalonych dla współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, z wyłączeniem kwot nieistotnych oraz kwoty subsydiów ustalonej dla pozycji, które objęte są przepisami art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (302) Komisja nie pominęła jednak ustaleń dotyczących wsparcia rządu Argentyny dla przemysłu biodiesla, nawet jeśli w celu ustalenia istnienia subsydiowania musiała częściowo polegać na dostępnych faktach.
- (303) W istocie Komisja uznała, że dostępne fakty wykorzystywane w tych przypadkach nie miały istotnego wpływu na informacje konieczne do ustalenia kwoty subsydiowania w sposób sprawiedliwy, ponieważ Komisja wykorzystwała dane dotyczące przywozu przekazane przez objętych próbą producentów eksportujących. Eksporterzy, których nie zaproszono do współpracy w ramach dochodzenia, nie poniosą szkody w wyniku stosowania takiego podejścia ⁽¹¹⁰⁾.
- (304) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy argentyńskich producentów eksportujących, wysokość kwoty dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” ustalono na poziomie najwyższej kwoty określonej dla przedsiębiorstw objętych próbą. Kwota dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” będzie miała zastosowanie w odniesieniu do tych przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach przedmiotowego dochodzenia.
- (305) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń wszyscy producenci eksportujący stwierdzili, że Komisja powinna obliczyć kwoty subsydium poprzez uwzględnienie podatku wywozowego od biodiesla jako formy zrównoważenia korzyści uzyskanej z podatku wywozowego od nasion soi. Komisja odrzuciła ten wniosek z uwagi na brak dowodów na to, że rząd Argentyny nałożył podatek wywozowy na biodiesel, aby „zrównoważyć” korzyść uzyskaną z nasion soi dostarczanych za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.
- (306) Te same przedsiębiorstwa eksportujące wniosowały również o korektę z tytułu ceł antydumpingowych. Komisja uznała, że nie ma podstawy prawnej do przyznania takiej korekty, ponieważ nie ma dowodów na to, że cła antydumpingowe mogą kompensować subsydia przyznane producentom eksportującym. W każdym razie wniosek ten został odrzucony, ponieważ producenci eksportujący faktycznie nie płacili żadnych ceł antydumpingowych w okresie objętym dochodzeniem.

Tabela 5

Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych

Przedsiębiorstwo/grupa	Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych
LDC Argentina SA	26,2 %
Grupa Renova	27,2 %
Grupa T6	33,4 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	28,2 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	33,4 %

⁽¹¹⁰⁾ Zob. także przez analogię WT/DS294/AB/RW, USA – Zerowanie (art. 21.5 DSU), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 14 maja 2009 r., pkt 453.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i unijnej produkcji biodiesla

- (307) W okresie objętym dochodzeniem produkt podobny wytwarzało 54 producentów w Unii, którzy byli członkami Europejskiej Rady Biodiesla, oraz 196 innych znanych producentów niezrzeszonych w EBB. Wszyscy ci producenci stanowią zatem „przemysł Unii” w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (308) Jak wspomniano w motywie 19, do próby Komisja wstępnie wybrała trzech producentów unijnych, którzy odpowiadają za 19 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego.
- (309) Jak wspomniano w motywie 20, Komisja otrzymała szereg uwag na temat wstępnej próby. Wstępna próba obejmowała trzech zaproponowanych producentów unijnych: Bioagra-Oil SA (Polska), Masol Iberia Biofuel, S.L.U. (Hiszpania) oraz Saipol (Francja).
- (310) CARBIO wskazała, że wszyscy trzej proponowani producenci unijni nie są odpowiedni do włączenia do próby. CARBIO wspomniała między innymi, że Saipol wykorzystuje prawie wyłącznie rzepak z Francji, gdy tymczasem osiągnięcie maksymalnej wydajności wymaga, aby przedsiębiorstwo mieszało różne rodzaje surowców.
- (311) CARBIO stwierdziła również, że Masol używa głównie oleju palmowego uzyskiwanego po cenach transferowych od indonezyjskiej spółki dominującej.
- (312) W odniesieniu do Bioagra-Oil CARBIO stwierdziła, że ze względu na specyficzne dla Polski wdrożenie dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii przedsiębiorstwo to ma ograniczony wybór surowców.
- (313) CARBIO zaproponowała również ADM Hamburg AG lub Verbio jako przedsiębiorstwa reprezentatywne do ujęcia w próbie producentów unijnych. Ponadto CARBIO zauważyła w odniesieniu do Verbio, że przedsiębiorstwo to jest producentem czystego biodiesla (nie prowadzi zintegrowanej pionowo działalności polegającej na rozdrabnianiu) oraz że ma siedzibę na granicy polsko-niemieckiej, obsługując szerszy rynek wschodnioeuropejski, w tym tę część rynku polskiego, która nie podlega wcześniej wspomnianym przepisom.
- (314) Skarżący wyjaśnił, że ani Saipol, ani Masol nie wykorzystują żadnego rodzaju surowca w sposób wyłączny. Dochodzenie potwierdziło, że zarówno Saipol, jak i Masol rzeczywiście wykorzystują w produkcji więcej niż jeden surowiec.
- (315) Na podstawie otrzymanych uwag Komisja postanowiła zachować w próbie Saipol oraz Masol Iberia Biofuel. Ze względu na fakt, że Komisja nie otrzymała kontrargumentu wobec zarzutu zawartego w motywie 312, dotyczącego ograniczonego wyboru surowców Bioagra-Oil, Komisja postanowiła zastąpić to przedsiębiorstwo w próbie producentów unijnych przedsiębiorstwem Verbio Vereinigte BioEnergie AG (Niemcy).
- (316) Komisja ustaliła, że całkowita produkcja biodiesla w Unii w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 13 mln ton.

Tabela 6

Produkcja biodiesla w Unii (w tonach)

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita produkcja w Unii	11 353 223	11 789 896	11 958 862	13 071 053
Indeks	100	104	105	115

Źródło: EBB.

- (317) Całkowita produkcja biodiesla w Unii przedstawiona w tabeli 6 opiera się na danych otrzymanych od Europejskiej Rady Biodiesla. Europejska Rada Biodiesla opracowuje dane dotyczące produkcji, które otrzymuje od swoich członków, których udział w unijnej produkcji biodiesla stanowi około 70 %. W odniesieniu do producentów niezrzeszonych, których udział w unijnej produkcji biodiesla stanowi około 30 %, EBB gromadzi informacje dotyczące produkcji od odpowiednich krajowych stowarzyszeń branżowych oraz z innych publicznie dostępnych źródeł. Poprawność danych gromadzonych przez EBB oraz metodologia przyjęta w ich gromadzeniu podlegały wizytom weryfikacyjnym na podstawie art. 26 rozporządzenia podstawowego, przeprowadzanym w siedzibie Europejskiej Rady Biodiesla. Komisja nie otrzymała uwag od zainteresowanych stron w odniesieniu do tych danych.

- (318) Całkowita produkcja biodiesla w Unii stopniowo wzrosła o 5 % w latach 2014–2016. Bardziej znaczący wzrost produkcji można zauważyć w okresie objętym dochodzeniem, kiedy to produkcja wzrosła o kolejne 10 punktów procentowych. Produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem nie rosła w takim samym tempie jak konsumpcja w Unii z powodu subsydiowanego przywozu z Argentyny, który zaczął wchodzić na rynek unijny pod koniec okresu objętego dochodzeniem.

4.2. Konsumpcja biodiesla w Unii

- (319) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji biodiesla w Unii na podstawie informacji przedstawionych przez Europejską Radę Biodiesla oraz statystyk przywozowych i wywozowych.
- (320) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 7

Konsumpcja biodiesla w Unii (w tonach)

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita konsumpcja w Unii	11 907 151	11 791 953	11 435 468	14 202 127
Indeks	100	99	96	119

Źródło: EBB, unijne statystyki przywozowe.

- (321) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii poprzez dodanie przywozu biodiesla do Unii do sprzedaży przemysłu Unii na rynku Unii. Do 2016 r. konsumpcja biodiesla w Unii nieznacznie zmalała (o 4 %). W okresie objętym dochodzeniem wzrosła o 19 % w stosunku do 2014 r. Konsumpcja biodiesla zależy od dwóch głównych czynników: konsumpcji oleju napędowego oraz zawartości biodiesla w tym oleju.
- (322) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CARBIO przyjęła do wiadomości zmianę metodyki obliczania zużycia biodiesla w Unii i w związku z tym zasugerowała, że przyczyną tej zmiany były niewiarygodne dane dotyczące produkcji przemysłu Unii.
- (323) Komisja zmieniła metodykę obliczania konsumpcji w celu ograniczenia złożoności tych obliczeń oraz wyeliminowania konieczności uwzględniania w tym obliczeniu poziomu unijnego wywozu. Dane dotyczące poziomu produkcji przemysłu Unii pozostały niezmiennione. Jak wyjaśniono w motywie 358, Komisja zweryfikowała metodykę gromadzenia danych przez EBB, w tym danych dotyczących produkcji, i uznała ją za wiarygodną.
- (324) W porównaniu z paliwami kopalnymi biodiesel wytwarza mniej zanieczyszczeń powietrza, takich jak: cząstki stałe, tlenek węgla, dwutlenek siarki, węglowodory i lotne toksyny, ale może wytwarzać więcej tlenków azotu. Ponadto rośliny wykorzystywane jako surowiec do produkcji biodiesla (soja, palmy olejowe, rzepak itp.) kompensują przysłe emisje CO₂, absorbując CO₂ podczas ich uprawy.
- (325) Stały wzrost popytu i produkcji w Unii wynika z polityki energetycznej prowadzonej przez Unię. Dyrektywa 2009/28/WE w sprawie odnawialnych źródeł energii ⁽¹¹¹⁾ stanowi, że „[k]ażde państwo członkowskie zapewnia, aby jego udział energii ze źródeł odnawialnych we wszystkich rodzajach transportu w 2020 r. wynosił co najmniej 10 % końcowego zużycia energii w transporcie w tym państwie członkowskim”.
- (326) Polityka ta oznacza, że państwa członkowskie Unii muszą wyznaczyć sobie cel polegający na zapewnieniu, aby do 2020 r. biopaliwa stanowiły 10 % całej sprzedaży paliw transportowych. Wdrażanie, obecne poziomy i metodyka obliczania zawartości biopaliw nie są jednolite we wszystkich państwach członkowskich Unii, ale stopniowe podnoszenie poziomu obowiązkowego powoduje, że już teraz do konwencjonalnego kopalnego oleju napędowego dodaje się 5–7 % biodiesla.

⁽¹¹¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

- (327) Fakt, że z konwencjonalnym kopalnym olejem napędowym miesza się coraz więcej biodiesla, jest ważnym elementem w analizie tendencji na rynku biodiesla w Unii. Koszty produkcji i ceny biodiesla są na ogół wyższe niż koszty produkcji i ceny kopalnego oleju napędowego. Dlatego też producenci paliw (rafinerie) kupują biodiesel w celu mieszania go z paliwami kopalnymi jedynie w związku z dyrektywą 2009/28/WE w sprawie odnawialnych źródeł energii.
- (328) Konsumpcja biodiesla jest bezpośrednio powiązana z obowiązującymi w państwach członkowskich nakazami mieszania paliw kopalnych z określoną ilością biodiesla. Konsumpcja biodiesla będzie rosła wraz z osiąganiem przez większą liczbę państw członkowskich celów określonych w dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii 2009/28/WE, które to cele mają zostać osiągnięte do 2020 r. Inne czynniki, takie jak wzrost wykorzystywania środków transportu stosujących silniki wysokoprężne, również mają wpływ na konsumpcję biodiesla.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (329) Komisja ustaliła wielkość przywozu biodiesla na podstawie unijnych statystyk przywozowych pochodzących z bazy danych systemu Surveillance 2 ⁽¹¹²⁾. Komisja ustaliła udział przywozu w rynku na podstawie konsumpcji biodiesla w Unii określonej w tabeli 7.
- (330) Przywóz biodiesla do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 8

Wielkość przywozu (w tonach) i udział w rynku

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu z Argentyny (w tonach)	0	31 340	0	394 005
Udział w rynku	0 %	0,3 %	0 %	2,8 %

Źródło: Statystyki przywozowe UE oparte na bazie danych systemu Surveillance 2, Europejska Rada Biodiesla.

- (331) Ze względu na cła antydumpingowe dotyczące przywozu między innymi z Argentyny, nałożone w dniu 26 listopada 2013 r. rozporządzeniem (UE) nr 1194/2013 ⁽¹¹³⁾, w okresie od 2014 r. do sierpnia 2017 r. przywóz z Argentyny do Unii nie był prowadzony lub jego wielkość była nieznaczna. Nieznaczny przywóz z Argentyny w 2015 r. obejmował cztery oddzielne operacje przywozu, które zgłoszono w Hiszpanii, a zatem Komisja nie uważa ich za reprezentatywne.
- (332) We wrześniu 2017 r. wyżej wspomniane cła antydumpingowe mające zastosowanie do przywozu biodiesla z Argentyny zostały znacznie obniżone rozporządzeniem (UE) 2017/1578 ⁽¹¹⁴⁾ z dnia 18 września 2017 r., w wyniku czego przywóz z Argentyny zaczął szybko i znacząco wzrastać, osiągając udział w rynku w okresie objętym dochodzeniem na poziomie 2,8 %.
- (333) Przywóz biodiesla z Argentyny do Unii w ujęciu miesięcznym w drugiej połowie 2017 r. kształtował się następująco:

Tabela 9

Miesięczna wielkość przywozu (w tonach)

	7/2017	8/2017	9/2017	10/2017	11/2017	12/2017
Wielkość przywozu z Argentyny (w tonach)	0	0	29 975	57 526	188 986	117 518

Źródło: Statystyki przywozowe UE oparte na bazie danych systemu Surveillance 2.

⁽¹¹²⁾ Baza danych dotyczących określonych produktów objętych nadzorem lub monitorowaniem, przywożonych na obszar celny Unii obecnie i w przeszłości, prowadzona przez Dyрекcję Generalną ds. Podatków i Unii Celnej.

⁽¹¹³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji, Dz.U. L 315 z 26.11.2013, s. 2.

⁽¹¹⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1578 z dnia 18 września 2017 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1194/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji, Dz.U. L 239 z 19.9.2017, s. 9.

- (334) W okresie od stycznia do sierpnia 2017 r. nie prowadzono żadnego przywozu z Argentyny. Miesięczne statystyki przywozowe ujęte w tabeli 9 wskazują na szybki i znaczny wzrost przywozu biodiesla po obniżeniu cel antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu biodiesla z Argentyny.
- (335) Przywóz biodiesla z Argentyny do Unii w ujęciu miesięcznym w okresie, który nastąpił po okresie objętym dochodzeniem, przez pierwsze osiem miesięcy 2018 r. kształtował się następująco:

Tabela 10

Miesięczna wielkość przywozu (w tysiącach ton)

2018	sty- czeń	luty	marz- ec	kwie- cień	maj	czer- wiec	lipiec	sier- pień
Wielkość przywozu z Argentyny (w tys. ton)	173	161	131	30	119	161	141	177

Źródło: Statystyki przywozowe UE oparte na bazie danych systemu Surveillance 2.

- (336) Przywóz biodiesla z Argentyny kontynuowano w 2018 r. Wywożony biodiesel trafia na rynek unijny w dużych pojedynczych przesyłkach, zazwyczaj stanowiących cały ładunek statku. Analiza miesięcznego poziomu przywozu jest zatem mniej istotna.
- (337) Poziom przywozu nie obniżył się w pierwszych ośmiu miesiącach 2018 r. Przeciwnie, szacowany udział w rynku przywozu z Argentyny do Unii, przy założeniu, że konsumpcja w Unii pozostała bez zmian, wynosi 11,5 % w ciągu pierwszych ośmiu miesięcy 2018 r. Pokazuje to, że wzrósł zarówno szacowany udział w rynku, jak i średnie miesięczne poziomy przywozu.
- (338) Należy również zauważyć, że po rejestracji przywozu z Argentyny, tj. od dnia 25 maja 2018 r., nie nastąpił spadek poziomów przywozu. W rzeczywistości sierpień 2018 r. był miesiącem, w którym odnotowano drugi najwyższy poziom przywozu z Argentyny w całym okresie badanym.

4.3.2. *Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe*

- (339) Jak wspomniano w motywie 334, przywóz z Argentyny do Unii rozpoczął się dopiero pod koniec okresu objętego dochodzeniem, a w latach 2014–2016 przywozu nie prowadzono lub jego wielkość była nieistotna. Zmiany cen w okresie badanym, w 2015 r. i w okresie objętym dochodzeniem przedstawiono w tabeli 11.

Tabela 11

Cena importowa

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodze- niem	Styczeń – sierpień 2018 r.
Ceny przywozu z Argentyny (w EUR za tonę)	—	633	—	636	613

Źródło: Statystyki przywozowe UE oparte na bazie danych systemu Surveillance 2.

- (340) W okresie następującym po okresie objętym dochodzeniem średnia ważona cena biodiesla przywożonego z Argentyny w odniesieniu do przywożonych wielkości opisanych w motywie 335 spadła do 613 EUR za tonę. W rezultacie po okresie objętym dochodzeniem średnia cena importowa spadła o 3,6 % w porównaniu z ceną importową w okresie objętym dochodzeniem.
- (341) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*, oraz
 - odnośnych średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od objętych próbą współpracujących argentyńskich producentów na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi korektami uwzględniającymi koszty przywozu.

- (342) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego błąd pisarski w przeliczeniu wartości CIF na EUR został skorygowany w odniesieniu do grupy T6, co spowodowało obniżenie wartości CIF w EUR dla grupy T6.
- (343) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego Komisja otrzymała uwagi od rządu Argentyny, CARBIO i niepowiązanego importera Gunvor w odniesieniu do korekt ceny CIF przywozu od argentyńskich producentów objętych próbą na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym.
- (344) Rząd Argentyny, CARBIO i importer niepowiązany Gunvor stwierdzili, że cena eksportowa biodiesla z Argentyny powinna zostać podwyższona o konwencjonalne cło w wysokości 6,5 %. Ponadto CARBIO i niepowiązany importer Gunvor twierdzili, że cena eksportowa biodiesla z Argentyny powinna zostać zwiększona również o środki antydumpingowe wynoszące od 6,5 % do 8,1 % w okresie od września 2017 r. do grudnia 2017 r., tj. w ciągu czterech miesięcy w okresie objętym dochodzeniem, kiedy rozpoczął się przywóz z Argentyny.
- (345) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Argentyny stwierdził, że obliczenie podjęcia cenowego przez Komisję powinno obejmować cła antydumpingowe. CARBIO przedstawiła taką samą uwagę dotyczącą włączenia ceł antydumpingowych na wcześniejszym etapie postępowania i ponownie przedstawiła ją po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Producenci eksportujący również zgłosili uwagi w tym względzie, twierdząc, że należy dodać cła antydumpingowe.
- (346) Komisja przyjęła argument dotyczący konwencjonalnych ceł, które mają zostać dodane do ceny CIF, i odpowiednio zmieniła swoje obliczenia.
- (347) Komisja odrzuciła argument dotyczący ceł antydumpingowych, które mają zostać dodane do ceny CIF, uznając wniosek w tej sprawie za nieuzasadniony. W opisywanym przypadku Komisja uznała, że właściwsze jest przeanalizowanie zachowania producentów eksportujących z pominięciem ceł antydumpingowych, ponieważ w kontekście analizy zagrożenia wystąpieniem szkody musi przeanalizować przyszły wpływ cen przywozu na przemysł Unii zgodnie z art. 8 ust. 8 lit. d) rozporządzenia podstawowego. Ponadto środki nakładające cła antydumpingowe zostały zniesione w dniu 18 października 2018 r. ⁽¹¹⁵⁾ W związku z tym cła antydumpingowe nie będą już miały wpływu na ceny przywozu w przyszłości, a już pobrane cła antydumpingowe będą musiały zostać zwrócone lub umorzone z mocą wsteczną.
- (348) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego, CARBIO zauważyła, że Komisja twierdzi, że koszty przywozu wykorzystane w dochodzeniu antydumpingowym z 2013 r. również należy wykorzystać w tym przypadku, ponieważ tylko jeden niepowiązany importer współpracował w ramach prowadzonego dochodzenia. Ponadto CARBIO twierdziła, że Komisja nie wyjaśniła dlaczego odrzuciła koszty przywozu przedstawione przez danego importera niepowiązanego. Gunvor również stwierdził, że należy wykorzystać przedstawione przez niego rzeczywiste koszty przywozu. CARBIO ponownie wysunęła ten argument w uwagach przedstawionych po ujawnieniu ostatecznych ustaleń.
- (349) Komisja potwierdziła, że w przypadku metodyki objaśnionej w motywie 341 odniesieniem zastosowanym do dodania kosztów przywozu były koszty przywozu wykorzystane w dochodzeniu, w wyniku którego nałożono cła antydumpingowe na mocy rozporządzenia (UE) nr 1194/2013 ⁽¹¹⁶⁾. Powodem wykorzystania tych kosztów było to, że jedyny niepowiązany importer współpracujący w ramach prowadzonego dochodzenia zażądał, aby jego dane pozostały poufne. Ponadto koszty przywozu wykorzystane w poprzednim dochodzeniu obejmowały zróżnicowane określone kategorie kosztów przywozu i ich kwantyfikację. Współpracujący importer niepowiązany nie udostępnił tych informacji w ramach prowadzonego dochodzenia. Żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła żadnych dowodów wskazujących na istnienie istotnych różnic między kosztami przywozu produktu objętego postępowaniem wykorzystanymi w 2013 r. a kosztami przywozu poniesionymi w okresie dochodzenia. Ponadto koszty przywozu wyrażono w EUR w 2013 r. Ponieważ kurs wymiany ARS zmalał w przybliżeniu ośmiokrotnie od 2012 r., a inflacja w strefie euro od 2013 r. była bardzo niska (łącznie około 5 % w ciągu ostatnich sześciu lat), Komisja uznała za właściwe wykorzystanie kosztów przywozu przedstawionych we wcześniejszym dochodzeniu.
- (350) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego Komisja skorygowała błąd pisarski dotyczący obliczania wartości CIF producentów eksportujących objętych próbą.

⁽¹¹⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1570 z dnia 18 października 2018 r. kończące postępowanie w sprawie przywozu biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1194/2013 (Dz.U. L 262 z 19.10.2018, s. 40).

⁽¹¹⁶⁾ Koszty przywozu wyrażono w EUR. Ze względu na bardzo niski poziom inflacji (zharmonizowany indeks cen konsumpcyjnych opublikowany przez Eurostat wzrósł łącznie o 4 % między 2012 r. a okresem objętych dochodzeniem) nie było konieczne aktualizowanie kosztów przywozu.

- (351) W rezultacie Komisja dokonała porównania cen z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów.
- (352) Porównanie według rodzajów było skoncentrowane na porównaniu CFPP niezależnie od zastosowanego surowca. Kolejną właściwością, którą Komisja wzięła pod uwagę, było to, czy produkt w większości państw członkowskich podlegał „podwójnemu liczeniu”. „Podwójne liczenie” pozwala rafinerii na podwójne liczenie zawartości określonego rodzaju biodiesla w produkowanym przez nią oleju napędowym (np. 3 % zawartości biodiesla przy podwójnym liczeniu byłoby równoważne 6 % zawartości). W przypadku Niemiec, gdzie obowiązuje inny sposób obliczania efektywności redukcji emisji CO₂, Komisja uwzględniła również tę specyfikę rynku niemieckiego.
- (353) Komisja ustaliła, że w większości przypadków odbiorca końcowy kupujący biodiesel nie ma wiedzy na temat surowców wykorzystanych do produkcji ani nie jest tym zainteresowany, ale wymaga produktu, który posiada określoną maksymalną CFPP. Poziom ten różni się w zależności od pory roku i warunków klimatycznych. W miesiącach letnich i w cieplejszych regionach klienci akceptują wyższe CFPP, a w miesiącach zimowych i w regionach chłodniejszych wymagają biodiesla o niższej CFPP.
- (354) Komisja wyraziła wynik porównania jako odsetek obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem. Pokazywał on średni ważony margines podjęcia cenowego wynoszący od 9,5 % do 15,2 % w przywozie z państwa, którego dotyczy postępowanie, na rynek Unii przez eksporterów objętych próbą.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.4.1. Uwagi ogólne

- (355) Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach subsydiowanych na przemysł Unii obejmowała ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w badanym okresie.
- (356) Jak wspomniano w motywie 19, w celu określenia zagrożenia wystąpieniem szkody i negatywnego wpływu na poziom cen sprzedaży, sprzedane ilości, udział w rynku i zyski przemysłu Unii dokonano doboru próby.
- (357) W celu określenia szkody Komisja rozróżniła makroekonomiczne i mikroekonomiczne wskaźniki szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych, oraz na podstawie informacji przekazanych przez Europejską Radę Biodiesla.
- (358) Komisja zweryfikowała metodykę gromadzenia danych przedłożonych przez Europejską Radę Biodiesla oraz czy informacje te były poparte odpowiednimi procedurami dokumentowania i badania.
- (359) Oba zbiory danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (360) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość kwoty subsydiowania oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu lub dumpingu.
- (361) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.
- (362) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego Komisja przesłała dwa dodatkowe zestawy pytań dotyczących okresu po okresie objętym dochodzeniem. Jeden zestaw pytań wysłano do trzech przedsiębiorstw objętych próbą, a drugi do Europejskiej Rady Biodiesla. Komisja przeanalizowała odpowiedzi udzielone przez wszystkie strony. Komisja wykorzystwała otrzymane informacje do swoich ustaleń dotyczących okresu po okresie objętym dochodzeniem.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (363) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Moce produkcyjne (w tonach)	15 074 688	16 009 878	16 561 814	16 594 853
<i>Indeks</i>	100	106	110	110
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	75 %	74 %	72 %	79 %
<i>Indeks</i>	100	98	96	105

Źródło: EBB.

- (364) W okresie badanym moce produkcyjne stale rosły, wzrastając o 10 %, aby uwzględnić rosnący popyt.
- (365) Podobnie jak w przypadku informacji dotyczących produkcji Europejska Rada Biodiesla gromadzi dane dotyczące mocy produkcyjnych uzyskiwane od swoich członków, w tym stowarzyszeń krajowych, a w odniesieniu do producentów w niej niezrzeszonych gromadzi informacje dotyczące mocy produkcyjnych z innych publicznie dostępnych źródeł.
- (366) Dane dotyczące mocy produkcyjnych nie obejmują znaczącej części mocy produkcyjnych, którą uważa się za niewykorzystaną. Europejska Rada Biodiesla wyjaśniła, że pewna liczba zakładów produkcji biodiesla nie działała od szeregu lat i powinna być uważana za długoterminowo wyłączoną z produkcji. Zakłady te, choć teoretycznie wybudowane, byłyby w stanie wznowić produkcję dopiero po dokonaniu inwestycji w dostosowanie techniczne i po upływie znacznego czasu.
- (367) Wykorzystanie mocy produkcyjnych przemysłu Unii wzrosło w okresie badanym o 5 % (czyli cztery punkty procentowe) – z 75 % do 79 %. Przemysł ten osiągnął najwyższy poziom wykorzystania mocy produkcyjnych w okresie objętym dochodzeniem.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (368) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 13

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach)	11 363 729	11 305 117	10 920 665	13 004 462
<i>Indeks</i>	100	99	96	114
Udział w rynku	95,4 %	95,9 %	95,5 %	91,6 %

Źródło: EBB, statystyki przywózowe i wywózowe.

- (369) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii spadła o 4 % w latach 2014–2016, a następnie w okresie objętym dochodzeniem wzrosła o 18 punktów procentowych, tj. o 14 % więcej niż w 2014 r.

- (370) Czynniki wpływającymi na sprzedaż są te same czynniki, które wpływają na konsumpcję, które opisano w motywach 324–328. W latach 2014–2016 przywóz nie wpłynął w znacznym stopniu na poziom sprzedaży, dzięki czemu poziom sprzedaży i udział w rynku pozostały stabilne.
- (371) Sytuację na rynku zmieniło obniżenie ceł argentyńskich w 2017 r. Pomimo faktu, że przywóz rozpoczął się dopiero pod koniec roku, przemysł Unii stracił 3,8 punktu procentowego udziału w rynku w porównaniu z 2014 r. Jak wyjaśniono w motywie 333, ten znaczny spadek udziału w rynku zbiega się z wejściem przywożonego produktu objętego postępowaniem na rynek Unii w ostatnich czterech miesiącach okresu objętego dochodzeniem.
- (372) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego CARBIO przedstawiła uwagi dotyczące udziału w rynku przemysłu Unii ustalonego na lata 2015–2016, wskazując, że chociaż nie sprowadzono towarów z Argentyny, przemysł Unii tracił w tym okresie udziały w rynku.
- (373) Komisja zweryfikowała przedmiotowe dane i zidentyfikowała błąd w obliczeniach konsumpcji w Unii w dokumencie informacyjnym, który doprowadził do nieprawidłowych udziałów w rynku przemysłu Unii. Błąd ten został skorygowany, a tabele 7 i 13 zawierają skorygowane dane.
- (374) W wyniku tej korekty udział w rynku unijnym w latach 2015–2016 utrzymał się na stabilnym poziomie i zmniejszył się jedynie w okresie objętym dochodzeniem ze względu na zwiększoną wielkość przywozu z Argentyny.

4.4.2.3. Wzrost

- (375) Chociaż konsumpcja w Unii wzrosła w okresie badanym o 19 %, sprzedaż i produkcja przemysłu Unii wzrosły odpowiednio jedynie o 14 % i 15 %. Przemysł Unii nie był zatem w stanie w pełni odnieść korzyści ze wzrostu rynku w okresie badanym, ponieważ znaczna część tego wzrostu została przejęta przez rosnącą wielkość przywozu z Argentyny towarów po cenach subsydiowanych w okresie objętym dochodzeniem.

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (376) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 14

Zatrudnienie i wydajność

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Liczba pracowników	2 406	2 763	2 762	2 733
<i>Indeks</i>	100	115	115	114
Wydajność (w tonach na pracownika)	4 718	4 267	4 329	4 782
<i>Indeks</i>	100	90	92	101

Źródło: EBB.

- (377) Zatrudnienie w Unii kształtowało się inaczej niż tendencje w zakresie produkcji, sprzedaży i konsumpcji. Stosunkowo wysoki wzrost zatrudnienia miał miejsce w 2015 r., w którym zatrudnienie wzrosło o 15 % w ujęciu rok do roku. Od tego czasu utrzymywało się ono na stabilnym poziomie, również w okresie objętym dochodzeniem.
- (378) Wzrost, który nastąpił w 2015 r., należy uznać za reakcję przemysłu Unii na poprawę sytuacji na rynku biodiesla i nadzieję na poprawę w przyszłości. Jednocześnie niewielki spadek zatrudnienia w okresie objętym dochodzeniem nie stanowi jeszcze reakcji na wzrost przywozu z Argentyny. W okresie objętym dochodzeniem przemysł Unii nie zmniejszył jeszcze mocy produkcyjnych, a zatem zatrudnienie utrzymało się na stabilnym poziomie.

4.4.2.5. Wielkość kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych i poprawa sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu lub dumpingu

- (379) Wpływ przywozu towarów po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę znaczną wielkość i niskie ceny tego przywozu.
- (380) W dniu 26 listopada 2013 r. Unia nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz biodiesla między innymi z Argentyny. Cła ustalono na podstawie poziomu usuwającego szkodę, wynoszącego 22–25,7 %.
- (381) Jak stwierdzono w motywie 332, te cła antydumpingowe zostały znacznie obniżone we wrześniu 2017 r., w wyniku czego przywóz biodiesla z Argentyny zaczął wyraźnie wzrastać. Jak zauważono w motywie 330, w okresie objętym dochodzeniem szacowany udział w rynku argentyńskiego przywozu biodiesla w Unii osiągnął 2,8 %. Szacowany udział w rynku argentyńskiego przywozu biodiesla w Unii w ostatnim kwartale 2017 r. przekracza 10 %. Przywóz biodiesla z Argentyny do Unii nadal wzrastał po okresie objętym dochodzeniem i pomimo rejestracji przywozu do Unii szacowany udział w rynku argentyńskiego przywozu w Unii w pierwszej połowie 2018 r. utrzymywał się na poziomie powyżej 10 %.
- (382) Statystyki przywozowe za okres następujący po okresie objętym dochodzeniem, który omówiono szczegółowo w motywie 335, pokazują, że poziom przywozu do sierpnia 2018 r. utrzymywał się, a nawet wzrastał, pomimo rejestracji przywozu od dnia 18 maja 2018 r.
- (383) Znaczny i szybki wzrost przywozu biodiesla z Argentyny do Unii rozpoczął się we wrześniu 2017 r. i pomimo rejestracji przywozu był on kontynuowany. Wskutek niskich cen, które znacznie podcinały ceny przemysłu Unii, przemysł Unii stracił udział w rynku i nie był w stanie w pełni skorzystać z rozwoju rynku.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (384) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 15

Ceny sprzedaży w Unii

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii na rynku całkowitym (w EUR za tonę)	817	715	765	832
<i>Indeks</i>	100	87	94	102
Jednostkowy koszt produkcji (w EUR/t)	797	728	767	827
<i>Indeks</i>	100	91	96	104

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (385) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów w 2015 r. znacznie spadły – o 13 %. Później, w 2016 r. i w okresie objętym dochodzeniem, ceny wzrosły, osiągając poziom o 2 % wyższy niż poziom z 2014 r.
- (386) Jednostkowe koszty produkcji producentów unijnych objętych próbą w 2015 r. spadły o 9 % w ślad za tendencjami spadkowymi cen. W 2016 r. i w okresie objętym dochodzeniem koszt jednostkowy wzrósł, osiągając poziom o 4 % wyższy niż w 2014 r. Było to zgodne ze zmianą ceny głównego surowca, tj. rzepaku, która wzrosła o 8 % między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem ⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁷⁾ Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich, Centrum Monitorowania Rynku: https://ec.europa.eu/agriculture/market-observatory/crops_en, dostęp: 27 listopada 2018 r., rzepak – UE Rouen (w EUR/t)

- (387) Średnia jednostkowa cena sprzedaży i koszt jednostkowy dotyczą producentów unijnych objętych próbą, ale nie są porównywalne bezpośrednio. Wynika to z faktu, że ceny odnoszą się wyłącznie do sprzedaży niepowiązanym klientom w Unii, natomiast koszty dotyczą całkowitej produkcji.
- (388) Zmiany cen biodiesla są powiązane ze zmianami cen rynkowych surowców, którymi są produkty rolnicze albo olej. Koszt surowców stanowi główny czynnik generujący koszty i w znacznym stopniu decyduje o całkowitym koszcie produkcji, a w rezultacie o cenie rynkowej sprzedaży.
- (389) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego Komisja otrzymała uwagi od rządu Argentyny dotyczące średnich ważonych jednostkowych cen sprzedaży stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów. Rząd Argentyny stwierdził, że cena ta znacznie spadła o 13 % w 2015 r., a Komisja nie przeprowadziła żadnej analizy w celu oddzielenia innych przyczyn ewentualnej szkody, chociaż fakt, że przywóz argentyński w 2015 r. stanowił jedynie 0,5 % udziału w rynku, był niepodważalny.
- (390) Komisja zauważyła, że zgodnie z wyjaśnieniami w motywie 388 zmiany cen biodiesla są powiązane ze zmianami cen rynkowych surowców. Międzynarodowa cena oleju rzepakowego spadła o 14,5 % w latach 2014–2015 ⁽¹¹⁸⁾. Odpowiada to 13-procentowemu spadkowi średnich ważonych jednostkowych cen sprzedaży stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych, krytykowanemu przez rząd Argentyny, a jednocześnie potwierdza twierdzenie, że o rynkowych cenach sprzedaży decyduje koszt surowców.

4.4.3.2. Koszty pracy

- (391) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 16

Średnie koszty pracy na pracownika

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	66 530	71 573	65 237	65 874
Indeks	100	108	98	99

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (392) Średnie koszty pracy pozostawały na stabilnym poziomie, z wyjątkiem 2015 r., w którym były wyższe niż w pozostałych latach. Był to rok, w którym przemysł Unii zaczął znacząco zwiększać poziom zatrudnienia. Jak można zaobserwować, w późniejszych okresach, w 2016 r. i w okresie objętym dochodzeniem, kiedy zatrudnienie przez cały rok stale rosło, średnie koszty pracy utrzymywały się na bardzo podobnym, stabilnym poziomie.

4.4.3.3. Zapasy

- (393) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 17

Zapasy

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	117 074	85 725	92 291	87 864
Indeks	100	73	79	75

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

⁽¹¹⁸⁾ Źródło: Bank Światowy, międzynarodowe ceny przywożonych surowców – Olej rzepakowy.

- (394) Stan zapasów producentów unijnych objętych próbą był najwyższy w 2014 r. W latach 2014–2015 zmniejszył się o 27 % i od tego czasu znajduje się na porównywalnym poziomie. Poziom zapasów nie podążał za wzrostem produkcji i sprzedaży w okresie objętym dochodzeniem. Biorąc pod uwagę, że produkt objęty dochodzeniem sprzedawany jest luzem, pojedyncza dostawa może obejmować znaczną ilość, wynoszącą ponad 10 000 ton. W związku z tym, w zależności od dokładnej daty transakcji, pojedyncza dostawa może mieć znaczący wpływ na stan zapasów. Stan zapasów jest zatem mniej istotnym wskaźnikiem dla przemysłu Unii.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (395) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje oraz zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 18

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	5,0 %	– 0,1 %	0,9 %	0,8 %
<i>Indeks</i>	100	– 3	18	16
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	95 181 923	23 004 159	26 458 832	35 102 719
<i>Indeks</i>	100	24	28	37
Inwestycje (w EUR)	8 970 184	19 697 707	8 039 845	38 946 892
<i>Indeks</i>	100	220	90	434
Zwrot z inwestycji	78 %	– 3 %	18 %	16 %
<i>Indeks</i>	100	– 4	23	21

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (396) Komisja określiła rentowność trzech objętych próbą producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. Rentowność opiera się na koszcie sprzedawanych towarów.
- (397) W całym okresie badanym rentowność utrzymywała się na niskim poziomie. Tylko w 2014 r. osiągnęła 5 %, natomiast w 2015 r. nie osiągnięto zysku, a w 2016 r. i w okresie objętym dochodzeniem rentowność nie przekroczyła 1 %. Wyższa rentowność w 2014 r. wynikała głównie z nadzwyczajnych i finansowych dochodów jednego z objętych próbą producentów unijnych. Bez tych pozycji rentowność przemysłu Unii w 2014 r. byłaby porównywalna z pozostałymi latami okresu badanego.
- (398) Opłacalność przemysłu Unii spadła jeszcze bardziej w okresie następującym po okresie objętym dochodzeniem, a w pierwszych sześciu miesiącach 2018 r. zmieniła się w stratę wynoszącą 1,7 %.
- (399) Pomimo niskiego poziomu zysku przemysł Unii generował w całym okresie badanym dodatnie przepływy środków pieniężnych z działalności operacyjnej. Był zdolny do samofinansowania swojej działalności. Również w przypadku przepływów środków pieniężnych przemysł Unii osiągnął najwyższy poziom tych przepływów w 2014 r., a w żadnym z następnych lat nie przekroczył 37 % tego poziomu.
- (400) W całym okresie badanym przemysł Unii w dalszym ciągu inwestował, osiągając najwyższy poziom inwestycji w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym nagłe pojawienie się przywozu towarów po cenach subsydiowanych z Argentyny pod koniec okresu objętego dochodzeniem nie wpłynęło jeszcze negatywnie na poziom inwestycji realizowanych przez przemysł Unii.

- (401) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. W okresie badanym zwrot z inwestycji znacząco zmniejszył się – o 79 % – odzwierciedlając w dużej mierze tendencję w przypadku rentowności.
- (402) Wyniki finansowe przemysłu Unii pod względem zysku w okresie objętym dochodzeniem ograniczyły jego zdolność do pozyskania kapitału.
- (403) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego rząd Argentyny twierdził, że niska rentowność przemysłu Unii w całym okresie między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem nie może wynikać z przywozu z Argentyny, który wznowiono dopiero we wrześniu 2017 r. W tym kontekście importer niepowiązany Gunvor również stwierdził w swoich uwagach po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego, że przemysł Unii nie ponosi istotnej szkody.
- (404) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Argentyny i CARBIO powtórzyły swoje uwagi dotyczące wyników przemysłu Unii i powołały się na szereg wskaźników efektywności, które rozwijały się pozytywnie. Rząd Argentyny powtórzył również swój wniosek, że wobec braku przywozu z Argentyny sytuacja gospodarcza przemysłu Unii pozostała niezmienną przez przywóz z Argentyny.
- (405) Komisja zauważyła, że tendencje, w tym tendencje dotyczące rentowności, wskazują, że sytuacja przemysłu Unii nie uległa w pełni poprawie po wcześniejszym dumpingu. Dotyczy to okresu między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem, który rząd Argentyny wskazał w swojej uwadze. Co więcej, chociaż przywóz z Argentyny rzeczywiście wznowiono dopiero we wrześniu 2017 r., fakt, że w ostatnim kwartale 2017 r. jego udział w rynku wyniósł szacunkowo ponad 10 %, nie może być niezwiązany z tym, że rentowność przemysłu Unii wyniosła zaledwie 0,8 % w okresie objętym dochodzeniem (a później odnotowała ostatecznie straty). W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

4.5. Wskaźniki gospodarcze po okresie objętym dochodzeniem

- (406) Komisja zwróciła się producentów unijnych objętych próbą o udzielenie odpowiedzi na dodatkowe pytania i otrzymała te odpowiedzi. Dane z okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem, podobnie jak wskaźniki mikroekonomiczne dla okresu objętego dochodzeniem, przedstawiono jako średnią ważoną dla trzech producentów unijnych objętych próbą.
- (407) W odniesieniu do okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem w przypadku niektórych wskaźników makroekonomicznych, takich jak moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, produkcja i sprzedaż, analiza informacji była możliwa wyłącznie w przypadku producentów unijnych objętych próbą ze względu na ograniczenia czasowe dochodzenia. W związku z tym dane liczbowe dotyczące okresu objętego dochodzeniem nie są bezpośrednio porównywalne z danymi liczbowymi podanymi w sekcji 4.4.2. Niemniej jednak dane liczbowe umożliwiają analizę zmiany sytuacji producentów unijnych objętych próbą po okresie objętym dochodzeniem.
- (408) Koszty produkcji, sprzedaży i koszty jednostkowe oraz jednostkowe ceny sprzedaży producentów unijnych objętych próbą kształtowały się w następujący sposób:

Tabela 19

Przemysł Unii po okresie objętym dochodzeniem

	Okres objęty dochodzeniem	styczeń – marzec 2018 r.	kwiecień – czerwiec 2018 r.
Łączna produkcja (w tonach)	2 614 770	602 303	585 734
<i>Indeks (w ujęciu rocznym)</i>	100	92	90
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach)	2 657 665	591 108	648 698
<i>Indeks (w ujęciu rocznym)</i>	100	89	98
Jednostkowy koszt produkcji (w EUR/t)	827	793	787
<i>Indeks</i>	100	96	95

	Okres objęty dochodzeniem	styczeń – marzec 2018 r.	kwiecień – czerwiec 2018 r.
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii na rynku całkowitym (w EUR za tonę)	832	765	773
<i>Indeks</i>	100	92	93

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (409) Zmiany w okresie następującym po okresie objętym dochodzeniem zestawiono z okresem objęty dochodzeniem w pierwszym i drugim kwartale 2018 r., z wartościami zindeksowanymi do okresu objętego dochodzeniem.
- (410) Moce produkcyjne producentów unijnych objętych próbą w pierwszej połowie 2018 r. pozostały stabilne, natomiast wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło z 85 % do 76 %.
- (411) Zarówno produkcja, jak i sprzedaż spadły w pierwszym i drugim kwartale po okresie objętym dochodzeniem.
- (412) Zarówno koszty jednostkowe, jak i jednostkowe ceny sprzedaży spadły w obu kwartałach po okresie objętym dochodzeniem. Jednostkowy koszt produkcji spadł o 5 %, natomiast średnia cena sprzedaży spadła o 7 %, prowadząc do spadku rentowności opisanego w motywie 398.

4.6. Wnioski dotyczące szkody

- (413) Poza nieistotną wielkością przywozu w 2015 r. nie prowadzono przywozu biodiesla z Argentyny na rynek Unii przed wrześniem 2017 r. Chociaż przywóz ten rozpoczął się dopiero pod koniec okresu objętego dochodzeniem, osiągnął on poziom pozwalający mu uzyskać w okresie objętym dochodzeniem udział w rynku wynoszący 2,8 %, wzrastając w ostatnim kwartale 2017 r. do szacowanego udziału w rynku wynoszącego ponad 10 %, co potwierdza się w odniesieniu do pierwszej połowy 2018 r. pomimo wprowadzenia rejestracji przywozu.
- (414) Wskaźniki szkody wskazywały na istnienie złożonego obrazu w badanym okresie. Produkcja i sprzedaż przemysłu Unii w dużej mierze odpowiadały popytowi na rynku, utrzymywały się na stabilnym poziomie w latach 2014–2016 i rosły w okresie objętym dochodzeniem, lecz przemysł Unii nie mógł w pełni odnieść korzyści z rozwoju rynku pod koniec okresu badanego, gdyż rozwój ten został częściowo wykorzystany przez przedmiotowy przywóz. W okresie badanym znacznie wzrósł poziom inwestycji. Było to pozytywne zjawisko świadczące o tym, że sytuacja przemysłu zaczęła się poprawiać. Zapoczątkowany w 2015 r. wzrost zatrudnienia również można uznać za oznakę, że sytuacja przemysłu Unii zaczęła poprawiać się wskutek braku przywozu towarów po cenach subsydiowanych z Argentyny.
- (415) W okresie następującym po okresie objętym dochodzeniem większość wskaźników gospodarczych wykazywała wyraźne dalsze pogorszenie sytuacji gospodarczej przemysłu Unii. Dotyczy to wykorzystania mocy produkcyjnych, produkcji, sprzedaży i jednostkowej ceny sprzedaży, jak opisano powyżej.
- (416) Rentowność przemysłu Unii utrzymywała się jednak na niskim poziomie przez większość okresu badanego i nie zdołał on bardziej poprawić swojej wydajności na pracownika. Jest to oznaka, że przemysł Unii nie zdołał w tym krótkim czasie osiągnąć poziomu normalnej rentownej działalności. Sytuacja uległa dalszemu pogorszeniu w pierwszych sześciu miesiącach 2018 r., w trakcie których przemysł Unii odnotował straty.
- (417) Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem przywóz z Argentyny wywierał już negatywny wpływ, a okres następujący po okresie objętym dochodzeniem wykazał dalsze pogorszenie sytuacji przemysłu Unii. Pomimo wzrostu poziomu sprzedaży i produkcji spowodowanego rosnącą konsumpcją w okresie objętym dochodzeniem w przemyśle Unii nie pojawiły się oznaki poprawy sytuacji gospodarczej. W okresie objętym dochodzeniem przemysł Unii nie wykazywał prawie żadnych zysków w wyniku presji wywieranej przez niskie ceny przedmiotowego przywozu. Niskie zyski w okresie objętym dochodzeniem przekształciły się w straty w pierwszych sześciu miesiącach 2018 r. Przeanalizowane wcześniej tendencje wskazują na to, że sytuacja przemysłu Unii nie uległa w pełni poprawie po wcześniejszym dumpingu. Choć badania dotyczące istnienia istotnej szkody w trakcie okresu objętego dochodzeniem nie są rozstrzygające, Komisja zbada, czy istnieje przynajmniej zagrożenie wystąpieniem istotnej szkody.

5. ZAGROŻENIE WYSTĄPIENIEM SZKODY

5.1. Wprowadzenie

- (418) Zgodnie z art. 8 ust. 8 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz towarów po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, stanowi zagrożenie wystąpieniem istotnej szkody dla przemysłu Unii.
- (419) W analizie zagrożenia wystąpieniem istotnej szkody dla przemysłu Unii zgodnie z art. 8 ust. 8 akapit drugi rozporządzenia podstawowego należy zwrócić uwagę na takie czynniki, jak:
- charakter przedmiotowego subsydium lub subsydiów oraz skutki handlowe, jakie mogą z nich wyniknąć,
 - znaczne tempo wzrostu przywozu towarów po cenach subsydiowanych na rynek Unii, wskazujące na prawdopodobieństwo znacznego wzrostu przywozu,
 - swobodne dysponowanie dostatecznymi rezerwami mocy produkcyjnych po stronie eksportera lub znaczny i rychły wzrost tych mocy, wskazujący na prawdopodobieństwo istotnego wzrostu wywozu towarów po cenach subsydiowanych na teren Unii, uwzględniając dostępność do innych rynków eksportowych dla wchłonięcia dodatkowego wywozu,
 - fakt, czy ceny przywożonych produktów mogą, w istotnym stopniu, obniżyć ceny bądź uniemożliwić wzrost cen, który miałby miejsce w przeciwnym wypadku i mógłby prawdopodobnie zwiększyć popyt na dalszy przywóz, oraz
 - stan zapasów.

5.2. Charakter przedmiotowego subsydium lub subsydiów oraz skutki handlowe, jakie mogą z nich wyniknąć

- (420) W motywie 304 Komisja stwierdziła istnienie subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych zgodnie z rozporządzeniem podstawowym. Te stwierdzone subsydia wskazują na to, że przywóz produktu objętego postępowaniem ma potencjalne wsparcie rządowe. Oczekuje się, że znaczne podcięcie cenowe stwierdzone w okresie objętym dochodzeniem i po nim będzie miało jeszcze bardziej negatywny wpływ na delikatną sytuację gospodarczą przemysłu Unii zaobserwowaną już w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 158, środki rządu Argentyny wspierające krajowy przemysł biodiesla zapewniają utrzymanie się wysokiej konkurencyjności wywozu biodiesla z powodu niższych kosztów uzyskiwania nasion soi (w przeciwieństwie do producentów unijnych, na których mają wpływ większe fluktuacje cen w kosztach rzepaku). Przewiduje się w związku z tym, że ze względu na charakter środków wsparcia ze strony rządu Argentyny przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach subsydiowanych mógłby nadal negatywnie wpływać na sytuację gospodarczą przemysłu Unii.

5.3. Znaczne tempo wzrostu przywozu towarów po cenach subsydiowanych na rynek Unii, wskazujące na prawdopodobieństwo znacznego wzrostu przywozu

- (421) Istnieje wyraźny związek między nagłym i znacznym wzrostem przywozu biodiesla z Argentyny na rynek Unii od września 2017 r. a obniżeniem ceł antidumpingowych nałożonych od tego miesiąca, jak przedstawiono w tabeli 9. Wskazuje to na zdolność argentyńskich producentów eksportujących do szybkiego reagowania na zmieniające się warunki rynkowe. Ponadto dane wskazujące na przywóz argentyńskiego biodiesla po okresie objętym dochodzeniem potwierdzają, że pomimo rejestracji przywozu argentyńscy producenci eksportujący kontynuują wywóz na rynek Unii w ilościach zbliżonych do ilości wywożonych w okresie objętym dochodzeniem, po obniżeniu lub zniesieniu ceł antidumpingowych.
- (422) Ze względu na atrakcyjność rynku Unii dla wywozu argentyńskiego Komisja stwierdziła zatem, że fakt, iż po obniżeniu ceł antidumpingowych we wrześniu 2017 r. wielkość przywozu biodiesla z Argentyny znacznie wzrosła, świadczy o tym, że prawdopodobnie przywóz ten będzie nadal rósł. Analiza przywozu w okresie od stycznia do sierpnia 2018 r. przedstawiona w motywie 463 potwierdza faktyczny dalszy wzrost przywozu biodiesla z Argentyny.

5.4. Swobodne dysponowanie dostatecznymi rezerwami mocy produkcyjnych i zdolność absorpcyjna państw trzecich

- (423) Według statystyk rolnictwa OECD ⁽¹¹⁹⁾ dotyczących światowej konsumpcji biodiesla w 2017 r. na Argentynę przypadło jedynie około 3,5 % konsumpcji światowej. Jak wskazano w motywie 202, w okresie objętym dochodzeniem Argentyna dokonała wywozu 57 % swojej produkcji.

⁽¹¹⁹⁾ OECD-FAO Agricultural Outlook 2016–2025 [Przegląd rolniczy OECD-FAO 2016–2025] – © OECD 2016, https://www.oecd-ilibrary.org/agriculture-and-food/data/oecd-agriculture-statistics_agr-data-en, dostęp: 10 września 2018 r.

- (424) Niski poziom konsumpcji w Argentynie w porównaniu z konsumpcją światową, konsumpcją w Unii na poziomie około 40 % oraz konsumpcją w Stanach Zjednoczonych na poziomie około 25 % wyraźnie wskazuje, że argentyński sektor biodiesla jest zorientowany na wywóz i zależny od tych rynków (zob. także motyw 209).
- (425) Wolne moce produkcyjne argentyńskich producentów biodiesla w okresie objętym dochodzeniem szacuje się na ponad 1,2 mln ton. Oszacowanie to opiera się na ekstrapolowanych na cały przemysł argentyński informacjach otrzymanych od objętych próbą producentów eksportujących, którzy reprezentują 84 % całego wywozu do Unii.
- (426) Wolne moce produkcyjne argentyńskich producentów biodiesla pozostały na podobnym poziomie w okresie następującym po okresie objętym dochodzeniem zgodnie z informacjami przekazanymi Komisji przez Europejską Radę Biodiesla.
- (427) W dniu 27 sierpnia 2017 r. Stany Zjednoczone nałożyły tymczasowe cła wyrównawcze na przywóz biodiesla z Argentyny, wynoszące 50–60 %, a następnie w dniu 9 listopada 2017 r. nałożyły ostateczne cła w wysokości 71,45–72,28 %. W październiku 2017 r. Stany Zjednoczone nałożyły tymczasowe cła antydumpingowe wynoszące od 54,36 do 70,05 %. W dniu 3 stycznia 2018 r. Stany Zjednoczone potwierdziły te cła w swoich ostatecznych ustaleniach ⁽¹²⁰⁾, nieco zmieniając ich wysokość – do poziomu 60,44–86,41 %.
- (428) Wysokość poziomu ceł nałożonych przez Stany Zjednoczone, będących przed wprowadzeniem tych ceł najważniejszym rynkiem eksportowym dla Argentyny, stanowi wyraźną oznakę, że wywóz biodiesla został natychmiast przekierowany na rynek Unii. Do przekierowania tego przyczyniło się prawie równoczesne obniżenie w Unii ceł antydumpingowych na argentyński biodiesel. Zmiany te przedstawiono w poniższej tabeli 20:

Tabela 20

Miesięczna wielkość wywozu (w tonach)

Wielkość wywozu z Argentyny (w tonach)	7/2017	8/2017	9/2017	10/2017	11/2017	12/2017
Do Stanów Zjednoczonych	220 360	14 483	0	0	0	0
Do Unii	0	60 000	30 000	200 000	185 000	163 091

Źródło: Argentyńskie statystyki wywozowe.

- (429) Wielkości wywozu z Argentyny do Unii przedstawione w powyższej tabeli 20 nie są równe wielkościom przywozu do Unii z Argentyny podanym w tabeli 9 w motywie 333. Różnica ta jest spowodowana nie tylko innym źródłem danych, lecz także wynika głównie z innego czasu rejestracji operacji wywozu i przywozu w odpowiednich statystykach.
- (430) Jak wskazano w motywie 425, ma miejsce swobodne dysponowanie dostatecznymi rezerwami mocy produkcyjnych w Argentynie, które wskutek zmiany struktury sprzedaży (mianowicie wyłączenia rynku Stanów Zjednoczonych) nawet rosną. Wskazuje to na prawdopodobieństwo istotnego wzrostu wielkości wywozu towarów po cenach subsydiowanych na teren Unii. Nie ma innych znanych rynków eksportowych, które mogłyby wchłonąć ten dodatkowy wywóz, ponieważ Stany Zjednoczone i Unia łącznie odpowiadają za około 2/3 światowej konsumpcji biodiesla.
- (431) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego w odniesieniu do zdolności absorpcyjnej rynków eksportowych argentyńskich producentów eksportujących, w dniu 10 lipca 2018 r. władze Peru potwierdziły nałożenie ceł antydumpingowych i wyrównawczych, wynoszących łącznie od 137,4 do 399,8 USD za tonę.
- (432) Komisja stwierdziła, że istnieją oznaki, iż zagrożenie polegające na dalszym przekierowywaniu przywozu z Argentyny może spowodować szkodę dla przemysłu Unii.

⁽¹²⁰⁾ Administracja Handlu Międzynarodowego: „Biodiesel z Argentyny: ostateczne ustalenie kwoty sprzedaży na poziomie niższym niż wartość godziwa oraz ostateczne twierdzące ustalenie okoliczności krytycznych” (Biodiesel From Argentina: Final Determination of Sales at Less Than Fair Value and Final Affirmative Determination of Critical Circumstances), numer dokumentu 2018-04137.

5.5. Poziom cen przywozu towarów po cenach subsydiowanych

- (433) Biodiesel z Argentyny, który dotarł na rynek Unii w ciągu ostatnich czterech miesięcy okresu objętego dochodzeniem, był przywożony po znacznie niższych cenach niż ceny stosowane przez przemysł Unii. Jak wyjaśniono w motywie 354, Komisja ustaliła średnie ważone marginesy podcięcia cenowego wynoszące od 9,5 do 15,2 % w okresie objętym dochodzeniem. Porównanie cen przedstawionych w statystykach przywózowych z cenami sprzedaży stosowanymi przez przemysł Unii potwierdza tę różnicę. Ceny biodiesla przywożonego z Argentyny spadły jeszcze bardziej w okresie następującym po okresie objętym dochodzeniem.

5.6. Stan zapasów

- (434) Zmiany stanu zapasów objętych próbą producentów unijnych opisano szczegółowo w motywie 394. Jak wyjaśniono, stan zapasów jest mniej istotnym wskaźnikiem zagrożenia wystąpieniem szkody ze względu na fakt, że produkt objęty postępowaniem sprzedawany jest luzem.

5.7. Wniosek

- (435) W świetle analizy czynników dotyczących zagrożenia wystąpieniem szkody wymienionych w motywie 419 Komisja stwierdziła, że niestabilną sytuację gospodarczą przemysłu Unii prawdopodobnie pogorszy rychły i utrzymujący się masowy przywóz biodiesla z Argentyny po cenach subsydiowanych. Dlatego też pod koniec okresu objętego dochodzeniem istniało przynajmniej jednoznacznie przewidywalne i nieuchronne zagrożenie szkodą dla przemysłu Unii, co potwierdza ustalenie zagrożenia wystąpieniem szkody zgodnie z art. 8 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (436) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Argentyny nie zgodził się z wnioskiem Komisji i stwierdził, że wzrost przywozu był spowodowany faktem, że w latach 2012–2017 przywóz z Argentyny został nielegalnie pozbawiony dostępu do rynku unijnego. Rząd dodał również, że Komisja nie dokonała oceny dowodów w celu potwierdzenia, że w przyszłości przywóz biodiesla z Argentyny będzie nadal rósł.
- (437) W motywie 428 Komisja przedstawiła szczegółowe informacje na temat rozwoju miesięcznego przywozu biodiesla z Argentyny w okresie objętym dochodzeniem. W motywie 463 Komisja przedstawiła informacje na temat poziomu przywozu biodiesla z Argentyny w okresie od stycznia do sierpnia 2018 r. Informacje te wskazują, że przywóz, który rozpoczął się we wrześniu 2017 r., był kontynuowany, pomimo rejestracji przywozu, po okresie objętym dochodzeniem.
- (438) Przywóz, który Komisja uznała za subsydiowany, oraz utrzymujące się masowe ilości przywozu do Unii stanowiły zagrożenie przewidywalną i nieuchronną szkodą dla przemysłu Unii pod koniec okresu objętego dochodzeniem. W związku z tym Komisja nie zmieniła swojego ustalenia dotyczącego zagrożenia wystąpieniem szkody na podstawie art. 8 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (439) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CARBIO przedstawiła uwagi dotyczące analizy wskaźników ekonomicznych po okresie objętym dochodzeniem, stwierdzając, że ceny RME mają charakter sezonowy, że w okresie od sierpnia do października 2018 r. ceny RME były rekordowo wysokie i że sprzedaż przemysłu Unii w okresie następującym po okresie objętym dochodzeniem wzrosła w porównaniu z 2016 r.
- (440) Komisja uwzględniła te uwagi. Nie są one jednak sprzeczne z wnioskami Komisji, ani ich nie zmieniają, w szczególności w odniesieniu do szkody w okresie objętym dochodzeniem, jak określono w motywie 417.

6. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (441) Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja przeanalizowała, czy zagrożenie wystąpieniem istotnej szkody dla przemysłu Unii było spowodowane istniejącym przywozem towarów po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie. Zgodnie z art. 8 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować zagrożenie wystąpieniem szkody dla przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby wszelkie zagrożenie wystąpieniem szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz po cenach subsydiowanych z Argentyny nie było łączone z przywozem towarów po cenach subsydiowanych. Czynnikiem tymi są przywóz z państw trzecich i wyniki wywozu przemysłu Unii.

6.1. Wpływ przywozu towarów po cenach subsydiowanych

- (442) Jak stwierdzono w motywie 334, w latach 2014–2016, jak również w pierwszych miesiącach okresu objętego dochodzeniem przywozu z Argentyny do Unii nie prowadzono lub jego wielkość była nieistotna. Przywóz ten jednak znacznie zwiększył się w ciągu ostatnich miesięcy okresu objętego dochodzeniem. Jak wspomniano w motywie 381, szacowany udział w rynku przywozu z Argentyny w ostatnim kwartale 2017 r. przekraczał 10 %, a w pierwszym kwartale 2018 r., tj. po okresie objętym dochodzeniem, utrzymywał się na poziomie powyżej 10 % pomimo wprowadzenia rejestracji. Jak przedstawiono w motywie 354, argentyński przywóz biodiesla powodował podcięcie cenowe przemysłu Unii o 9,5–15,2 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (443) W związku ze zbieżnością w czasie znacznego i nagłego wzrostu przywozu argentyńskiego biodiesla po cenach subsydiowanych, niższych niż ceny stosowane przez przemysł Unii, i szacowanej utraty udziału przemysłu Unii w rynku w ostatnim kwartale 2017 r. i pierwszym kwartale 2018 r. oraz niezdolnością do osiągnięcia zysków przez przemysł Unii, Komisja stwierdziła, że przedmiotowy przywóz towarów po cenach subsydiowanych miał negatywny wpływ na sytuację przemysłu Unii. Ponadto niewielka konsumpcja krajowa w Argentynie, znaczne wolne moce produkcyjne argentyńskich producentów biodiesla oraz utrudniony dostęp do drugiego co do wielkości rynku eksportowego, jakim są Stany Zjednoczone, spowodowały skierowanie nadwyżki produkcji z Argentyny do Unii, która reprezentuje 40 % konsumpcji światowej. Unia stała się zatem jednym z najbardziej atrakcyjnych miejsc przeznaczenia dla argentyńskiego przywozu biodiesla po cenach subsydiowanych, ze szkodą dla przemysłu Unii.
- (444) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego rząd Argentyny stwierdził, że przywóz z Argentyny nie stanowi znacznego wzrostu przywozu lub udziałów w rynku. Niepowiązany importer Gunvor zauważył w tym względzie, że przywóz ponownie osiąga swoje średnie historyczne.
- (445) Komisja uznała zatem, że osiągnięcie szacowanego udziału w rynku przekraczającego 10 % w ostatnim kwartale 2017 r. stanowi znaczny wzrost w porównaniu z 0 % udziałem w rynku w pierwszych ośmiu miesiącach 2017 r.
- (446) Ponadto po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego CARBIO stwierdziła, że w kontekście analizy zagrożenia wystąpieniem szkody Komisja musi wskazać prawdopodobieństwo znacznego wzrostu przywozu oraz że wzrost przywozu wynikający jedynie z przywrócenia rzekomo normalnych warunków handlu i konkurencji w związku z usunięciem nieuzasadnionych ceł antydumpingowych, nie wskazuje na prawdopodobieństwo dalszego znacznego wzrostu przywozu.
- (447) Jak wyjaśniono w motywach 335–338, przywóz biodiesla z Argentyny został wznowiony w 2018 r. i osiągnął szacowany poziom 11,5 %. Ponadto po rejestracji przywozu z Argentyny, tj. od dnia 25 maja 2018 r., nie doszło do zmniejszenia poziomów przywozu. W połączeniu z wolnymi mocami produkcyjnymi argentyńskich producentów biodiesla opisanymi w motywie 425 oraz atrakcyjnością rynku unijnego wskazuje to na prawdopodobieństwo dalszego znaczącego wzrostu przywozu w przyszłości. Zdaniem Komisji ten wzrost przywozu pochodzącego z Argentyny odzwierciedla nieuczciwe warunki handlowe (w przeciwieństwie do normalnych warunków handlowych bez obowiązujących wcześniej środków antydumpingowych) z powodu stwierdzonych subsydiów.
- (448) Komisja uznała zatem, że przywóz argentyńskiego biodiesla po cenach subsydiowanych stanowi zagrożenie wystąpieniem istotnej szkody dla przemysłu Unii.

6.2. Pozostałe znane czynniki

- (449) Komisja zbadała również, czy pozostałe znane czynniki pojedynczo lub łącznie są w stanie osłabić związek przyczynowy ustalony między przywozem towarów po cenach subsydiowanych a stwierdzonym zagrożeniem wystąpienia szkody.
- (450) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego CARBIO stwierdziła, że przemysł Unii nie był w stanie stopniowo poprawić swojej sytuacji w okresie badanym, tj. również w okresie, w którym nie było przywozu z Argentyny. CARBIO utrzymywała ponadto, że istnieją dowody na obecność innych czynników, które wpływają na wyniki przemysłu Unii.
- (451) W motywie 416 Komisja stwierdziła, że rentowność przemysłu Unii przez większość okresu badanego pozostawała rzeczywiście niska i nie zdołał on osiągnąć poziomu normalnej, rentownej działalności. Jak wyjaśniono w motywie 405, Komisja zauważyła jednak, że wydaje się, iż sytuacja przemysłu Unii nie uległa w pełni poprawie po wcześniejszym dumpingu stwierdzonym w poprzednim dochodzeniu. Ponadto fakt, że producenci unijni wykorzystują rzepak jako surowiec (w porównaniu z argentyńskimi producentami eksportującymi, wykorzystującymi nasiona soi), nie wyjaśnia różnic cenowych między biodieslem unijnym a biodieslem

argentyńskim. Gdyby producenci eksportujący kupowali nasiona soi po niezakłóconych cenach, ich ceny eksportowe byłyby podobne do cen unijnych. Jak przedstawiono poniżej, w ramach dochodzenia nie ustalono zatem żadnych czynników, które mogłyby osłabić związek przyczynowy między przywozem po cenach subsydiowanych a stwierdzonym zagrożeniem wystąpienia szkody. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

6.3. Przywóz z państw trzecich

(452) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 21

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Chińska Republika Ludowa	Wielkość (w tonach)	5 395	1 160	38 497	217 313
	Indeks	100	22	714	4 028
	Udział w rynku	0,0 %	0,0 %	0,3 %	1,6 %
	Średnia cena (EUR/t)	941	826	763	812
Malezja	Wielkość (w tonach)	340 240	349 571	273 427	378 395
	Indeks	100	103	80	111
	Udział w rynku	2,9 %	2,9 %	2,3 %	2,7 %
	Średnia cena (EUR/t)	883	880	975	1 007
Wszystkie państwa z wyjątkiem Argentyny, Chin i Malezji	Wielkość (w tonach)	197 787	104 765	202 879	207 953
	Indeks	100	53	103	105
	Udział w rynku	1,7 %	0,9 %	1,7 %	1,5 %
	Średnia cena (EUR/t)	820	791	762	891

Źródło: Statystyki przywozowe UE oparte na bazie danych systemu Surveillance 2.

- (453) Oprócz przywozu z Argentyny jedynie przywóz z dwóch innych państw – Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) i Malezji – w dowolnym roku przekroczył udział w rynku na poziomie 1 %.
- (454) Jedyny istotny przywóz z ChRL miał miejsce w okresie objętym dochodzeniem i odpowiadał udziałowi w rynku na poziomie 1,6 %.
- (455) Przywóz z Malezji w całym okresie badanym utrzymywał się na stabilnym poziomie, a jego udział w rynku wynosił 2,3–2,9 %.
- (456) Przywóz z państw trzecich innych niż Argentyna, ChRL lub Malezja w żadnym przypadku nie przekroczył łącznie 1,7 % udziału w rynku. Żadne z tych państw nie mogło zatem mieć znaczącego wpływu na udział w rynku przemysłu Unii, w szczególności biorąc pod uwagę stabilne wielkości takiego przywozu.
- (457) Średnia cena biodiesla przywożonego z ChRL w okresie objętym dochodzeniem wynosiła 812 EUR za tonę. Był to jedyny okres, w którym wielkość tego przywozu była znaczna. W przypadku Malezji średnia cena importowa wynosiła od 883 EUR za tonę w 2014 r. i wzrosła do ponad 1 000 EUR za tonę w okresie objętym dochodzeniem. Jednocześnie w okresie badanym wielkość przywozu wzrosła tylko o 11 %, co jest poniżej wzrostu popytu prowadzącego do utraty udziału w rynku.

- (458) W tym kontekście średnia argentyńska cena importowa wynosiła 636 EUR za tonę w okresie objętym dochodzeniem, czyli była znacznie niższa niż w przypadku wszystkich pozostałych uczestników rynku. Informacje statystyczne nie zawierają dokładnych informacji dotyczących różnic we właściwościach biodiesla przywożonego do Unii. Różnice cen wynikają z różnych CFPP oraz z tego, czy przywożony biodiesel może być objęty podwójnym liczeniem.
- (459) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego rząd Argentyny stwierdził, że nie istnieje związek przyczynowy między przywozem z Argentyny a szkodą poniesioną przez przemysł Unii z powodu innych czynników, mianowicie przywozu z innych państw.
- (460) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Argentyny powtórzył swój argument, że Komisja nie zbadała skutków wszystkich możliwych czynników innych niż przywóz biodiesla z Argentyny, które mogą spowodować szkodę dla przemysłu Unii.
- (461) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CARBIO ponownie wysunęła twierdzenie, że zagrożenie wystąpieniem szkody nie było spowodowane przywozem z Argentyny.
- (462) W odniesieniu do przywozu z innych państw Komisja przekazała szczegółowe informacje przedstawione powyżej. Dwa inne państwa ze znaczącym przywozem w okresie objętym dochodzeniem to Malezja i Chiny, których udział w rynku Unii wynosił odpowiednio 2,7 % i 1,6 %. Te udziały w rynku są znacznie niższe w porównaniu z udziałem w rynku ustalonym dla ostatniego kwartału 2017 r. w odniesieniu do przywozu z Argentyny na poziomie wyższym niż 10 %. Ponadto średnia cena przywozu z Malezji i ChRL wynosiła odpowiednio 1 007 i 812 EUR za tonę. Ceny te, w porównaniu z kwotą 636 EUR za tonę biodiesla przywożonego z Argentyny w okresie objętym dochodzeniem, wskazują, że przywóz z Malezji i Chin, zarówno pod względem wielkości i wartości, nie osłabił związku przyczynowego ustanowionego między przywozem po cenach subsydiowanych a stwierdzonym zagrożeniem wystąpienia szkody.
- (463) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego CARBIO skomentowała wzrost przywozu z Indonezji. Przywóz z innych państw trzecich w ciągu pierwszych ośmiu miesięcy 2018 r. w porównaniu z przywozem z Argentyny w tym samym okresie przedstawionym w motywie 335 był następujący:

Tabela 22

Przywóz z państw trzecich w okresie styczeń–sierpień 2018

	Wielkość przywozu (w tonach)	Szacunkowy udział w rynku	Średnia cena (w EUR)
Argentyna	1 092 024	11,5 %	613
Chińska Republika Ludowa	173 693	1,9 %	686
Indonezja	467 769	5,0 %	667
Malezja	303 421	3,2 %	732
Wszystkie państwa z wyjątkiem Argentyny, Chin i Malezji	150 159	1,6 %	542

Źródło: Statystyki przywozowe UE oparte na bazie danych systemu Surveillance 2.

- (464) Zgodnie ze szczegółową analizą w motywach 336–338 przywóz z Argentyny był kontynuowany po okresie objętym dochodzeniem pomimo rejestracji przywozu. Jego szacunkowy udział w rynku przy założeniu niezmiennego poziomu konsumpcji i w ujęciu rocznym na potrzeby porównywalności wynosi 11,5 %. Przywóz z ChRL utrzymał się na bardzo podobnym poziomie, osiągając udział w rynku w wysokości 1,9 % w porównaniu z 1,6 % w okresie objętym dochodzeniem. Znaczące jest, że przywóz biodiesla z Indonezji do Unii wystąpił ponownie i osiągnął szacowany udział w rynku w wysokości 5 % w okresie styczeń–sierpień 2018 r. W tym samym czasie przywóz ten był o połowę mniejszy od przywozu z Argentyny. Przywóz z Malezji wzrósł nieznacznie, osiągając szacowany udział w rynku w wysokości 3,2 % w porównaniu z 2,7 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (465) Jeżeli chodzi o średnią cenę za tonę przywozu z państw trzecich, cena za tonę biodiesla przywożonego z Argentyny nadal pozostaje zdecydowanie najniższa spośród czterech państw ze znaczącym przywozem. Średnie ceny przywozu z ChRL i Malezji również spadły w ciągu pierwszych ośmiu miesięcy 2018 r.

- (466) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że wywóz z państw trzecich, chociaż mógł przyczynić się do braku poprawy sytuacji przemysłu Unii, nie osłabił związku przyczynowego między przywozem po cenach subsydiowanych a stwierdzonym zagrożeniem wystąpieniem szkody. Komisja stwierdziła, że jest mało prawdopodobne, aby wywóz z państw trzecich był główną przyczyną szkody w najbliższej przyszłości.

6.4. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (467) Żaden z objętych próbą producentów unijnych nie prowadził wywozu biodiesla w okresie badanym. Statystyki wywozowe ujęte w tabeli 23 opierają się zatem na publicznie dostępnym źródle i stanowią źródło informacji o całym przemyśle Unii:

Tabela 23

Wyniki wywozu przemysłu Unii

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość wywozu (w tonach)	98 552	111 884	190 633	217 146
Indeks	100	114	193	220

Źródło: Statystyki Eurostatu dotyczące wywozu.

- (468) Wielkość wywozu biodiesla przez przemysł Unii była ograniczona. W żadnym roku okresu badanego nie przekraczała ona 3,5 % całkowitej sprzedaży tego przemysłu na rynku Unii. Wyniki wywozu przemysłu Unii nie mogły być przyczyną braku poprawy sytuacji przemysłu krajowego i jego delikatnej sytuacji gospodarczej w okresie objętym dochodzeniem.
- (469) CARBIO w swoich uwagach stwierdziła, że niski poziom przywozu nie mógł być przyczyną szkody poniesionej przez przemysł Unii i powtórzyła ten argument po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego. W tym względzie Komisja zauważa, że nawet mniej istotna wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem może skutkować obniżeniem cen na rynku Unii. Przywóz z Argentyny znacznie przekracza próg nieistotnej szkody, o którym mowa w art. 10 ust. 9 i art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, a w ostatnim kwartale okresu objętego dochodzeniem przekroczył nawet 10 %.
- (470) CARBIO stwierdziła również, że nie istnieją szkodliwe skutki przywozu, ponieważ zależy on od wahań sezonowych, cen oleju napędowego i dostaw surowców. Informacje, które Komisja otrzymała od współpracujących producentów eksportujących i producentów unijnych oraz ze źródeł publicznych zawierały również dane dotyczące wahań sezonowych, cen oleju napędowego i dostaw surowców. Pozwoliło to Komisji na uwzględnienie tych czynników w swojej analizie.
- (471) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CARBIO ponowiła uwagę, że przemysł Unii nie jest zagrożony istotną szkodą, a domniemane zagrożenie wystąpieniem istotnej szkody nie zostało spowodowane przywozem z Argentyny. Ponadto CARBIO odwołuje się do ustaleń zawartych w rozporządzeniu Komisji (UE) 2018/1570 ⁽¹²¹⁾, o których mowa w motywie 347, w którym Komisja stwierdziła, że nie jest możliwe ustalenie związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych z Argentyny a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii.
- (472) Jeżeli chodzi o odniesienie do rozporządzenia (UE) 2018/1570 z dnia 18 października 2018 r., Komisja zauważyła, że ustalenie wynikające z niniejszego rozporządzenia dotyczy istotnej szkody, a nie zagrożenia wystąpieniem szkody, oraz że okres objęty dochodzeniem ponownie oceniany przez Komisję trwał od dnia 1 lipca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. w porównaniu z okresem objętym dochodzeniem od stycznia do grudnia 2017 r. przyjętym w niniejszym rozporządzeniu. Biorąc pod uwagę różne okresy i różne standardy prawne, ustalenia zawarte w przywołanym rozporządzeniu nie mają znaczenia dla ustaleń Komisji w niniejszym dochodzeniu.

⁽¹²¹⁾ Dz.U. L 262 z 19.10.2018, s. 40.

6.5. Ograniczenie produkcji w przemyśle Unii

- (473) W trakcie analizowania rejestracji przywozu Komisja odnotowała również dwa przedsiębiorstwa, które ogłosiły ograniczenie produkcji biodiesla w marcu 2018 r., a mianowicie Saipol, będący największym europejskim producentem biodiesla, oraz ADM ⁽¹²²⁾.
- (474) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego Europejska Rada Biodiesla przedstawiła dodatkowe informacje dotyczące negatywnego wpływu rosnącego przywozu z Argentyny na sześć przedsiębiorstw przemysłu Unii. Informacje dotyczące pięciu przedsiębiorstw odnosiły się do negatywnego wpływu na ich rentowność. W przypadku jednego z sześciu przedsiębiorstw produkcja zostanie znacznie ograniczona w wyniku przywozu z Argentyny. Jedno z sześciu przedsiębiorstw wskazało również, że przywóz z Argentyny miał istotny negatywny wpływ na jego przychody. Udział tych przedsiębiorstw w łącznej wielkości unijnej produkcji i mocy produkcyjnych wynosi ponad 10 %.

6.6. Wniosek

- (475) Komisja ustaliła, że istnieje związek przyczynowy między zagrożeniem wystąpieniem szkody dla przemysłu Unii a przywozem z Argentyny biodiesla po cenach subsydiowanych. Istnieje zbieżność w czasie pomiędzy szczególnie silnym wzrostem poziomu przywozu towarów po niskich cenach subsydiowanych, podcinającym ceny przemysłu Unii, a gorszymi wynikami przemysłu Unii, zwłaszcza od ostatniego kwartału 2017 r. Przemysł Unii nie był w stanie czerpać korzyści ze zwiększonej konsumpcji w Unii i musiał ograniczyć wzrost produkcji, stracił udział w rynku i nie był w stanie osiągać zysków. Te negatywne tendencje utrzymywały się w okresie następującym po okresie objętym dochodzeniem Przemysł Unii nie miał innej możliwości, jak tylko dostosować się do poziomu cen wyznaczonego przez przywóz towarów po cenach subsydiowanych, aby uniknąć dalszej utraty udziału w rynku. Skutkiem tego jest sytuacja generująca straty, która zapewne będzie się nadal pogarszała.
- (476) Komisja odróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu Unii od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach subsydiowanych.
- (477) Pozostałe zidentyfikowane czynniki, takie jak: wywóz z innych państw trzecich, wyniki sprzedaży eksportowej przemysłu Unii oraz zmniejszenie mocy produkcyjnych przemysłu Unii, nie naruszyły związku przyczynowego.

7. INTERES UNII

- (478) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jednoznacznie stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku wyraźnie nie leży w interesie Unii, mimo ustalenia, że miało miejsce subsydiowanie wyrządzające szkodę. Komisja określa interes Unii na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów i konsumentów.

7.1. Interes przemysłu Unii

- (479) Biodiesel stanowi ważny element wysiłków na rzecz redukcji emisji gazów cieplarnianych i poprawy dostaw energii w Unii.
- (480) Przemysł Unii wykorzystuje głównie surowce produkowane przez rolnictwo Unii. Rolniczy sektor wyższego szczebla produkujący olej jest w dużej mierze zależny od przemysłu biodiesla. Przywóz biodiesla z Argentyny wywierałby zatem wpływ nie tylko na przemysł biodiesla, lecz także na sektor rolny w Unii.
- (481) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego Europejska Rada Biodiesla przedstawiła kolejne dowody szkody poniesionej przez przemysł Unii, takie jak negatywny wpływ na jego rentowność i znaczne zmniejszenie produkcji (zob. motywy 362 i 474).
- (482) Komisja stwierdziła, że sytuacja przemysłu Unii jest niestabilna, ponieważ nie wróciła w pełni do stanu sprzed wcześniejszego dumpingu. Komisja stwierdziła zatem, że wprowadzenie ceł wyrównawczych leżałoby w interesie przemysłu Unii.

⁽¹²²⁾ Informacje na temat ograniczenia produkcji biodiesla przez Saipol i ADM są udostępniane zainteresowanym stronom w aktach sprawy.

7.2. Interes importerów niepowiązanych

- (483) Jak wspomniano w motywie 30, tylko jeden importer niepowiązany, Gunvor International BV, udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przesłanym przez Komisję. W swojej odpowiedzi importer ten twierdzi, że jest przeciwny nałożeniu środków oraz że sytuacja przemysłu Unii jest spowodowana nieefektywnym systemem produkcji i zarządzaniem.
- (484) Komisja zauważa, że importerzy biodiesla bardzo często są uczestnikami rynku Unii, którzy nie tylko dokonują przywozu, lecz także handlują biodieslem zakupionym od producentów unijnych. Producenci unijni, zwłaszcza ci więksi, w znacznym stopniu polegają jednak na własnych sieciach dystrybucji. Komisja nie przewiduje zatem, aby importerzy byli w stanie w pełni zastąpić wielkość przywozu objętego środkami biodieslem kupowanym od producentów unijnych. Ewentualne negatywne skutki dla importerów można jednak częściowo zrównoważyć, zwiększając wielkość handlu biodieslem kupowanym od przemysłu Unii.

7.3. Interes użytkowników i konsumentów

- (485) Producenci oleju napędowego, tj. rafinerie, kupują biodiesel importowany lub produkowany przez przemysł Unii. Ze względu na wymóg prawny rafinerie muszą dodawać biodiesel do paliw kopalnych sprzedawanych na rynku.
- (486) W tym względzie to konsument końcowy odczułby wpływ wzrostu cen w następstwie nałożenia środków. Cena paliw kopalnych jest – z rzadkimi wyjątkami – niższa niż cena biodiesla, ale biorąc pod uwagę fakt, że zawartość biodiesla zazwyczaj nie przekracza 10 %, negatywne skutki wzrostu cen biodiesla są tylko częściowo przenoszone na konsumentów.

7.4. Wniosek

- (487) Komisja ustaliła, że nałożenie ceł miałooby negatywny wpływ w postaci wzrostu cen konsumpcyjnych. Z uwagi jednak na ograniczoną zawartość biodiesla w produkcie końcowym kupowanym przez konsumentów (zazwyczaj poniżej 10 %), ten negatywny wpływ na cenę oleju napędowego stanowiłby tylko niewielki odsetek w porównaniu z bezpośrednią zmianą ceny biodiesla na rynku Unii.
- (488) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego Europejska Rada Biodiesla stwierdziła, że Komisja działała niezgodnie ze swoimi zobowiązaniami, stwierdzając, że nie była w stanie wypowiedzieć się w sposób wiążący w sprawie interesu Unii, pomimo braku jakichkolwiek istotnych powodów wskazujących, że nałożenie środków byłoby sprzeczne z interesem Unii.
- (489) W treści swojego dokumentu informacyjnego Komisja ustaliła, że niezbędne jest zbadanie skutków zmian, które zaszły na krótko przed ujawnieniem treści dokumentu informacyjnego i wystąpiły po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem.
- (490) Europejska Rada Biodiesla zwróciła również uwagę, że Komisja nie przedstawiła jednoznacznie powodów, na których oparła swoje ostateczne ustalenie, że nadal nie jest jasne, czy nałożenie środków będzie leżało w interesie Unii.
- (491) Jak wyjaśniono w motywie 489, Komisja uznała za konieczne dalsze zbadanie dodatkowych informacji w odniesieniu do interesu Unii, co było powodem decyzji o nienakładaniu środków tymczasowych.
- (492) Komisja zbadała wszystkie dodatkowe informacje uzyskane po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego, które obejmowały w szczególności między innymi odpowiedzi na pytania zawarte w dodatkowych kwestionariuszach otrzymane od Europejskiej Rady Biodiesla i objętych próbą producentów unijnych, statystyki dotyczące przywozu biodiesla do Unii po okresie objętym dochodzeniem oraz inne dane dostarczone przez zainteresowane strony po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego. Na podstawie badania tych dodatkowych informacji oraz dalszych dowodów szkody poniesionej przez przemysł Unii, takich jak negatywny wpływ na rentowność i znaczne zmniejszenie produkcji, które wyjaśniono w motywach 366, 363 i 473, Komisja stwierdziła, że nie ma przekonujących powodów w świetle art. 31 rozporządzenia podstawowego, że nałożenie środków nie leży w interesie Unii.

8. OSTATECZNE ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

- (493) Biorąc pod uwagę sformułowane przez Komisję wnioski dotyczące subsydium, zagrożenia wystąpieniem szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić ostateczne cło wyrównawcze, aby zapobiec rzeczywistemu nieuchronnemu zagrożeniu wyrządzenia istotnej szkody przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach subsydiowanych.

8.1. Poziom usuwający szkodę

- (494) W celu określenia poziomu środków Komisja najpierw ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia zagrożenia wystąpieniem szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (495) Przy obliczaniu poziomu usuwającego szkodę Komisja uznała, że poziom ten powinien umożliwić przemysłowi Unii pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie ze sprzedaży produktu podobnego w Unii takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy dla tego rodzaju przemysłu w takim sektorze w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz towarów po cenach subsydiowanych.
- (496) Poziom usuwający szkodę obliczono na podstawie porównania średniej ceny ważonej przywozu towarów po cenach subsydiowanych, ustalonej dla obliczeń podjęcia cenowego w motywie 354, z ceną produktu podobnego niewyrządzającą szkody przemysłowi Unii. Cenę niewyrządzającą szkody ustalono poprzez dodanie do kosztów produkcji rozsądnej marży zysku. Docelową marżę zysku ustalono na poziomie 11 %, czyli na poziomie stosowanym przez Komisję w ramach poprzedniego dochodzenia, zakończonego nałożeniem środków w dniu 26 listopada 2013 r.
- (497) Po ujawnieniu treści dokumentu informacyjnego CARBIO argumentowała, że docelowym zyskiem powinien być zysk z okresu od 2015 r. do września 2017 r., a nie docelowy zysk w wysokości 11 % zastosowany w poprzednim dochodzeniu. CARBIO ponownie wysunęła ten argument po ujawnieniu ostatecznych ustaleń.
- (498) Komisja wykorzystała zysk docelowy z poprzedniego dochodzenia, ponieważ niezależnie od tego, czy ustalono wystąpienie szkody czy nie, Komisja zauważyła, że sytuacja przemysłu Unii nie poprawiła się w pełni po wcześniejszym dumpingu, a zatem poziomy zysk osiągnięty w okresie badanym nie są reprezentatywne. W tym względzie Komisja nadal uważa wielkość zysku wykorzystaną w poprzednim dochodzeniu za właściwą i przeważającą w sytuacji niewielkich wielkości przywozu towarów po cenach subsydiowanych.
- (499) Poziom usuwający szkodę dla „pozostałych przedsiębiorstw współpracujących” oraz dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” obliczono w ten sam sposób co stopy subsydiowania dla tych przedsiębiorstw w motywie 304.

8.2. Nakładanie ceł wyrównawczych z mocą wsteczną

- (500) Jak wskazano w motywie 10, rozporządzeniem w sprawie rejestracji Komisja objęła rejestracją przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Argentyny w celu możliwości stosowania z mocą wsteczną wszelkich środków wyrównawczych na mocy art. 24 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (501) Zgodnie z art. 16 ust. 4 rozporządzenia podstawowego cła mogą zostać nałożone z mocą wsteczną „na produkty, które wprowadzono do spożycia nie później niż 90 dni przed terminem zastosowania środków tymczasowych”. Komisja zauważa, że w tym przypadku nie wprowadzono środków tymczasowych.
- (502) Na tej podstawie Komisja uważa, że jeden z warunków prawnych na mocy art. 16 ust. 4 rozporządzenia podstawowego nie został spełniony, zatem nie należy nakładać ceł z mocą wsteczną w odniesieniu do zarejestrowanego przywozu.
- (503) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń EBB stwierdziła, że cła powinny zostać nałożone z mocą wsteczną w odniesieniu do zarejestrowanego przywozu, ponieważ spełnione są cztery warunki poboru ceł z mocą wsteczną na podstawie art. 16 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W szczególności EBB stwierdziła, że druga część art. 16 ust. 4, stanowiąca „lecz nie przed wszczęciem dochodzenia”, powinna być stosowana w przedmiotowej sprawie, ponieważ powinna być odczytywana rozłącznie od wyrażenia „nie później niż 90 dni przed terminem zastosowania środków tymczasowych”.
- (504) W art. 16 ust. 4 rozporządzenia podstawowego określono, że cła mogą zostać nałożone z mocą wsteczną „na produkty, które wprowadzono do spożycia nie później niż 90 dni przed terminem zastosowania środków tymczasowych, lecz nie przed wszczęciem dochodzenia”. Druga część art. 16 ust. 4, stanowiąca „lecz nie przed wszczęciem dochodzenia”, nie może być odczytywana rozłącznie od reszty tekstu tego artykułu, ponieważ nie umożliwia tego przedmiotowy artykuł.
- (505) Zatem, w związku z brakiem ceł tymczasowych, które, jeżeli obowiązują, stanowią zastosowanie ceł ostatecznych z mocą wsteczną, jak określono w motywie 502, Komisja uważa, że warunki prawne na podstawie art. 16 ust. 4 rozporządzenia podstawowego nie zostały spełnione i że w związku z tym cła nie powinny być nałożone z mocą wsteczną od zarejestrowanego przywozu.

8.3. Środki ostateczne

- (506) W świetle powyższego oraz zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło wyrównawcze na poziomie wystarczającym, by usunąć zagrożenie wystąpieniem szkody spowodowane przez przywóz towarów po cenach subsydiowanych, bez przekroczenia ustalonego poziomu subsydiowania.
- (507) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy argentyńskich producentów eksportujących, cło dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” ustalono na poziomie najwyższego cła, jakie zostało nałożone na przedsiębiorstwa objęte próbą. Cło dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” będzie miało zastosowanie w odniesieniu do tych przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach przedmiotowego dochodzenia.
- (508) Dla pozostałych współpracujących argentyńskich producentów eksportujących nieobjętych próbą, wymienionych w tabeli 24, ustala się ostateczną stawkę cła na poziomie średniej ważonej stawek ustalonych dla współpracujących producentów eksportujących objętych próbą.
- (509) Na tej podstawie ustala się, że nałożone zostaną następujące stawki cła ostatecznego:

Tabela 24

Ostateczne cło wyrównawcze

Przedsiębiorstwo/grupa	Poziom usuwający szkodę	Kwota subsydiowania	Stawka cła wyrównawczego
LDC Argentina SA	31,7 %	26,2 %	26,2 %
Grupa Renova	25,0 %	27,2 %	25,0 %
Grupa T6	33,9 %	33,4 %	33,4 %
Pozostałe współpracujące przedsiębiorstwa - COFCO Argentina SA i Cargill SACI	29,6 %	28,2 %	28,2 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	33,9 %	33,4 %	33,4 %

- (510) Stawki cła wyrównawczego określone w niniejszym rozporządzeniu ustalono dla poszczególnych przedsiębiorstw na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. W związku z tym indywidualne stawki cła wyrównawczego odzwierciedlają sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą przedsiębiorstw objętych dochodzeniem. Wspomniane indywidualne stawki cła (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają zatem wyłączone zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z państwa, którego dotyczy dochodzenie, i wyprodukowanych przez objęte nim przedsiębiorstwa. Produkty przywożone wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, które nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z wyraźnie wymienionymi przedsiębiorstwami, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (511) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o dalsze stosowanie indywidualnych stawek cła, pomimo późniejszej zmiany nazwy swojej lub jednego z podmiotów zależnych. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania z indywidualnej stawki cła, która ma do niego zastosowanie. Jeżeli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej mającej wobec niego zastosowanie, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowane zostanie zawiadomienie w sprawie zmiany nazwy.
- (512) Jeżeli rozwój sytuacji po okresie objętym dochodzeniem doprowadzi do trwałej zmiany okoliczności, można podjąć odpowiednie działania zgodnie z art. 19 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.
- (513) W świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości⁽¹²³⁾ należy ustalić wysokość odsetek za zwłokę należnych w przypadku zwrotu ostatecznych ceł antydumpingowych, ponieważ odpowiednie obowiązujące przepisy dotyczące ceł nie przewidują takich odsetek, a stosowanie przepisów krajowych prowadziłoby do nieuzasadnionych zakłóceń między podmiotami gospodarczymi w zależności od państwa członkowskiego, w którym dokonywana byłaby odprawa celna.

⁽¹²³⁾ Wyrok w sprawie Wortmann, C-365/15, EU:C:2017:19, pkt 35–39.

9. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (514) Zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których planowano zalecić nałożenie ostatecznego cła wyrównawczego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny.
- (515) Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały należycie uwzględnione i, w stosownych przypadkach, ustalenia zostały odpowiednio zmienione.

10. FORMA ŚRODKÓW

- (516) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń ośmiu współpracujących producentów eksportujących, w tym ich przedsiębiorstwa powiązane w Urugwaju i Szwajcarii, wraz z CARBIO, złożyło zobowiązania cenowe zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (517) Komisja przyjęła te zobowiązania w drodze decyzji wykonawczej (UE) 2019/245 ⁽¹²⁴⁾, ponieważ uważa, że eliminują one szkodliwe skutki subsydiowanego przywozu i w wystarczającym stopniu ograniczają ryzyko obejścia środków.
- (518) W przypadku gdy Komisja wycofa, na podstawie art. 13 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, swoją zgodę na zobowiązanie w odniesieniu do konkretnych transakcji z uwagi na naruszenie oraz oświadczy, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne, dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu.
- (519) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 ⁽¹²⁵⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło wyrównawcze nakłada się na przywóz monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym w formie czystej lub zawartych w mieszance, objętych obecnie kodami CN ex 1516 20 98 (kody TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 i 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (kody TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 i 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (kod TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (kody TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 i 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (kody TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 i 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (kody TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 i 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (kody TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 i 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (kody TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 i 3824 99 92 20), 3826 00 10 i ex 3826 00 90 (kody TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 i 3826 00 90 30) i pochodzących z Argentyny.

2. Stawki ostatecznego cła wyrównawczego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez poniższe przedsiębiorstwa są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło wyrównawcze	Dodatkowy kod TARIC
Aceitera General Deheza S.A.	33,4 %	C493
Bunge Argentina S.A.	33,4 %	C494
LDC Argentina S.A.	26,2 %	C495
Molinos Agro S.A.	25,0 %	C496
Oleaginoso Moreno Hermanos S.A.C.I.F. y A	25,0 %	C497
Vicentin S.A.I.C.	25,0 %	C498

⁽¹²⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/245 z dnia 11 lutego 2019 r. przyjmująca oferty zobowiązań złożone po nałożeniu ostatecznego cła wyrównawczego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny (zob. s. 71 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽¹²⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło wyrównawcze	Dodatkowy kod TARIC
COFCO International Argentina S.A.	28,2 %	C490
Cargill S.A.C.I.	28,2 %	C491
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	33,4 %	C999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych. W przypadku zwrotu, który daje prawo do wypłaty należnych odsetek, stosuje się stopę procentową, którą wykorzystuje Europejski Bank Centralny do jego głównych operacji refinansujących, publikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, w którym przypada termin płatności, powiększoną o jeden punkt procentowy.

Artykuł 2

1. Przywóz produktów zgłoszonych do procedury dopuszczenia do swobodnego obrotu jest zwolniony z cła wyrównawczego nałożonego na mocy art. 1, pod warunkiem że są one wytworzone, przewożone i fakturowane przez przedsiębiorstwa, których zobowiązania zostały przyjęte przez Komisję i których nazwy wskazano w decyzji wykonawczej (UE) 2019/245 i wprowadzanych do niej zmianach, oraz zostały przywiezione zgodnie z przepisami tej samej decyzji wykonawczej Komisji.

2. Przywóz, o którym mowa w ust. 1, jest zwolniony z cła wyrównawczego, pod warunkiem że:

- takiemu przywozowi towarzyszy faktura w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku 1 do niniejszego rozporządzenia oraz
- takiemu przywozowi towarzyszy świadectwo dotyczące zobowiązania eksportowego zgodnie z załącznikiem 2 do niniejszego rozporządzenia oraz
- towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadają dokładnie opisowi na fakturze w ramach zobowiązania.

3. Dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu:

- zawsze, gdy w odniesieniu do przywozu określonego w ust. 1 zostanie ustalone, że nie jest spełniony co najmniej jeden warunek wymieniony w tym ustępie i w ust. 2 lub
- gdy Komisja wycofa swoją zgodę na zobowiązanie, na podstawie art. 13 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2016/1037, rozporządzeniem lub decyzją, które(-a) odnosi się do konkretnych transakcji, oraz gdy Komisja stwierdzi, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne.

Artykuł 3

Przedsiębiorstwa, od których Komisja przyjęła zobowiązania i których nazwy wymieniono w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/245 z późn. zm. oraz które są objęte pewnymi warunkami wyszczególnionymi w tej decyzji, wystawiają również fakturę za transakcje, które nie są zwolnione z ceł wyrównawczych. Wspomniana faktura jest fakturą handlową zawierającą co najmniej elementy przewidziane w załączniku 3 do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Zaprzestaje się rejestracji przywozu wynikającej z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/756 poddającego rejestracji przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny. Ostatecznego cła wyrównawczego na zarejestrowany przywóz nie nakłada się z mocą wsteczną.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lutego 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK 1

Na fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży przez dane przedsiębiorstwo do Unii Europejskiej towarów objętych zobowiązaniem podane są następujące informacje:

- 1) Nagłówek „FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM OBJĘTYM ZOBOWIĄZANIEM”.
- 2) Nazwa przedsiębiorstwa wystawiającego fakturę handlową oraz nazwa przedsiębiorstwa produkującego towary.
- 3) Numer faktury handlowej.
- 4) Data wystawienia faktury handlowej.
- 5) Dodatkowy kod TARIC, w ramach którego towary wskazane na fakturze mają być poddane odprawie celnej na granicy Unii Europejskiej.
- 6) Dokładny opis towarów sporządzony w zrozumiałym języku oraz:
 - specyfikacje techniczne numeru kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC),
 - numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC),
 - kod CN,
 - ilość (podana w jednostkach wyrażonych w tonach).
- 7) Opis warunków sprzedaży, w tym:
 - cena jednostkowa (za tonę),
 - obowiązujące warunki płatności,
 - obowiązujące warunki dostawy,
 - bonifikaty i rabaty ogółem.
- 8) Nazwa przedsiębiorstwa działającego jako importer, na które faktura jest wystawiona bezpośrednio przez przedsiębiorstwo.
- 9) Nazwisko pracownika w przedsiębiorstwie, który wystawił fakturę handlową, oraz podpisane przez niego oświadczenie następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, poświadczam, że towary sprzedane na wywóz do Unii Europejskiej objęte niniejszą fakturą zostały wytworzone przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w Argentynie w ramach i na warunkach zobowiązania przyjętego przez Komisję Europejską w drodze decyzji wykonawczej (UE) 2019/245. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”.

ZAŁĄCZNIK 2

Świadectwo dotyczące zobowiązania eksportowego

Na świadectwie dotyczącym zobowiązania eksportowego wydawanym przez CARBIO dla każdej faktury handlowej towarzyszącej sprzedaży przez dane przedsiębiorstwo do Unii Europejskiej towarów objętych zobowiązaniem podane są następujące informacje:

- 1) Nazwa, adres i numer telefonu Cámara Argentina de Biocombustibles („CARBIO”).
- 2) Nazwa przedsiębiorstwa wskazanego w decyzji wykonawczej (UE) 2019/245 wystawiającego fakturę handlową oraz nazwa przedsiębiorstwa produkującego towary.
- 3) Numer faktury handlowej.
- 4) Data wystawienia faktury handlowej.
- 5) Dodatkowy kod TARIC, w ramach którego towary wskazane na fakturze mają być poddane odprawie celnej na granicy Unii Europejskiej.
- 6) Dokładny opis towarów zawierający:
 - specyfikację techniczną towarów, numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC) (jeżeli ma zastosowanie),
 - kod CN.
- 7) Dokładna ilość poddana wywozowi podana w jednostkach wyrażonych w tonach.
- 8) Numer i data wygaśnięcia (trzy miesiące po wydaniu) świadectwa.
- 9) Nazwisko pracownika CARBIO, który wystawił świadectwo, oraz podpisane przez niego oświadczenie następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, zaświadczam, iż to świadectwo jest wydane w celu bezpośredniego wywozu do Unii Europejskiej towarów wskazanych na fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży objętej zobowiązaniem oraz że świadectwo jest wydane w ramach i na warunkach zobowiązania złożonego przez [przedsiębiorstwo] oraz przyjętego przez Komisję Europejską na mocy decyzji wykonawczej (UE) 2019/245. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszym świadectwie są zgodne z prawdą oraz że ilość objęta świadectwem nie przekracza progu zobowiązania”.
- 10) Data.
- 11) Podpis i pieczęć CARBIO.

ZAŁĄCZNIK 3

Na fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży przez dane przedsiębiorstwo do Unii Europejskiej towarów objętych cłem wyrównawczym podane są następujące informacje:

- 1) Nagłówek „FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM OBJĘTYM CŁEM WYRÓWNAWCZYM”.
 - 2) Nazwa przedsiębiorstwa wystawiającego fakturę handlową oraz nazwa przedsiębiorstwa produkującego towary.
 - 3) Numer faktury handlowej.
 - 4) Data wystawienia faktury handlowej.
 - 5) Dodatkowy kod TARIC, w ramach którego towary wskazane na fakturze mają być poddane odprawie celnej na granicy Unii Europejskiej.
 - 6) Dokładny opis towarów sporządzony w zrozumiałym języku oraz:
 - specyfikacje techniczne numeru kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC),
 - numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC),
 - kod CN,
 - ilość (podana w jednostkach wyrażonych w tonach).
 - 7) Opis warunków sprzedaży, w tym:
 - cena jednostkowa (za tonę),
 - obowiązujące warunki płatności,
 - obowiązujące warunki dostawy,
 - bonifikaty i rabaty ogółem.
 - 8) Nazwisko i podpis pracownika przedsiębiorstwa, który wystawił fakturę handlową.
-